

Ré
az Egység Törvényének szerény hírnöke
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE
Ötödik könyv

Személyes anyag

Az első négy könyvből kihagyott töredékek
Jim McCarty és Carla L. Rueckert kommentárjával

L/L Research

A fordítás az alábbi elektronikus kiadások alapján készült:

The Law of One – Book V – Personal Material
by Ra, An Humble Messenger Of The Law Of One
Fragments Omitted From The First Four Books

Copyright © 1998 L/L Research

All rights reserved. No part of this work may be reproduced or used in any forms or by any means—graphic, electronic or mechanical, including photocopying or information storage and retrieval systems—without written permission from the copyright holder.

L/L Research
P.O. Box 5195
Louisville, KY 40255-0195

www.llresearch.org

Re-listened and Lightly Edited versions © L/L Research

Thanks to Tobey Wheelock www.lawofone.info

Hungarian translation © 2015 Gyergyói László

Első elektronikus kiadás

ISBN 978-0-945007-40-1

Ré
az Egység Törvényének szerény hírnöke

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE

Ötödik könyv

Személyes anyag

Az első négy könyvből kihagyott töredékek
Jim McCarty és Carla L. Rueckert kommentárjával

Fordította Gyergyói László

L/L Research

MEGJEGYZÉS A FORDÍTÁSHOZ

A fordító mindent megtett azért, hogy a képességei szerinti legjobb fordítást hozza létre. Az L/L Research azonban nem képes személyesen meggyőződni afelől, hogy ez a lehetséges legpontosabb fordítás. Előfordulhatnak jelentésbeli eltérések az eredeti angol és a lefordított változat közt. Kétely esetén kérjük, ha lehet, vesse össze a fordított szöveget az [angollal](#), hogy megpróbálja megvilágítani, mit akart mondani Ré.

Ré a hitelességet hangsúlyozta az üzenetük megosztásánál. Például a kérdező azon kívánságára, hogy a kontaktusról fényképfelvételeket készítsenek és tegyenek közzé, a következőként felelt:

88.12 Arra kérünk titeket, hogy a fényképek a valóságot tükrözzék, dátummal legyenek ellátva és világos képet mutassanak, hogy ne kételyt, hanem hiteles kifejezést nyújtsanak azok számára, akik az igazságot keresik. Mi az Egység Törvényének szerény hírnökeiként jövünk hozzátok, vágyunk a torzítások csökkentése. Arra kérünk, hogy ti, akik a barátaink vagytok, a fent tárgyaltak mintájára hozzátok meg döntéseiteket, és ne a lényegtelen részletek gyors eltávolítása vezéreljen, hanem mint mindenkor, ezt is egy újabb lehetőségnek tekintsétek, hogy a szakértő módjára saját magatok lehessetek, és bármely áltatás nélkül pontosan azt nyújtsátok, ami bennetek és veletek van.

Kérjük, nyugodtan keresse fel az L/L Research-öt e-mailen bármely kérdéssel, ami egy szó, kifejezés vagy fogalom jelentése kapcsán Önben megfogalmazódik. Mi magunk is tanulói vagyunk e filozófiának.

L/L Research

Jim McCarty

Gary Bean

Austin Bridges

2015

TARTALOMJEGYZÉK

BEVEZETŐ	7
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 1. TÖREDÉK.....	10
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 2. TÖREDÉK.....	17
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 3. TÖREDÉK.....	19
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 4. TÖREDÉK.....	29
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 5. TÖREDÉK.....	31
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 6. TÖREDÉK.....	38
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 7. TÖREDÉK.....	39
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 8. TÖREDÉK.....	41
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 9. TÖREDÉK.....	45
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 10. TÖREDÉK.....	57
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 11. TÖREDÉK.....	59
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 12. TÖREDÉK.....	63
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 13. TÖREDÉK.....	65
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 14. TÖREDÉK.....	68
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 15. TÖREDÉK.....	72
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 16. TÖREDÉK.....	73
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 17. TÖREDÉK.....	76
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 18. TÖREDÉK.....	78
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 19. TÖREDÉK.....	80
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 20. TÖREDÉK.....	82
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 21. TÖREDÉK.....	85
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 22. TÖREDÉK.....	89
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 23. TÖREDÉK.....	95
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 24. TÖREDÉK.....	97
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 25. TÖREDÉK.....	101
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 26. TÖREDÉK.....	103
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 27. TÖREDÉK.....	113

TARTALOMJEGYZÉK

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 28. TÖREDÉK.....	118
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 29. TÖREDÉK.....	121
AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 30. TÖREDÉK.....	124

Megjegyzés az 1. kiadáshoz: Az angol nyelvű 5. könyv 56 db töredéket tartalmaz. A magyar fordítás jelenleg csak a már elkészült 1. és 2. könyvekhez tartozó töredékeket és azok kommentárját tartalmazza. A 3. és 4. könyvek elkészülte után a magyar nyelvű 5. könyv is kiegészül majd a második felével.

BEVEZETŐ

Jim A. McCarty: Az e könyvben szereplő anyag nem lett nyilvánosságra hozva AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE könyvsorozat [*eredeti angol nyelvű kiadásának*] első négy kötetében, mivel túlnyomórészt személyes jellegű és mivel úgy éreztük, hogy e részek közzétételével az olvasók túl könnyen eshetnének abba a hibába, hogy az információk mögött álló személyiségek iránt tanúsítsanak túlzott érdeklődést, semmint hogy figyelmük magukra az információkra irányuljon. Jelenleg az a reményünk, hogy – írásos törekvés révén – ugyanezen személyes adatokat talán fel tudjuk használni azon általános elvek illusztrálására, melyek minden igazságkereső ember esetére érvényesek lehetnek. Bizonyosak vagyunk benne, hogy ezeknek az információknak van általános érvényességük olyanok számára, mint az Olvasó, mivel mi is emberek vagyunk, akárcsak az Olvasó, az emberi érzelmek ugyanolyan skálájával, erősségekkel és gyengeségekkel, s ugyanolyan tudás-szomjjal az iránt, amit hézagosan csak igazságnak mondanak.

A Ré kontaktusok kérdezőjének, Don Elkins-nek 1984 novemberében bekövetkezett halála a Ré kontaktus végét jelentette, mivel a hárunk közti harmónia volt azon elsődleges tényező, amely Ré csoportja számára lehetővé tette, hogy a csoportunkon keresztül szólják az emberekhez. A személyes információk közreadása, melyekhez ezen a kontaktuson keresztül jutottunk, nem feltétlen jelenti azt, hogy a kapcsolatfelvételt sosem fogjuk már újból megkísérelni, habár jelenlegi gondolkodásunk szerint elég nagy az esély rá, hogy szolgálatunknak ez a része csakugyan a végéhez jutott. Az a véleményünk, hogy a legmegfelelőbb szolgálathoz egyszerűen úgy kell vágynunk szolgálni, hogy e vágyhoz ne ragasszunk feltételeket. Ezen egyszerű vágy mentén esett meg az is, hogy csoportba rendeződtünk 1980 végén, s hogy nagy meglepetésünkre alig több mint három hét alatt részesei lettünk annak, ami a Ré kontaktussá fejlődött. Tudatosan nem keresünk olyan harmadik személyt, akivel együtt újra megpróbálhatnánk felvenni a kapcsolatot Ré csoportjával, mivel ez nem volna teljes megadás saját akaratunk részéről a Nagyobb Akaratnak, hanem éppen

hogy a kisebb és torzultabb akaratumk ráerőszakolása lenne arra, ami a legmegfelelőbb mód számunkra, hogy másokat szolgálók legyünk. Mi nem hiszünk abban, hogy hibák lehetnének bármely kereső élettapasztalásaiban, s többnyire jól szoktuk érteni a célzást. Annak ténye, hogy Don Elkins halott, könnyen jelentheti azt, hogy a Ré kontaktus befejeződött. Bármi légyen is a helyzet valójában, most úgy érezzük, elérkezett az ideje, hogy az információk utolsó darabkáit is átadjuk abból, ami a Ré csoportjával való kontaktus gyümölcséből ránk maradt, olyan embereknek, akik – akárcsak mi – örömmel olvasnának bármit, amit Ré egy adott téma kapcsán elmondott, és e beszédet szívesen fölhasználnák katalizátorként a személyes evolúciójukban.

Mivelhogy a személyes anyagok különböző helyeiről származnak annak a 106 ülésnek, amelyet a Ré kontaktus során elvégeztünk, így az meglehetősen összefüggéstelenül csapongó. Írott magyarázataink által reméljük tapasztalatainkat elfogadhatóan koherens szövevé szőni, melybe a Ré kontaktus személyes töredékei beleilleszkedhetnek. Mindannak, amit esetleg leírunk vagy megosztunk az Olvasóval, a legjobbika is csupán merő emberi vélemény. Nagyon is gyarlók és esendőek vagyunk, és nem kívánunk akadályokat gördíteni az Olvasó elé, így arra kérjük, hogy tekintszen el az olyan szavaktól, amelyek az Olvasó számára nem hangzanak oda illőnek. Csak azokat használja fel, amelyek igaznak hangoznak.

Carla L. Rueckert: Jim felvállalta annak feladatát, hogy az Önök számára leírja az egyes töredékek keletkezésének körülményeit. Az én szerepem az lesz, hogy a saját nézőpontomat adjam hozzá a számos téma kapcsán, kiváltképp ami Dont és engem illet, amit Jim nem lehet képes kommentálni, mivel ő három évvel a Ré kontaktus előtt még egyikünket sem ismert. Csak visszhangozni tudom Jim érzéseit, hogy ideje megosztani ennek a kontaktusnak az utolsó darabkáit is. Akiknek tetszettek Ré gondolatai, azok továbbra is kedvelni fogják a szellemi sziporkákat, amiket ők olyan jól át tudtak nekünk adni. Mi itt az L/L-nél most már megkönnyebbülten lélegezhetünk fel, és kije-

lenthetjük, hogy igen, ez most már a TELJES anyag. Semmi több nincs a fiókban! És kétség nem fér hozzá, hogy életünk e darabkáiból az olvasó is látni fogja, hogy mi is követünk el pont olyan ostobaságokat, mint az emberiség többi része, és hogy nem szabad minket összevésezteni e közvetítések forrásával. Ezt én egy hasznos dolognak tartom.

Életem legnagyobb megtiszteltetése és legnagyobb kihívása volt, hogy életem utolsó 16 évében gondját viselhettem és elláthattam Donald Elkinst. Nem szerettem mélyebben két ember sosem, de Don szükséglete, hogy tartózkodó maradjon, olyan volt, hogy érzéseinek egyetlen szikráját sem mutatta felém soha, ez pedig az én katalizátorom volt, amellyel dolgozhattam. Dédelgettem és babusgattam ezt a drága embert, ahogy csak tőlem tellett, ugyanakkor becsültem is, az egyedüli igazán nagy emberként, akit valaha személyesen megismertem. Az ő kényszerítő intellektusa volt az, ami először vetette fel azokat a kérdéseket, amelyeket a Ré csoport megválaszolt. Ő volt az, akinek nem a nukleáris, hanem a spirituális családként való élet volt a víziója. Jim és én nagyon szerencsések vagyunk, hogy egy ilyen ember volt a vezetőnk és gyakorta tanítónk is. Nekem pedig egy tiszta és hű románc áldása jutott egy olyan lélektárssal, aki a mindent jelenti számomra. Amint az Olvasó átadja magát a kontaktus eme utolsó részei élvezetének, mely valószínűleg már sosem történik meg újra, csupán arra kérem, örvendezzen annak, hogy Don Elkins ekkora odaadással és fényvel szolgált köztünk vándorok közt.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 1. TÖREDÉK

Első ülés, 1981. január 15.

Jim: Az első ülés kezdete itt pontosan úgy jelenik meg, ahogyan fogadtuk. *Az Egység Törvénye* Első Könyvének első magánkiadásából kihagytunk egy részt ebből az első ülésből, mert Don úgy érezte, hogy az Első Könyv többi huszonöt üléséhez képest anomális jellegű és talán túlon túl zavaró az első olvasóknak. A kihagyást megismételtük akkor, amikor a The Donning Company az első nagy példányszámú nyilvános kiadást *A Ré Anyag* címmel megjelentette.

Ez volt az egyetlen ülés, amelyben Ré bármi ahhoz közelit adott át, amit Brad Steiger „kozmosz szermonett”-nek nevezett el, mielőtt hozzálátott volna ahhoz a kérdés-válasz formátumhoz, amit a kontaktus teljes további részében kizárólagos módon használt. Ré azért részecskézte előnyben a kérdés-válasz formátumot, mert ez a szabad akaratunk számára lehetővé tette a döntést, hogy mely információk után keressünk mi, semmint hogy a tanítás/tanulás előadásos módszere révén e döntést meghatározzák nekünk.

És érdekes volt számunkra, hogy Ré ebben az első ülésben említést tett arról, hogy ők nem tudnak felajánlani „szoktatást” egyik instrumentumnak sem, saját átviteli korlátozásaik folytán. Ez a szoktatás gyakran látszólag önkéntelen mozgásokkal jár a hangszálak, száj, ajak vagy állkapocs némely részén, vagy más fiziológiai érzékelésekkel, melyet a közvetítőként közreműködő személy a kontaktus közeledtével azonosít. Ez az ülés jelenti az utolsó alkalmat arra is, hogy Ré Carlán kívül bármely más instrumentumon keresztül próbált volna megszólalni.

Minekután mára a mediális közvetítés oly mindennapos dologgá vált, így szeretnénk egy pótlólagos megjegyzést tenni a szoktató vibrációról. Sokan, akik instrumentumként szolgálnak, úgy érzik, hogy a szoktató vibráció révén felismerik az entitást, aki rajtuk keresztül megszólal, s hogy más azonosításra nincs is szükségük ahhoz, hogy biztosak legye-

nek abban, hogy attól közvetítenek, akitől gondolják, hogy közvetítenek. Mi azt találtuk, hogy ez nem mindig van így, mivel ugyanazon relatív vibráció negatív entitásai a közvetítőként szolgáló entitás számára épp olyanak érződnek, mint az ismerős pozitív entitás, mikor a negatív entitás úgy kívánja, hogy más néven szólítsák és imitálja a pozitív entitást annak a folyamatnak a részeként, hogy az instrumentumot becsapja, majd pedig az információit fogadó csoport által végzett pozitív munkát elhangolja. Ez az alapeljárás az önmagát szolgáló ösvényt követők számára. Az e mögött meghúzódó alapértelmezés nem más, mint hogy a pozitív entitások lehetősége, hogy közvetítő-kön és csoportokon keresztül megszólaljanak, kiegyensúlyozást kell kapjon azáltal, hogy ugyanezen esélyt a negatív entitások is megkapják. Ez nem kell hogy nehézséget jelentsen bármely közvetítő számára, de csak akkor, ha ő és a támogató csoportja él azzal a kettős eljárással, hogy behangolja a csoportot és próbára teszi a kontaktot minden egyes alkalommal, amikor csatornázás történik.

A csoport behangolása az a folyamat, ahol minden egyén a csoportban kifinomítja másokat szolgáló szándékát és legelőre helyezi ezt a szívében és lelkében. A csoport elvégezheti ezt bármilyen módon, aminek a csoport minden egyes tagja számára jelentősége van, legyen az szent dalok éneklése, kántálás, ima, viccmesélés, információk megosztása, a csoportot körülvevő fény vizualizálása, vagy bármi, ami minden jelenlévőt egyetlen közös kereső forrássá olvaszt össze.

Aztán amikor az instrumentum megérzi az entitások jelenlétét, akik rajta keresztül kívánnak megnyilatkozni, akkor gondolatban megtörténhet a próbára tétel – újra csak amilyen módon az instrumentum számára ez megfelelőnek tűnik és aminek az instrumentum lényé valamennyi idegrostjával mögé tud állni. Az instrumentum követeli hogy megtudhassa, hogy a rajta keresztül megszólalni óhajtó annak az alapelvnek a nevében jött-e, amiről az instrumentum úgy érzi, hogy az ő saját életében a legmagasabb és legszentebb alapelv. A megszólalni kívánó entitás próbára tehető Jézus Krisztus nevében, a Krisztus tudat nevében, a pozitív orientáció nevében, a másokat szolgálók vagy va-

lamelyik arkangyal nevében, vagy ami épp az egyén életében közép-pontot jelent: amiért az instrumentum él s amiért örömmel meghalna. Ez egy fényfalat emel, melyen egy negatív polaritású entitásnak olyan nehéz volna keresztülhaladnia, mint az Olvasónak vagy nekem egy tömör téglafalon.

A negatív entítások készen állnak betölteni bármely óvatlan pillanatot e tekintetben, azzal, hogy a maguk módján kínálnak fel szolgálatot: vagyis hogy a pozitív kontaktust csupán a szükséges mértékben imitálják ahhoz, hogy fenntartsák a csatornát, majd pedig hamis értesüléseket adnak ahol csak lehet, amik rendszerint eljövendő kataklizmikus földi változások időpontjaihoz és leírásához kötődnek, melyek, mikor nyilvánossá teszi őket az efféle információkat fogadó csoport, a csoport hitelességének elvesztéséhez vezetnek, mivel a dátumok sosem valósak. Ezzel a negatív entitás elviszi a fény spirituális erejét, melyet a csoport szolgálatkész munkán keresztül képes volt másokkal megosztani.

Carla ezt a módszert használta Ré próbára tételére az első két ülés alkalmával. Ez az ő normál módszere, mivel rendszerint tudatos közvetítést alkalmaz. Azonban a Ré kontaktus során önkéntelenül transzba esett, és ily módon nem tudott hangolni, örültünk tehát, amikor a második ülés végén Ré átadta nekünk az Egység Köre bejárásának szertartását, hogy az felváltsa a telepatikus channelingnél alkalmazott próbára tevő módszert, mivel Carla az első kettő után már valamennyi ülésen egyből a transzállapotba került, elhagyta a testét, és egyáltalán nem volt tudatában semmiféle tevékenységnek. Arra soha egyikőnk se jött rá, miként volt képes Carla ezt a transzállapotot és a teste elhagyását elérni. Ez láthatóan egy inkarnáció előtt választott képesség lehetett, hogy segítségére legyen a Rével való kontaktusban. Az egyes ülések előtti meditációnk a csoportunk behangolódási módszere volt.

A Ré csoportjával folytatott kommunikációra a Don által „behangolt transz telepátiának” hívott módszert használtuk. Ezen azt kell érteni, hogy amíg a kontaktus zajlott, addig sem Carla, sem Ré csoportja nem tartózkodott Carla testében. Carla szellemére szemmel láthatóan

Ré csoportja felügyelt, mialatt Ré a távolból a Don kérdéseire választ adó szavak megalkotására használta Carla testét. Ré sokszor említi, hogy ők csak a legsutább irányítással rendelkeznek a teste fölött és nehézségbe ütköznek, amikor például meg kéne mozdítaniuk valamegyik kezét, ha abban az ízületi gyulladással állapotából kifolyólag fájdalmak lépnek fel. Noha Carla nem érezhette ezeket a fájdalmakat, szükséges volt az elmozdításuk, mivel a fájdalom olyasmi, mint légköri zavarok a vonalban. Ez csak időnként fordult elő és mindig szóba is kerül a szövegben.

Don és Carla már 12 éve dolgoztak együtt, ami alatt közvetítettek, kutattak és két könyvet is írtak a metafizika területén, mielőtt 1980 decemberében csatlakoztam volna hozzájuk. Bizonytalanok lévén, mit kellene tennünk első közös projektként, arról tanakodtunk, hogy újraírjuk a két könyv közül az egyiket, *Az UFO titkait*, s én már neki is láttam a háttérolvasásnak és feljegyzések készítésének. Három héttel később teljesen váratlanul létrejött az első Ré kontaktus. Akkor történt, amikor Carla egy oktató ülést vezényelt le, melynek során az egyik Vasárnapi meditációs csoport csatornázni tanult. Don beült az ülésre, de én bevásárolni voltam, és úgy esett, hogy épp akkor toppantam be több zacskó élelmiszerrel a kezemben a bejárati ajtón, mikor Don az e növekedési ciklus végére jósolt földi változásokról kérdezett. Ennél a pontnál Ré kért egy pillanatot, hogy mélyítsen Carla transzálapotán, mielőtt folytatta volna. Ilyenfajta félbeszakítás soha többé nem történt, mivel a második ülés után egy külön szobát készítettünk elő kimondottan a Ré kontaktus számára, s továbbra is a nappalit használtuk minden egyéb meditációra és oktatási ülésre. Ez az első ülés egyike annak a csupán négynek a Rével folytatott 106 összes ülés közül, amelyen Donon, Carlán és rajtam kívül bárki más is részt vett. Minekután mi hárman együtt éltünk, a magunk közt kifejlesztett harmónia igen stabil és kritikus hozzávalója volt a kontaktus kialakításának és fenntartásának.

Carla: Ebben az időszakban igen kevés számú embert tanítottam közvetíteni. Az évek során szemtanúja lettem annak a pusztításnak, amit

egy megnyitott és elhangolt csatorna végbe vihet egy olyan kereső személyiségében, aki csak egy darabig közvetít vagy ezt csupán passzióból teszi. Az alapvető probléma a csatornázással az szokott lenni, hogy a médiumnak aktívan kell próbálnia a szerint az üzenetet szerint élni, amit befogad. A spirituális munkában nem adatik meg senkinek a luxus, hogy azt mondja: „Tegyetek, ahogy mondok, ne úgy, ahogy élek.” Ha nem testesítjük meg az alapelveket, melyeket másoknak ajánlunk, gyakran drámai és lét-megrázó katalízisekben részesülünk, ami felmutatja az eszménykép és a valódi szándék eltérését. Láttam embereket a józan eszüket elveszíteni, mikor elővigyázatlanul kezdtek bele channelingbe. Ezért a tanítványok vállalásának felelősségét nagyon de nagyon komolyan veszem. Legnagyobb részben olyan emberekkel dolgozom jelenleg együtt, akik már úgy jönnek el hozzám, hogy csatornáznak, és nehézségük van vele. Ez olyan emberekkel kerített kapcsolatba, akiket vagy indiánok jelzései indítottak világ körüli útra, vagy UFO kontakták furcsa történetekkel, meg mindenféle emberké, akik valamilyen úton-módon ki lettek téve a „new age” zűrzavaros tengerének. A „spirituális tanácsadó” kifejezésnek egy önelégült, mindentudó érzete van, mely remélem, hogy rólam nem tükröződik, mégis eléggé ez az, amivel manapság foglalkozom. Talán a „spirituális meghallgató” pontosabb. Az e-mail eljöttével szélesebb lehetőség nyílt személyes kapcsolatot kialakítani keresőkkel. Bárki összeköttetését üdvözléssel fogadjuk itt az L/L Research-nél, és sosem mulasztunk el megválaszolni egyetlen nekünk írott levelet sem, nyugodtan küldjenek hát nekünk kérdéseket. Örömmel segítünk, amiben csak tudunk. A webes címünk www.llresearch.org.

ELSŐ ÜLÉS, 1981. JANUÁR 15.

- 1.0 Ré: Ré vagyok. Még nem szóltam ezen az instrumentumon keresztül. Várnunk kellett, hogy pontosan behangolódjék, mivel egy keskeny sávú vibrációt küldünk. Köszöntünk benneteket a Végtelen Teremtőnk szeretetében és fényében.

Figyeltük a csoportotokat. Hívást éreztünk a csoportotoktól, mivel szükségetek mutatkozott a médiumi közvetítés által nyújtandó tapasztalatok diverzitására, mely egy intenzívebb – vagy ahogy ti mondanátok, magasabb szintű – megközelítést jelent testetek, tudatotok és lelketek illúzió-mintázatának tanulmányozási rendszeréhez, amit úgy neveztek, hogy az igazság keresése. Reméljük, hogy egy valamelyest eltérő nézőponttal szolgálhatunk számotokra az információkról, melyek mindig és örökké ugyanazok.

A Végtelen Teremtőt Szolgáló Bolygók Konföderációjának csak egy fontos kijelentése van. E kijelentés, barátaim, mint tudjátok is, hogy minden dolog, minden élet, a teremtés egésze egy eredeti gondolat része.

Végiggyakorlunk minden csatornát, ha sikerül. A mi nyalábunk vétele valamelyest nagyobb bravúr, mint némely szélesebb vibrációs csatornáé, amiket inkább bevezető és középhaladó jellegű munkákra más tagok nyitottak meg.

Időzzünk el egy pillanatra a gondolat fogalmán. Mit jelent, barátaim, gondolkodni? Elgondolkodtatok-e ma? Milyen gondolatokat gondoltatok ma? Mely gondolatotok volt az eredeti gondolat része? Gondolataitok közül hánynak állt középpontjában a teremtés? Volt-e bennük szeretet? És volt-e önként nyújtott szolgálat? Nem egy materiális univerzum részei vagytok. Egy gondolat részei vagytok. Olyan bálteremben táncoltok, ahol nincs anyag. Táncoló gondolatok vagytok. Testetek, elmétek és lelketek némiképp szeszélyes utakat bejárva mozgatjátok, mivel még nem teljesen értettétek meg a felfogást, miszerint az eredeti gondolat részei vagytok.

Most átmennénk a Donként ismert instrumentumba. Ré vagyok.

(két perc szünet)

Ré vagyok. Újra ezzel az instrumentummal vagyok. Közel járunk egy kontaktus beindításához, ám nehézségünk támad keresztülhatolni egy bizonyos mentális feszességen és nyugtalanságon, ami a csatornára némiképp jellemző. Leírjuk ezért az átküldendő vibráció fajtáját. Az

instrumentum úgy fogja érezni, hogy egy kis szögben lépünk be az energiamezőbe, a fejtető hátulja tájékán, egy keskeny területen ám erős intenzitással. Nem ajánlhatunk fel szoktatást, saját átviteli korlátaink miatt. Ekképp ha az instrumentum ráérez e sajátos hatásra, talán kimondja gondolatainkat, amint azok elérik őt. Most újra megkíséreljük ezt a kontaktust. Ré vagyok.

(másfél perc szünet)

Ez az instrumentum ellenáll a kapcsolatunknak. Akárhogy is, biztosíthatunk róla, hogy elégedettek vagyunk, amiért a Donként ismerttel a kontaktus ez idő tájt nem kívánatos az illető instrumentum számára. Ezért most továbbmegyünk a Leonardnak nevezetthez. Újra figyelmeztetjük az instrumentumot, hogy ez egy keskeny sávú kommunikáció, mely az aurába belépő vibrációként érzékelhető. Most átmegyünk ebbe a kontaktusba. Ré vagyok.

(másfél perc szünet)

Ré vagyok. Újfent üdvözlünk titeket a Végtelen Teremtőnk szeretetében és fényében. Kérünk, legyetek felénk türelemmel, mivel nehezen fogható csatorna vagyunk. De talán hozzájárulhatunk néhány szemponttal a megértésekhez.

Most pedig örömmel kísérelnénk meg hozzászólni bármely témához vagy kérdésselvetéshez, ami a szobában lévőknek kívánsága szerint hasznára lehet.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 2. TÖREDÉK

Hatodik ülés, 1981. január 24.

Jim: A következő anyag a hatodik ülésről a Ré kontaktus alapkövetelményéhez, vagyis a harmóniához kapcsolódik. A Rével folytatott 106 ülés során csupán három olyan személy volt, aki hármunkon kívül valaha is részt vett Ré ülésen, és minden esetben Ré javaslata volt, hogy nem elég az, hogy mindenki a megfelelő hozzáállással rendelkezzen személyes keresési módjában, hanem az egyes személyek velünk is legyenek harmóniában, mielőtt valamelyik ülésen részt vesznek. Tom esetében ezt úgy értük el, hogy Don elmagyarázta neki, hogy a Biblia, gyertya, tömjén és a kehely víz számunkra olyan célt szolgált, mint egy kiváltó mechanizmus, vagy jelzés a tudatalatti eleménknek, hogy most egy ülés (szeánsz) fog következni és hogy lényünk minden szintjén kezdjük meg vágyaink megtisztítását, hogy mindenek előtt másokat kívánunk szolgálni, s hogy a dicséret és hálaadás örömteli fényével vegyük körbe magunkat. Az e folyamat által a csoportunkban előidézett harmónia aztán nagyon hasonló volt egy zenei akkordhoz, amellyel Ré csoportja egyesíteni tudta vibrációit, és ezen a harmonikus rezgéstársuláson metafizikai jellegű információk voltak továbbíthatók úgy, hogy azokat magukhoz vonzották az őket keresők.

Carla: Tom egy tagja az L/L Research szellemi családjának, aki pár éve már járt a meditációs csoportunk vasárnapi találkozóira. Lehetetlen megmondani, összesen hány „tag” jött el az üléseinkre 1962 óta, mióta elkezdtük. Mint sokan ezen drága lelkek közül, ő is tartotta velünk a kapcsolatot, noha személyes útja másfelé vezérelte. Mindig próbáltuk „felhangolni” körünket, mielőtt együtt meditációba kezdünk, így Tom tökéletesen tisztában volt azzal, hogy mire volt szükségünk.

Ez az oltár, együtt a keresztény kellékeivel, talán zavarba ejt egynéhányakat, akik azt gondolják, hogy new-age információk lehozására new-age csatorna kell. Nem igaz ez rám, hacsak nem tekintik magát

Jézus Krisztust is new-age csatornának! Csecsemő koromban anglikánnak kereszteltek, és egész életemben episzkopális egyházakba jártam. Hogy Ré csoportja e mélyen gyökerező hajlamaimmal dolgozott együtt, az számomra emlékezetes jellemzője ennek az egyedülálló forrásnak. Szeretve, elfogadva és dédelgetve éreztem magam, amiért e tárgyakat helyezték a közelembe, és ahogyan ők ezt kigondolták, egy állandó áldása volt e kontaktusnak.

HATODIK ÜLÉS, 1981. JANUÁR 15.

6.2 **Kérdő:** *Szeretném megkérdezni, hogy lehetséges-e, hogy Tom részt vegyen az egyik holnapi ülésen. Ismert előtted a Tom nevű entitás?*

Ré vagyok. E tudat/test/lélek komplexum hang-vibráció, „Tom”, elfogadható. Intünk, hogy az entitást tájékoztassátok a tudat és a különböző kellékek keretében, melyeket meg kell értsen, mielőtt a körhöz vezetnétek.

6.3 **Kérdő:** *Nem egészen világos, mit értesz kellékeken.*

Ré: A szimbolikus tárgyra hivatkoztam, amelyek eme instrumentum torzulásait a fény/szeretet irányába billentik. Ezek elhelyezése és a minden jelenlévő általi szerető elfogadása fontos az instrumentum táplálása szempontjából. Ekképpen az igénybe vett kellékekről leírást kell adni és jelenlétük okát el kell magyarázni tanítás/tanulások saját szavaival, hogy a helyes hozzáállást kapjátok a kívánt eredményekért.

6.27 **Kérdő:** *Egy kérdésem lenne csak: hogy miután Leonard itt volt a legelső kapcsolatfelvételed alkalmával, alkalmas-e arra, hogy jelen legyen ugyanúgy, mint Tom.*

Ré: Ez így van, s ezzel ki is merült a száma azon alkalmasoknak, akik jelenleg jöhetnek. Emlékeztetnék újra a Tom vibrációs hang komplexumú felkészítéséhez adott instrukciókra.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 3. TÖREDÉK

Nyolcadik ülés, 1981. január 26.

Jim: A Ré kontaktus első néhány ülésében egynémely kérdésünkre olyan válaszokat kaptunk, amelyek ellentmondásos területére esnek harmadik denzitású illúzióknak. A paranormális jelenségek kutatásán belül valamely ponton csaknem mindenki eltölt bizonyos időt az úgynevezett „összeesküvés-elméletek” általi lenyűgözésben, mely elméletek általánosságban az állítólagos rejtett csoportokról és egyénekről szólnak, akikről úgy tartják, hogy az igazi hatalmat képviselik kormányok és azok tevékenységei mögött a mai világban. Az ilyen elméletek általában tartalmazzák, hogy a hírek és beszámolók, melyeket a politikával, gazdasággal, katonasággal stb. kapcsolatban hallunk és olvasunk, csupán csúcsai egy igen nagy jéghegynak, ami főként a világalomra törekvő különböző mesterkedéseihez kötődik s amely emberi lények e kis, elit csoportja és földönkívüli szövetségeseik titkos tevékenységein keresztül fejt ki hatását.

A most következő információ ebbe a kategóriába esik, és egy olyan visszakerdezés eredményeként született, amelyet Don tett fel az ufókkal és ezek eredetével kapcsolatban. Az Olvasó látni fogja Don hitetlenkedő hozzáállását a kérdésének ebben a szakaszában. A döntésünk az volt, hogy kihagyjuk ezt az információt *Az Egység Törvénye* Első Könyvéből, mivel teljességgel jelentégtelennek és múlandó jellegűnek éreztük tudván azt, hogy semmit nem tesz hozzá az ember képességéhez vagy vágyához az igazság és az evolúciós folyamat természetének keresésére, akár igazak az értesülések, akár nem. Ami azt illeti, tudni őket és továbbra is effajta információkat keresni egy fő buktatójává válhat az ember spirituális utazásának, mert ezek elterelik figyelmét az örök igazságokról, melyek mindenkor mindenki útját szolgálhatják – s a figyelmet olyasmire helyezik át, ami csupán múlandó érdekességgel bír és spirituális haszna csekély. Az összeesküvés-elméletekre és ezek résztvevőire koncentráció hajlamos az elkülönültség illúzióját erősíteni, és megfeledkezik arról a szeretetről, amely

minden dolgot Egy Lényként összeköt. Ha tovább erőltettük volna a kérdésnek ezt a sajátos irányvonalát, vagy bármely más múlandó jellegű irányvonalat, hamar elveszítettük volna a Ré csoportjával való kontaktust, mert – miként Ré említette is a legelső ülésen – Ré egy „keskeny sávú” vibráción vagy hullámhosszon keresztül kommunikált velünk.

Különbéle nyomravezető jelek segítségével, melyeket Ré ejtett el nekünk, mikor Don a beállításokkal kapcsolatosan kérdezte az ülések végén, képesek lettünk behatárolni, hogy ez a „keskeny sáv” azt jelentette, hogy az instrumentumunkon keresztül fenntartható módon csupán a legnagyobb tisztaságú és legpontosabb természetű, a tudat, a test és a lélek evolúciós folyamatával összefüggő tudósítások képesek sikeresen továbbítódni. Múlandó jellegű kérdésekkel faggatni Rét olyan lett volna, mint nyersolajjal hajtani egy finomhangolású motort.

Sok csoportot elkápráztatnak a specifikus, evilági természetű múlandó információk, hogy üzeneteiket beszennyezik negatív entitások, akik fokozatosan átveszik azoknak a pozitív entitásoknak a helyét, akik a kontaktust megkezdték. Az efféle információk hajszolása olyan, mint-ha valaki elforgatná a hangoló gombot a rádióján, hogy a végén egy teljesen másik adóhoz jut ahhoz képest, amelyet eredetileg hallgatni kezdett. E változás a vágyban az információ jellegét illetően, melyet a csoport a kontaktjánál keres, egy jelzés a kontaktnak, hogy az általa ajánlott információ már nem kívánatos, és a Szabad Akarat Törvénye alapján a csoportnak elegendő csupán burkolt utalásokat kapnia erről az elhangolódási folyamatról, hogy így minden döntés, amit a csoport meghoz, teljesen a szabad választásának az eredménye legyen. Ha a csoport továbbra is a múlandó információkat keresi, akkor a pozitív kontakt itt-ott utalásokat tesz arra vonatkozólag, hogy az effajta információ nem fontos, de ha a csoport kitart az ilyen jellegű értesülések keresése mellett, akkor a pozitív kontaktnak, annak érdekében, hogy betartsa a csoport szabad akaratát, lassan vissza kell húzódnia, míg végül átveszi a helyét egy negatív kontakt, aki alig várja, hogy átnyújtja ezeket a fajta tudósításokat, annál kevesebb vággyal a pontosságra s

maximális vággyal arra, hogy a csoportot kimozdítsa a másokat szolgálók soraiból. Amikor a csoport hitelét veszti a hamis információk által – úgymint jövőbeli katasztrófák időpontjai, amiket a csoport közzétesz majd aztán nem válnak be –, akkor a negatív entitásoknak sikerült eltávolítaniuk és maguknak begyűjteniük a csoport fényének erejét.

Ezek után változatlanul úgy érezzük, hogy ezek az információk teljesen jelentégtelenek, és egyedüli oka annak, hogy most leközöljük őket az, hogy bemutassuk, milyen könnyű egy csoportnak letérnie az útról, hogy úgy mondjuk, és szem elől tévesztenie vágyának középpontját arról, ami fontos és amibe a csoport belefogott: a vágyról, hogy másokat szolgáljon olyan információk gyűjtésével, amelyek segítségével lehetnek a tudat, a test és a lélek evolúciójában. Tízezer év múlva egy jottányit sem fog számítani ki kivel mit csinált ezen a pöttyömnyi kóválygó porszemen. Csak az fog számítani, hogy a szeretet bármelyik pillanatban bármelyik személyben és az egységes teremtés tetszőleges szegletében vagy annak bármely illúziójában megtalálható. Remélhetőleg az olyan törekvéseken keresztül nyert információk, mint amilyen a Ré kontaktus is, néhány más harmadik denzitású entitást is segíteni fog abban, hogy ebből az igazságból többet fölfedezzen, és hogy az egy Teremtő felé való evolúciós utazásában egy lépéssel előrébb haladjon.

Carla: Amit mindehhez hozzá tudnék tenni, az csupán egy kérés valamennyi hivatalos forráshoz: mi nem tudunk semmit, mi nem vagyunk benne egyetlen összeesküvésben sem, és nagyon kérem, ne polskázzák be a telefonunkat... még egyszer! Amikor Don és én 1977-ben egy elme-kapocs erejéig csatlakoztunk Andrija Puharich-hoz, magunkra vontuk a figyelmét valamilyen ügynökségnek, akik tönkretették a telefon rendszerünket. S mily haszталanság a mi beszélgetéseinket lehallgatni! Misztikusok ritkán konspirálnak! Őszintén nem érdekel bennünket ez a dolog, és pusztán véletlenül csöppentünk bele.

Szeretnék rámutatni, ahogy ennél a szakasznál Ré csoportja láthatóan némileg egyensúlyvesztetté vált, ha összehasonlítjuk a mindenkori

magabiztos önmagukkal. Aprócska hatás, de könnyen észrevehető – normál esetben minden válasz kezdete a „Ré vagyok.” Ennél a töredéknél azonban több esetben is elmarad ez az aláírás. Úgy vélem, a kontaktus itt egy kissé elhangolódott, a közlemény múlandó jellege miatt.

NYOLCADIK ÜLÉS, 1981. JANUÁR 26.

8.2 **Kérdező:** *Volt egy rész a tegnapi anyagban – ezt most fel fogom olvasni –, ahol azt mondod, „Előfordul bizonyos számú földreszállás. Valamennyi a saját népetek részéről, valamennyi az általatok orioniként ismert csoport részéről.” Első kérdésem, mit értesz azon, hogy „a saját népetek részéről”.*

Ré: Ré vagyok. Népetek birtokában van, ez idő/tér jelenben, annak a műszaki vívmánynak – amennyiben így fogalmaznátok –, amely képessé tesz olyan alakú és típusú járművek létrehozására és röptetésére, ami előttetek úgy ismert, mint azonosítatlan repülő tárgyak. Sajnálatos, népetek társas memória komplexum vibrációs szintje számára, hogy ezek az eszközök nem az emberiség szolgálatában készülnek, hanem esetleges destruktív felhasználásra. Ez tovább rontja a társas memória komplexumotok vibrációs bekapcsolódását, egy olyan helyzetet teremtve, ahol sem a mások szolgálatára irányultak, sem az önmaguk szolgálatára irányultak nem juthatnak hozzá az energiához/erőhöz, mely megnyitná a kapukat az intelligens végtelen felé a társas memória komplexum számára. Márpedig ez a szüret leszűkülését eredményezi.

8.3 **Kérdező:** *Ezek a járművek, amelyek a saját népüktől valók, olyan – mi úgy mondjuk – létsíkokból jönnek, amelyek nem inkarnáltak jelenleg? Hol van az ő bázisuk?*

Ré: Ré vagyok. Amikről mi beszéltünk, azok a harmadik denzitásból valók, és népetek különféle társadalmi részlegei vagy szervezetei úgynevezett katonai komplexumának részei.

A bázisok különbözőek. Vannak bázisok – ahogy neveznétek – a víz alatt a ti déli tengereitekben a Bahama-szigetek közelében csakúgy, mint a Csendes-óceánok különböző helyein a chilei határok közelében a tengeren. Vannak bázisok a Holdon – ahogy hívjátok e mellékbolygót –, ahol jelenleg az újramegnyitáson dolgoznak. Vannak bázisok itt-ott a szárazföldjeiteken. És vannak bázisok, amennyiben így mondanátok, az egeteken. Ezek a ti népetek bázisai, igen sok, és ahogy mondtuk, a pusztítás potenciáljával rendelkeznek.

8.4 **Kérdező:** *Honnan származnak az ezeket a járműveket irányító emberek? Kapcsolatba hozhatók a Föld valamelyik nemzetével? Mi az ő eredetük?*

Ré: Ezek az emberek ugyanonnan származnak, ahonnan te vagy én. A Teremtőtől.

Ahogy a kérdést célzod, annak sekélyebb aspektusában, ezek azok az emberek a ti és mások kormányzatában, akik az általatok úgynevezett National Security* felelősei.

8.5 **Kérdező:** *Úgy értem tehát, hogy e vízalatti bázisok az Egyesült Államok kezében vannak?*

Ré: Ré vagyok. Így van.

8.6 **Kérdező:** *Miként tett szert az Egyesült Államok ilyen járművek megépítését lehetővé tevő technológiára?*

Ré: Ré vagyok. Volt egy tudat/test/lélek komplexum, aki népetek előtt a „Nikola” vibrációs hang komplexumként ismert. Az entitás elhagyta az illúziót, a fontos megértésekkel teli papírokat pedig elvitték a nemzeti rész-komplexum biztonságáért szolgáló tudat/test/lélek komplexumok. Így népetek az alaptechnológia titkának őrzője lett. Az általatok oroszoknak nevezett tudat/test/lélek komplexumok esetében a technológiát a Konföderáció egy tagja adományozta egy próbálkozás részeként, hozzávetőleg huszonhét évvel ezelőtt, hogy információt osszon meg és békét hozzon népeiteknek. Az ezen információkat

*Nemzetbiztonság

kiadó entitások rosszul mérték fel a helyzetet, ám ezzel együtt is sok olyat tettünk e ciklus végén, szüretetek elősegítésére, amikből bizonyos fajta segítségek hiábavalósága bontakozott ki. Ez egy járulékos tényezője jelen időpontban az óvatosabb megközelítésünknek, még ha a vágy a hatalom feletti hatalomra nő is, és népeitek hívása nőttön nő is.

8.7 **Kérdező:** *Tanácsstalan vagyok ezekkel a járművekkel kapcsolatosan, amelyeknek vízalatti bázisuk van. Ez a technológia elegendő minden más fegyverzet háttérbe szorítására? Képesek vagyunk repülni velük, vagy csak szállítási eszközök? Mi az energiaforrásuk alapmechanizmusa? Úgy értem, elég nehéz ezt elhinni.*

Ré: Ré vagyok. Talán az elnevezése rossz e járműveknek némely esetben. Helyénvalóbb lenne haditechnikaként tekinteni rájuk. A felhasznált energia a Föld évkörét polarizáló elektromágneses energia mezéből való. A fegyverzetnek két alapfajtája van: az egyik, amit az embertársaitok pszichotronikusnak mondanak, a másik, amit részecskesugárnak. Az e technológiában rejlő pusztító erő jelentős, de a fegyvereket már sok esetben felhasználták az időjárás megváltoztatására és a vibrációs változás felfokozására is, mely bolygókat ez idő tájt körülöleli.

8.8 **Kérdező:** *Hogyan tudták ezt titokban tartani? Miért nem használják fel közlekedési eszközként a járműveket?*

Ré: Társadalmi felosztás-illúzióitok mindegyikének kormánya tartózkodik a hírveréstől, hogy a meglepetést fenntarthassa azok háborús akciója esetére, akiket társaitok az ellenségnek neveznek.

8.9 **Kérdező:** *Hány ilyen jármű van az Egyesült Államok birtokában?*

Ré: Ré vagyok. Az Egyesült Államoknak 573 ilyen van jelenleg. Ezt a számot folyamatosan bővítik.

8.10 **Kérdező:** *Mi a csúcssebessége ezeknek a járműveknek?*

Ré: Ré vagyok. A járművek sebessége egyenlő a Föld energiájának négyzetével. Ez a mező változó. A határ körülbelül fele a fénysebességnek, ahogy nevezitek. Ez a tervezés tökéletlenségeiből adódik.

8.11 **Kérdező:** *Ez a fajta eszköz megoldhatná az energiagondok nagy részét, már ami a közlekedést illeti?*

Ré: Ré vagyok. A jelenleg a földi emberek birtokában lévő technológia képes lenne megoldani valamennyi korlátot, amely társas memória komplexumotokat a tapasztalás e jelen nexusában sújtja. Azonban némely egyéneteknek a felfogásai, akik – ti úgy mondanátok – a hatalmi energia felé rendelkeznek torzulásokkal, mindaddig a visszatar-tását okozzák ezeknek a megoldásoknak, amíg a megoldások olyany-nyira szükségessé nem válnak, hogy a torzulásokkal rendelkezők még inkább a hatalom irányába torzulhassanak.

8.12 **Kérdező:** *Azt is állítottad, hogy néhány jelenlegi földreszállás mögött az Orion csoport áll. Miért szállt le itt az Orion csoport? Mi az ő céljuk?*

Ré: Ré vagyok. A céljuk hódítás, szemben a Konföderáció tagjaival, akik a hívásra várnak. Az úgynevezett Orion csoport magát hívja hódításra.

8.13 **Kérdező:** *Konkrétan mit tesznek, amikor földreszállnak?*

Ré: Kétfajta leszállás van. Az elsőben népetekből a hajójukra visznek és jövőbeli használatra programoznak entitásokat. A programozásnak két vagy három fokozata van. Az első fokozat az, amit felderíthetnek azok, akik elvégzik a kutatásokat. A második egy önkioldó program. A harmadik fokozat egy második és sokkal mélyebb önkioldó program, amelyik az entitást kikristályosítja és ezáltal élettelenné teszi, és felhasználhatóvá egyfajta jeladóként. Ez az egyik fajta földreszállás.

A második fajta földreszállás a Föld kérge alatt történik, ahová a vízből lépnek be. Újra csak dél-amerikai és karib-tengeri, valamint az úgynevezett északi sarkhoz közeli területekről van szó általában. A bázisaik a föld alatt vannak.

8.23 **Kérdező:** *A legmegdöbbentőbb információ, amit ezidáig adtál (és be kell vallanom, nehézségeim vannak vele, hogy elhiggyem), hogy az USA 573 db, az általad leírt típusú légi járművel rendelkezik. Hány USA által kinevezett ember tud ezekről a járművekről, az üzemeltetőket is beleértve?*

Ré: Ré vagyok. Embereitek száma változik, mivel kommunikálni szükséges jelen idő/tér nexusban, így a szám növekszik jelenleg. A megközelítő szám 1500. Ez csak közelítés, mivel ahogy illúziós idő/tér folytonosságokat jelenből jelenbe halad, sokan szereznek tudomást.

8.24 **Kérdező:** *Hol készülnek ezek a járművek?*

Ré: Ezeket a járműveket egyesével készítik két helyen: az úgynevezett Új-Mexikótok sivatagos vagy kiszáradt régióiban és az úgynevezett Mexikótok sivatagos vagy kiszáradt régióiban, mindkét telep a föld alatt van.

8.25 **Kérdező:** *Azt akarod mondani, hogy az USA-nak ténylegesen egy gyára van Mexikóban?*

Ré: Ré vagyok. Ekképpen beszéltem. Megismételjem e pillanatban újra, hogy ez az információ nagyon sekélyes, és nincs különösebb következménye az Egység Törvényének tanulmányozása szempontjából? Mindamellet gondosan figyelemmel kísérjük e fejleményeket, abban reménykedve, hogy népességetek békében szüretelhető lesz.

8.26 **Kérdező:** *Teljesen tudatában vagyok, hogy a kérdések e vonalának semmilyen következménye nincsen, de ez a konkrét hír olyannyira megdöbbentő a számomra, hogy egyenesen megkérdőjelezteti velem a hitelességedet ez ügyben. Egészen eddig a pontig egyetértésben voltam mindazzal, amiket mondtál. Ez nekem nagyon hajmeresztő. Egyszerűen nem tűnik nekem lehetségesnek, hogy ezt a titkot huszonhét éve őrizték, és hogy mi működtetjük ezeket a hajókat. Elnézést kérek modortalanságomért, de gondoltam, teljesen őszinte leszek. Számomra hihetetlen, hogy egy gyárat működtetnének Mexikóban, az államon kívül, e járművek építésére. Talán valamit félreértettem. Ezek a*

járművek fizikai járművek, amelyeket fizikai emberek építenek? Beszállhatnak egybe és repülhetnek vele? Így van?

Ré: Ré vagyok. Nem így van. Te nem repülhetnél vele. Az Egyesült Államok – ahogy társadalmi felosztás komplexumotokat hívjátok – ezeket egyfajta fegyverként állítja elő.

8.27 **Kérdező:** *Vagyis nem ül bennük senki? Nincs pilóta, hogy úgy mondjam?*

Ré: Ré vagyok. Úgy van.

8.28 **Kérdező:** *Hogyan irányítják őket?*

Ré: Ré vagyok. Számítógéppel irányítják őket egy távoli adatforrásból.

8.29 **Kérdező:** *Miért Mexikóban van a gyárunk?*

Ré: Ré vagyok. A szükségesség a föld szárazságában és a környező lakosság majdhogy teljes hiányában keresendő. Ezért az úgynevezett kormányotok és a szomszédos földrajzi fekvés úgynevezett kormánya megállapodtak egy földalatti telep létrehozásában. A megállapodó kormányhivatalnokok nem tudtak róla, milyen használatra lesz a földjük, hanem olyan kormányzati kutatóállomásnak gondolták azt, amit te bakteorológiai fegyverkezésnek mondanál.

8.30 **Kérdező:** *Ez az a fajta jármű, mint amiben Dan Frye-t szállították?*

Ré: Ré vagyok. A Danielként ismertet konföderációs gondolatforma jármű-illúzió szállította azért, hogy adatot adjon e tudat/test/lélek komplexumnak, amiből esetleg láthatnánk, hogy egy ilyen fajta kontaktus miként segítheti népeteket a korlátok illúzióján túl fekvő intelligens végtelen felfedezésében.

8.32 **Kérdező:** *Azért kérdeztelek ilyen sokat és nagy alaposággal a járműről, amit elmondásod szerint az USA kormánya irányít, mert ha ezt a könyvbe beletesszük, az számos problémát fog okozni. Ez olyasmi, amit talán jobb volna a könyvből teljesen kihagyni, vagy pedig jelentős részletességgel ki kell kérdezzek róla. Még kérdezni is nehéz ezen a területen, de szeretnék néhány további kérdést feltenni erről, nyitva*

hagyván a lehetőséget, hogy a könyvben maradjon. Mi az átmérője a járműnek, amelyet az USA birtokol?

Ré: Ré vagyok. Javaslom, hogy ez legyen az utolsó kérdés erre az ülésre. Úgy fogunk beszélni, ahogy azt a további ülésekre odaillőnek érzed, arra kérve mindeközben, hogy téged csupán saját ítélőképességed vezessen.

A körülbelüli átmérő – többszöri változtatások lévén a modellben – 23 lábátoknyi széles, ahogy ti mérték (=7 méter).

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 4. TÖREDÉK

Kilencedik ülés, 1981. január 27.

Jim: Egyikünket sem érdekelték igazán soha a korábbi életeinkből származó élmények. Újra csak, könnyen el lehet veszíteni a fókuszot a jelen pillanat növekedési lehetőségeiről, ha valaki túlzott érdeklődést tanúsít az előző életei iránt. Az egyetlen ilyen természetű kérdés, amit Rétől megkérdeztünk, egy olyan választ húzott ki, amely támogatni látszott érdeklődésünk hiányát az előző életeteket illetően.

Carla: Én személy szerint hiszek abban, hogy sokszor inkarnálódunk, s hogy e megtestesülési ciklusokon keresztül lényünk mélyén gyökerező, összetett és jelentőségteljes kapcsolatokat alakítunk ki. Mikor Don és én találkoztunk, Don azt mondta nekem, ő biztosra tudta, hogy mi együtt leszünk. Miután nekem közvetlen ezután egy négy éves házasság következett egy olyan pasassal, aki nem is akart összeházasodni, így egy alkalommal nekiszegeztem Donnak a kérdést, hogy miért nem mondta el nekem ezt a felismerését már ott akkor 1962-ben, amivel négy nehéz évet spórolhatott volna meg nekem. „Mi? Hagytam volna, hogy elszalaszd azt a sok jó katalizátort?” – válaszolta.

Donaldnak és Jimnek is egyaránt szerető és nagylelkű érzései voltak irányomba, ami bámulatos, hacsak be nem vezetjük a korábbi kapcsolatok fogalmát. Nekem nincsenek afelől kétségeim, hogy más életekben és más időkben mi szolgáltunk már együtt. Évekkel ezelőtt egy szellemlátónál tett látogatás alkalmával érdekes darabkát tártak fel Jimnek egy lehetséges múltbeli életből: azt vélelmezték, hogy az amerikai nagy síkságon, a tizenkilencedik századi vadnyugaton Don és Jim testvérek voltak, akik mint földművesek együtt éltek. Én Jimnek gyermeke, Donnak unokaöccse voltam, és csupán öt éves koromig éltem, már születésem óta betegesen. Ezt egy előkészületnek mondták arra, hogy ebben az életben a gondomat viseljék, minthogy a Ré kontaktus idején rokkantsággal, korlátozással és különösképpen pszichikai köszöntéssel volt dolgom. Igaznak hangzik számomra valamilyen szinten. Ugyanakkor azt is érzem, hogy nem szükséges múltbeli kapcsola-

tainkat illetően bármit is tudnunk ahhoz, hogy együtt tanuljunk és szolgáljunk a jelen pillanatban. A többi csupán részletkérdés.

KILENCEDIK ÜLÉS, 1981. JANUÁR 27.

9.2 **Kérdező:** *Lehetséges valamit mondanod korábbi életeinkről, a mostani inkarnációnk előtti múltbéli tapasztalatainkról?*

Ré: Ré vagyok. Lehetséges. Azonban az efféle információkat gondosan őrzik tudat/test/lélek lény-teljességetek, nehogy jelen tér/idő tapasztalataitok felhíguljanak.

Hadd keressünk lényetekben ártalmatlan anyagot. *(20 másodperc szünet.)* Torzulva a vágy felé, hogy mentesek legyetek az előítéletektől, csak általánosságban beszélhetek. Sok alkalommal együtt volt és együtt dolgozott ez a csoport. A kapcsolatok váltakoztak. Stabil a karma – ahogy ezt nevezitek –, mind tanítója a többinek. A munka gyógyításból, a földenergiák használatának megértéséből és civilizációk segítségéből állt, akik ugyanúgy hívtak, mint ahogyan a ti szférátok tette, amelyre mi feleltünk. Ezzel vége az anyagnak, amit ártalmatlannak vélünk.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 5. TÖREDÉK

Tizenkettedik ülés, 1981. január 28.

Jim: A következő szakasz első bekezdésében látni lehet majd, hogy milyen könnyű még a legkomolyabb keresőnek is olykor-olykor elvezítenie az evolúciós folyamat szívének megtalálásához illő hozzáállást. Az ember lényének a hatékony kereséshez való helyes behangolódása sokkal kevésbé kötődik ahhoz, hogy az ember mit tesz, sokkal inkább ahhoz, hogy azt hogyan teszi és hogyan hozza azt egyensúlyba vagy ülteti el lényében meditációval és kontemplációval. A meditatív attitűd egyensúlyának híján az elmét hajlamosak elterelni az események hétköznapi ismétlődései, és az ember leckéi a lényének perifériájára sodródhatnak anélkül, hogy elültetődnének lényének középpontjában, hogy ott egy mélyebb megértést nyújtsanak eme illúzió természetéről és arról, hogy az ember miként vezetheti át rajta az énjét egy harmonikusabb módon. Azt is látjuk Ré következő válaszából, hogy fontos az is, hogy az ember lényének minden ilyen navigációs lépése az ember szabad akaratú döntésének eredményeként szülessen meg, és sosem korlátozhatja egy másik lény. Ezt a lényeges pontot tükrözi újfent Ré válasza Donnak egy Man in Black vécébe zárási kísérletének metafizikai következményeire irányulóan, melyre melleleg sosem adatott lehetőségünk!

Ez is jó példa a kérdés vonalának irányváltozására múlandó és jelentéktelen információk felé. Figyeljük meg, hogyan fejezi be Ré a 12. ülést az Első Könyvben (más nevén *A Ré Anyag*), mely burkolt célzásokat tartalmaz, hogy a Biblia, gyertya, tömjén és víz „helyes behangolása”, a „megfelelő irányulása” némileg ferde. Tizenkét ülésbe tellett, hogy rájövünk, hogy Ré igazából nem a Biblia stb. fizikai elhelyezéséről beszélt, hanem egy burkolt utalást adott nekünk arra, hogy a metafizikai beállításunk kimozdult. Kérdéseink irányvonala elfordult a helyestől, az evolúciós folyamat lényegétől. Minthogy Rével való kapcsolatunk „keskeny sávú” volt, ez azt jelentette, hogy Ré sokáig nem válaszolhatott olyan kérdésekre, amelyek eltértek a céliránytól. Ha

engedtük volna, hogy ezek a torzulások hosszabb periódusra is megmaradjanak, akkor a kapcsolat fokozatosan károsodott volna, majd végül elveszítettük volna a kontaktust.

Az ülés utolsó része azt a jelenséget tárgyalja, amit Vándoroknak neveznek, s az ő nem ritkán közös jellemzőiket abban, hogy fizikai gyengeségeket mutatnak allergiákban és személyiségzavarokban, melyek – egy mélyebb értelemben – reakcióknak tűnnek e bolygó vibrációs frekvenciájára. Ez szemmel láthatólag egy mellékhatás annak okán, hogy az ilyen entitásoknak egy másik planetáris befolyás szolgál ott-hon vibrációjuként valamely magasabb denzitásban. Ők azért inkarnálódnak le erre a harmadik denzitású bolygóra, hogy amilyen módon csak lehetséges, szolgálatára legyenek a bolygó népének és segítsenek neki az evolúciós folyamattal jobban tisztába jönni és harmóniába kerülni. Ezek a Vándorok keresztülmennek ugyanazon a felejtési folyamaton, amelyen minden más harmadik denzitású lény, aki ide inkarnálódik, keresztülmegy, és teljesen a harmadik denzitás lényévé válnak – ha még lassan emlékezni kezdenek is arra, miért születtek ide. Láthatóan körülbelül minden hetvenedik ember a Földön ilyen eredettel bír.

Mostanában majdhogynem divatszámba megy azt mondani, hogy ez és az erről vagy arról a bolygóról származik, ebből vagy abból a magasabb denzitásból jött, és hogy valaki igazából ez és az az emelkedett lény, aki azért jött a Földre, hogy nagy tanító legyen. Egy szerény szolgálat nyújtásának ily nemes lehetőségét zavarba ejtően kínos leolcsósítani látnunk egy olyan játékká, hogy kinek van a legtöbb spirituális tisztí csíkja. Nem rejtjük el a lehetőséget, hogy nekünk is ilyen származásunk lehet, de sem mi, sem Ré csoportja nem érzi úgy, hogy egy efféle eredet különösebben figyelemre méltó lenne. Ahogy Don szokta volt mondani: „Lenned kell valahol és csinálnod kell valamit. Még az is lehet, hogy itt vagy és ezt csinálod.”

Carla: Egy dolog, amit úgy gondolom, érdemes nem elfelejteni hogyha máshonnan jött Vándorok vagyunk, az, hogy okkal vagyunk itt: szolgálni itt és most a Föld harmadik denzitásának e nagyon sötét

világában. Igen, megszenvedjük az árát, hogy egy olyan vibrációs tartományban próbálunk élni, amely nehéz a számunkra, és igen, valamiképp emlékezünk rá, hogyan lehetne „jobban is” élni. Ha ezt észben tartjuk, világosabbá válik, hogy fő küldetésünk itt egyszerűen az, hogy éljünk, belélegezzük a levegőt és utat engedjünk magunkban a szeretetnek. A mindennapi élet pusztá megélése szakramentális amikor a személy úgy él, hogy a „minden szeretetből van”-tudatosság ott búgja zenetét szavai és gondolatai mögött. A jámbor élet nem feltétlenül jelenti azt, hogy az ember remete lesz vagy vándorló zarándok, habár ha erre érzel hivatást, akkor áldás kísérelje utad. Nekem legalább is a napi dolgok a legszentebbek, a mosogatás, a házimunka, a kis feladatok. Minden ritmusban mozog, s mi csak részei vagyunk a minden élet szimfóniának, mely oda-vissza osztja meg az energiát.

Tudom, hogy a Vándor egyik nagy reménye, hogy megtalálja szolgálatát. Jámbor életet élni, a környező mozgalmas mindenség kellős közepén, egy bőséges és tökéletes szolgálatot jelent. Ez az, amiért ide jöttünk. Hagyjuk keresztüláramlani magunkon a szeretetet, mások megváltoznak, s ahogy megnyitják a szívüket, a szeretet fénye növekszik. Egy olyan fázisban vagyunk most, ahol a fényforrások kezdenek összekapcsolódni... a globális tudat születésének hangját hallom?

A világméretű tudat számomra egy nagyon valós elképzelés, különösen az e-mail és a világháló beköszöntével. A toll és papír nélküli információcserével tulajdonképpen fényel dolgozunk, mely minden bizonnal egy tisztább módja a kommunikációnak. Miközben Vándor-blues sztorikat gyűjtögetek, belém csap, milyen erős és állandó az általános vágy egy spirituális otthonra, egy identitásra, és egy szolgálatmódra. Arra biztatok mindenkit, aki Vándornak érzi magát, hogy társuljon és kapcsolódjon össze más felébredt tudatokkal, hogy a nyitott szív szerint élhessen másokkal és hogy valamennyiünkön át beeresszük a fényt a planetáris öntudat „world-wide web” hálójába. Ahogy Jim mondja, nincs nagyobb szolgálat, mint önmagadnak lenni ebben az olykor makacs világban.

Don szerette Andrija Puharich-ot, és lojális és nagylelkű barátja volt sok éven keresztül. 1974-ben találkoztunk Andrijával, miután olvastuk az „URI” című könyvet, amit ő írt, és beazonosítottuk őt mint egyik szereplőjét a furcsamód látnoki regényünknek, az „Esmeralda Sweetwater keresztre feszítése” címűnek, melyet mi írtunk 1968-ben és 69-ben. Segédkeztünk a mára már történelmivé vált „Mind Link”-ben 1977-ben, és hallottuk híret a világ minden tájáról, amint elhajolt pisztolygolyók elől, meg különféle kormányok különféle ügynökeiről, akik úgy vélték, valamit forgat a fejében. Puharich rendkívüli vendégszeretetű ember és bámulatos szívélyességű jellem volt, habár meglehetősen közönyös és tájékozatlan a világról és annak elvárásairól a munkáján kívül. Egy olyan pasi volt, aki reggel felkelt és szünet nélkül dolgozott, csak arra állt meg, hogy bekapjon némi enni-valót, szó szerint a lefekvésig. Keresztülgázolt embereken, felhasználva tehetségüket és adományait amennyiben azok segítették a munkát, nem is volt tudatában annak, hogy kimeríti az emberek forrásait vagy idejét, mert az előtte fekvő munkára koncentrált, sosem arra, hogy pénzt csináljon. Egy született tudós volt és zseniális ember, és sok minden történt az ő látókörében, veszteség az ötletek világának, hogy gondosan vezetett naplóját halála idején elkobozták és nyomuk veszett. Készséggel beismerem, sokszor éreztem azt, hogy „kihasználja” Dont. Úgy éreztem, ő egy több energiával, ám kevesebb bölcsességgel rendelkező ember volt, mint Don. Időnként követnie kellett volna Don megfontolt tanácsait. Maga Don sosem érzett ilyesmit. Örült, hogy segíthetett. Magasztalom Andriját. Micsoda páratlan és rendkívüli fickó, és micsoda hozzájárulást tett hányféle módon!

George Hunt Williamson médium volt, akit rendkívül csodáltunk, olyannyira, hogy közvetítését Philip atyától fel is használtuk „Üzenetek a földönkívüliektől” című magnókazettánkon. Csupán telefonkapcsolatban álltunk vele, és csakúgy, mint Andrija, ő sem jutott el soha az üléseinkre. Valószínű, hogy nem nagyon tetszett neki Ré kérése, hogy készüljön fel! Egyik nagyszerű úttörője volt az ufó- és ehhez kapcsolódó metafizikai kutatásoknak, és azt gondolom, hogy az első, aki nevet adott a Vándoroknak. Almáknak hívta őket, a rádió-

csatornázott földönkívüli üzenetet idézve: „Az almákhoz, akiket besózunk, vissza fogunk térni.”

TIZENKETTEDIK ÜLÉS, 1981. JANUÁR 28.

- 12.1 **Kérdező:** *Henry Puharich hívott telefonon ma délután, hogy jövő hónapban erre jár. Szeretném megkérdezni, elfogadható-e az, hogy csatlakozzon körünkhöz és kérdéseket tegyen fel? Szintén kérdezném, hogy Michel D'Obrenovic, aki George Hunt Williamsonként is ismert, csatlakozhatna-e hozzánk?*

Ré: Ré vagyok. Ezek az entitások – jelenleg – nem megfelelően hangoltak e sajátos munkára vibrációs torzulások miatt, melyek viszont egy jelenlegi idő/tér hiányból fakadnak, amit elfoglaltságnak neveztek. Az lenne a kérés, hogy ezek az entitások bolygótok minden napi ciklusában fordítsanak egy kis időt/teret a merengésre. Kontinuumotok jövő idejében/terében tegyétek fel ezt a kérdést újra. Jelen csoport igen kiegyensúlyozott az instrumentum vibrációs torzásaival, elsősorban az instrumentummal való mindennapi kapcsolata révén. Másodsorban a vele való, meditációs időpontokon keresztüli kontaktusának köszönhetően. Harmadsorban egy személyes tudat/test/lélek komplexum-torzuláson keresztül a tűnődés irányába, amik összességükben a csoport hatékonyságát eredményezik.

- 12.10 **Kérdező:** *Melyik csoport volt az, amelyik Henry Puharich-csal 1972 tájékán Izraelben lépett kapcsolatba?*

Ré: Ré vagyok. Tartózkodnunk kell e kérdés megválaszolásától a lehetőség/valószínűség okán, hogy az általad Henrynek nevezett olvasni fogja ezt a választ. Ez torzulásokat keltene a jövőben. Szükséges, hogy minden lény a szabad és teljes ítélőképességét használja mind-magának legmélyéből, ami a tudat/test/lélek komplexum szívé-nél található.

- 12.11 **Kérdező:** *Ez annak megválaszolásában is meggátolna, hogy ki volt az a csoport, akivel én, 1962-ben kapcsolatot létesítettem?*

Ré: Ré vagyok. Ez a kérdés megválaszolható. A kapcsolatot létesített csoport a Konföderáció volt.

12.12 **Kérdező:** *A Konföderációnak voltak a mi területünkön járművei abban az időben?*

Ré: Ré vagyok. Nem hajó volt. Gondolatforma volt.

12.23 **Kérdező:** *Ha egy MiB meglátogatna engem, én pedig bezárnám a vécébe, akkor megtarthatnám vagy eltűnne?*

Ré: Ré vagyok. Az attól függ, melyik fajta entitást csípted nyakon. Talán képes lehetsz érzékelni egy kitalációt. A felépítmény esetleg meg is tartható egy rövid időre, habár ezek a kitalált felépítmények képesek hipp-hopp eltűnni is. A felépítmények programozása azonban távolról elég nehézkesé teszi az irányításukat. Az általatok Men in Black-nek nevezett típus gondolatforma entitás változatával nem lennél képes dulakodni.

12.24 **Kérdező:** *Ez sértené az Egység Törvényét? Hibáznék egy ilyen entitás nyakon csípésével?*

Ré: Ré vagyok. Az Egység Törvényében nincsenek hibák.

12.25 **Kérdező:** *Azt akartam kérdezni, hogy ezzel a tettel, hogy a gondolatformát vagy felépítményt bezárom, az önös szolgálat felé tolódnék inkább, vagy a másokért való szolgálat felé?*

Ré: Ré vagyok. Magad is átgondolhatod ezt a kérdést. Mi elmagyarázunk az Egység Törvényét, de nem megyünk el a tanácsadásig.

12.31 **Kérdező:** *Van valami módja, hogy a Vándorok kigyógyítsák magukat ezekből a fizikai bántalmakból?*

Ré: Ré vagyok. Ez lesz az utolsó teljes kérdés ebben az időben/térben.

Az öngyógyító torzulás kiváltható a felismerés révén, hogy belül az intelligens végtelen nyugszik. Ez némileg gátolva van azokban, akik nincsenek tökéletes egyensúlyban test komplexumukkal. A gát egyénről egyénre változik. Megköveteli a valóság ha úgy tetszik: spirituális

természetében való tudatosságot, és e valóság megfelelő beáramoltatásait a tudat/test/lélek komplexumba ahhoz, hogy létrejöhessen a gyógyulás.

Van apró kérdés, mielőtt befejeznénk ezt az ülést?

12.32 **Kérdező:** *Lehetséges elárulnod, hogy hármunk közül Vándor-e valaki?*

Ré: Ré vagyok. Átvizsgálva az egyes jelenlévő tudat/test/lélek komplexumokat, egy már teljes bizonyosságot találunk erről az eshetőségről, és így vélhetően nem okozunk bajt azzal, hogy visszaigazoljuk ezt az eshetőséget. Minden jelenlévő küldetését teljesítő Vándor, ha úgy tetszik.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 6. TÖREDÉK

Tizenötödik ülés, 1981. január 30.

Jim: Akárhogy is, kíváncsiságunk időnként visszatért. És ismétcsak látjuk az ember szabad akarata fenntartása fontosságát azáltal, hogy jelen élettapasztalatát ne hígítsa fel túlságosan korábbi életek tapasztalatával kapcsolatos értesülésekkel. Meditációk és életek akkor tudnak hatékonyabbak lenni, ha megmaradnak egy pontra avagy egy pillanatra koncentrálónak.

Carla: Néhány pillanatot arra fordítottunk az életünkből, hogy eltűnjünk rajta, melyikünk lehet ötödikdenzitású és melyikünk hatodik, ám ez se nem volt soha világos, se nem forszíroztuk túlzottan azt, hogy kitaláljuk!

TIZENÖTÖDIK ÜLÉS, 1981. JANUÁR 30.

15.25 **Kérdező:** *Lehetséges-e, hogy miután mi Vándorok vagyunk, valamit elárulj nekünk arról, hogy melyik volt az utolsó denzitásunk, hogy melyik denzitásból jöttünk?*

Ré: Egyenként átvizsgáltunk mindenkit, és elfogadhatónak találjuk ezen információ megosztását. Az itt működésben álló Vándorok két denzitásból valók, egyik az ötödik, vagyis a fény, másik a szeretet/fény avagy az egység denzitása. Az identitás felfedését, hogy ki melyik denzitásból érkezett, egy betolakodásnak észleljük mindegyikötök szabad akaratába. Ennek okán egyszerűen csak kimondjuk a két denzitást, mely mindkettő harmonikusan irányul az együtt dolgozásra.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 7. TÖREDÉK

Tizenhatodik ülés, 1981. január 31.

Jim: A következő anyag az „ezüstpettyekről” annyiban különös, hogy néhány alkalommal, amikor metafizikai természetű dolgokról társalogtunk, ezek az apró, csillogó darabkák, melyek ezüst téglalapoknak látszottak, megjelentek rajtunk vagy körülöttünk. Úgy tűnik, hogy amikor olyan gondolati nyomon voltunk, amit tudatalatti elménk helyesnek érzett, akkor e helyességről az „ezüstpetty” formájában jelzést kaptunk. Láthatóan sok-sok különböző módja létezik annak, aminek révén gondolataik vagy cselekedeteik helyességéről emberek tudatalatti megerősítést kaphatnak. A leggyakoribb persze az a helyességérzet, amely belülről tör fel, mikor az ember a jó nyomon van vagy mikor spirituálisan hasznos információt szerez.

Carla: *A sors kacskaringóinak ilyenfajta visszajelzéséről való tudomás igen hasznos a spirituális úton járó ember számára. A természeti világ rendkívül nyitottnak látszik olyan szinkronicitások produkálására, melyek szubjektív jelentéssel bírnak. Ha egyszer a kereső megérti az okát e jelek jelentkezésének, és tudatosan kezd figyelni rájuk, akkor lényegében még több szubjektív jel létrehozására lehet befolyással, míg aztán olyan időszakok köszönhetnek rá, mikor a jelentőségteljes véletlenek látszólag állandó helyet foglalnak el az életében. Az kétségtelen, hogy én nagyon megnyugtatónak és megerősítőnek találtam ezeket a jeleket.*

TIZENHATODIK ÜLÉS, 1981. JANUÁR 31.

16.47 **Kérdő:** *Mondanál valamit az ezüstszínű pettyekről, amiket olykor-olykor észreveszünk az arcunkon vagy másutt?*

Ré: Ré vagyok. Ez, amiről beszélsz, egy szubjektív irányultságú jelzőfény materializációja, mely egy és csak egy tudat/test/lélek komplexumnak ad tudtára egy szubjektív jellegű mondanivalót.

16.48 **Kérdező:** *Ki hozza létre ezeket az ezüstpettyeket?*

Ré: Ré vagyok. Képzeld el, ha gondolod, a tanulás/tanítás megnövekvő lehetőségét. Egy ponton jeladás történik, mely a helyességét vagy fontosságát jelzi annak az adott tanulás/tanításnak. Maga az entitás – együttműködésben a belső síkokkal – hoz létre valamilyen jelzőfényt, ami a leginkább érthető vagy észrevehető a számára.

16.49 **Kérdező:** *Úgy értem, mi magunk hozzuk létre?*

Ré: Ré vagyok. Az entitások nem tudatosan keltik ezeket. A tudat komplexum gyökere – megértésben megérintvén az intelligens végtelel – kelti őket.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 8. TÖREDÉK

Tizenhetedik ülés, 1981. február 3.

Jim: A Ré csoportjával történő minden egyes kontaktus előtt egy meditációt vezettünk le, melyet mi a behangolási eszköznek használtunk; vagyis a saját módszerünknek, hogy egyesüljünk keresésünkben mások szolgálata irányába. Gyakran előfordult, hogy e meditáció közben Don késztetést érzett, hogy valamit még felvegyen a kérdések listájára, melyről előző este hoztunk döntést. A 17. ülésben egy ilyen megérzés érte el őt egy krátert illetően az oroszországi Tunguzka tartományban, melyet, miként azt találgatják, vagy egy lezuhant ufó, vagy valamiféle nagyobb meteor hozott létre 1908-ban. Arról is szólnak a mende-mondák, hogy a Szovjetunióban néhány tudósnak e kráternek a kutatása, és keletkezésének fontolgatása kapcsán került először érdeklődése középpontjába az élet lehetősége a galaxis és a Naprendszer egyéb részein.

Miután rákérdezett erre a kráterre és rákövető kérdéseket tett fel a nukleáris energia földi fejlődésével és a bizarr és ritkán tudósított jelenségéről az emberi test spontán öngyulladásának, Don úgy határozott, hogy a kérdezésnek ez az iránya csekély értéket képvisel.

Carla: Donald tudós volt, és sosem tudta teljesen elfogadni, hogy Ré nem volt abban a helyzetben, hogy olyan jelenségekről cseverésszen velünk, amelyek mérhetők. A kívánság, mely a csoportunkhoz vonzotta Ré-t, egy igaz vágy volt nem-múlandó anyag iránt, és ez a vágyakozás tüzelte az üléseinket. Mikor ezt a tájékozódási szintet elhagytuk, Ré finoman emlékeztetett bennünket, hogy térjünk vissza a helyes vágányra: azzal, hogy figyeljünk oda a beállításainkra. Ezt eleinte szó szerint értelmeztük és azt gondoltuk, hogy az oltáron lévő tárgyakra vonatkozik, hogy rendszeren állítsuk őket egy vonalba. Később rájöttünk, hogy ez a kérdéseinket minősíti, nem pedig a Biblia és a gyertya helyzetét. Érdeemes kihangsúlyozni, hogy bármi, ami mérhető, egyben múlandó is. Az emberi lélek, a teremtő szeretet ereje, a teremtés esszenciája: ezek a dolgok fellelhetetlenek, numenálisak, mindig érzékel-

te őket, ámde sosem hatolt beléjük tényfeltáró intellektusunk. Azonban beléjük érezhetünk azáltal, hogy nyitott szívvel élünk, s hogy olyan forrásokkal beszélgetünk róluk, mint Ré és Q'uo és más „univerzális” vagy „külső” energiák és esszenciák. Bolygónk belső síkjának személyes vezetői és más tanítói sokkal nagyobb mozgástérrel rendelkeznek személyes információk nyújtásában, bármikor lett légyen is utolsó inkarnációjuk. Hozzájuk fordulj az egészségedet és más konkrét ügyeket érintő kérdésekkel. Teret és időt meghaladó kérdésekkel fordulj külső forrásokhoz, mint amilyenek a mi konföderációs forrásaink. Ha egy kérdés kevésbé lesz érdekes 10 000 év múlva, mint most, akkor ez valószínűleg nem egy univerzális kérdés!

TIZENHETEDIK ÜLÉS, 1981. FEBRUÁR 3.

17.3 **Kérdező:** *Meditációban kaptam egy kérdést arról az oroszországi kráterről, a Tunguzka tartományban, úgy emlékszem. El tudnád mondani, mitől jött létre a kráter?*

Ré: Ré vagyok. Egy fissziós reaktor megsemmisülése hozta létre ezt a krátert.

17.4 **Kérdező:** *Kinek a reaktora?*

Ré: Ré vagyok. Ez egy a Konföderáció által kiküldött – ti úgy nevezétek: „drón” (*távirányítású repülő szerkezet*) volt, amely meghibásodott. Egy olyan területre irányították át, ahol megsemmisülése nem jelentett beleavatkozást a tudat/test/lélek komplexumok akarataiba. Azután felrobbantották.

17.5 **Kérdező:** *Mi lett volna a feladata, ami miatt ideküldték?*

Ré: Ez egy népetek különböző jeleinek megfigyelésére alkalmas távvezérelt szerkezet volt. Ti akkoriban kezdtetek el egy műszakibb jellegű szférában dolgozni. Meg kellett ismernünk előrehaladásotok mértékét és iramát. A „drón” egy egyszerű fissziós motorral volt meghajtva, ahogy nevezitek. Nem olyan típusal, amilyeneket most ismertek, hanem egy nagyon kis méretűvel. Ám ez is éppolyan pusztító hatású a

harmadik denzitású atomszerkezetekre. Így miután meghibásodott, úgy éreztük, jobb lesz kiválasztani egy helyet a felrobbantására, semmint megkísérelni visszanyerni, mivel a lehetőség/valószínűség módok erre a manőverre nagyon de nagyon parányinak tűntek.

17.6 **Kérdező:** *Robbanás- és sugárzásveszély egyaránt fennállt?*

Ré: Ré vagyok. Nagyon kicsi a radioaktív sugárzás – ahogy hívjátok – ebben az adott típusú szerkezetben. Van helyi jellegű sugárzás, de ez a lokalizáció olyan, hogy nem sodródik úgy el a széllal, mint a némi-képp primitív fegyvereitek emissziója.

17.7 **Kérdező:** *Emlékeim szerint a vizsgálatok kimutattak a fákon egy nagyon kicsi radioaktív szennyeződést ezen a területen. Ez az alacsony sugárzás annak az eredménye, amiről beszélsz?*

Ré: Ré vagyok. Így van. Az összes sugárzás nagyon lokális. Azonban a felszabaduló energia elég hatalmas ahhoz, hogy gondokat okozzon.

17.8 **Kérdező:** *Akkor ugye a Konföderáció a felelős azért, hogy a Föld nukleáris energiához jutott?*

Ré: Ré vagyok. Ez egy olyan kérdés, amelynél nem hozható egyértelmű döntés az okokat illetően. Az alapegyenlet, amely ezt a munkát megelőzte, az a képlet volt, amelyiket egy a bolygó szolgálatára elkötelezett Vándor hozott le. Hogy aztán ez a munka alapjává lett pusztítás eszközeinek, az nem volt szándékunk és ilyet nem adtunk át.

17.9 **Kérdező:** *Kimondanád, hogy ki volt a Vándor, aki ezt az egyenletet lehozta?*

Ré: Ré vagyok. Ez az információ ártalmatlannak tűnik, minthogy ez az entitás már nem tartózkodik a planetáris harmadik denzitásokatokon. Az entitás neve az Albert hangvibrációs komplexum.

17.26 **Kérdező:** *Ez a magyarázata annak, amit emberi lények spontán öngyulladásának nevezünk?*

Ré: Ré vagyok. Ez helytelen.

17.27 **Kérdező:** *Elmondanád, mi okozza a jelenséget?*

Ré: Ré vagyok. Képzeld el, ha gondolod, egy erdőt. Az egyik fába belecsep a villám. Kiég. Máshová nem csap villám. Másutt nem ég. Ezek véletlenszerű történések, melyeknek nem az entitáshoz van közük, hanem ahhoz az ablak-jelenséghez, amelyről beszéltünk.

17.28 **Kérdező:** *Ezek egyedülállóan ugyanazon entitások, vagy pedig véletlenszerű entitások?*

Ré: Ré vagyok. Az utóbbi igaz.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 9. TÖREDÉK

Tizennyolcadik ülés, 1981. február 4.

Jim: A 18. ülés elején egy felelet során Donnak egy általános kérdésére, mely a Ré által csoportunk felé közvetített információkat érintette, Ré naiv módon „megmondta” Carlát. Egy jó barátja felkínálta Carlának a lehetőséget, hogy megtapasztalja az LSD hatásait, melyet azelőtt még sosem próbált ki. Kétszer vett be belőle 1981 kora februárjában programozó eszközként, hogy megpróbáljon eljutni egy élményhez a Teremtő egységével, de ő nem akarta, hogy Don tudjon ezekről az élményekről, mivel ő nagyon is ellene volt bármilyen illegális szer bármikor való használatának, különösen pedig abban az időszakban, mialatt csoportunk a Ré kontaktussal dolgozott. Egy későbbi ülésen Ré arra tesz utalást, hogy ezt a két kalandot a Rével való munkánkat figyelemmel kíséző negatív entitások rendezték meg abban a reményben, hogy Carla képességeit, hogy a Ré kontaktusban szolgáljon, talán meggátolhatják. Ennek az adott ülésnek a hatására az a döntés született meg a hármunk részéről, hogy a továbbiakban nem lesz illegális anyagok használata, ameddig az a megtiszteltetés ér minket, hogy a Ré kontaktussal dolgozhatunk, hogy olyan hasadékok, amelyeket módunkban állna eltávolítani, ne legyenek jelen a „fénypajzsunkban”, és hogy a Ré kontaktust soha ne hozhassák összefüggésbe semmilyen efféle drog használatával.

Az Aleister Crowley-t illető információ önmagát magyarázza, és újra csak aláhúzza azt az óvatosságot, mely minden egyes kereső által követendő, hogy kiegyensúlyozott módon, óvatosan haladjon keresztül az energiacentrumain.

Pár üléssel korábban véletlenül felfedeztük, hogy a szexuális együttlét segítségére volt Carla vitális energiáinak a transzállapot idején, s megnövelte az ülés hosszát, ha az együttlét a tervezett ülés előtti éjjelen történt. Így tehát a 18. ülés végén, mikor Don arra kérdezett rá, hogy hogyan kerülhetnénk el további nehézségeket a kontaktusban, Ré megerősítette az általunk felfedezett, szexuális együttlét nyújtotta se-

gítség tényét. Azt is találtuk, hogy a szeretkezés tevékenységének a Ré kontaktuson keresztül mások szolgálatára való tudatos felajánlása tovább növelte annak jótékony hatásait.

Carla: Fiatal főiskolásként sosem randiztam vagy lógtam együtt olyanokkal, akik marijuanát szívtak, LSD-t szedtek, vagy bármely más droggal éltek. Az emberek körülöttem kísérleteztek, de nekem sosem kínáltak kábítószerrel. Ez a hippik és a nagy remények korszaka volt, egy csodálatos időszak arra, hogy az ember fiatal legyen. A hippik uralkodtak, ám én csak tiszteletbeli virággyermek voltam, mivel keményen végigdolgoztam ezt az évtizedet. 1981-ben 38 éves voltam. Mikor egy régi barátom felajánlotta, hogy hadd próbáljam ki az LSD-t, csiklandást és sóvárgást éreztem rá, hogy kipróbáljam, mivel már régóta kíváncsi voltam rá, hogy e sokat űzőtt anyag mit tehet az ember fejével. Magán az eseményen alaposan kiélveztem az élményt – kétszer vettem be LSD-t –, és azt találtam, hogy a rám való jótékony hatása alatt, igazán csodálatos felfokozását adta a dolgok jósága érzékelésének. Azóta már sok embertől hallottam, hogy az én LSD-vel szerzett teljességgel pozitív tapasztalataim némiképp nem szokványosak abban, hogy a legtöbbször számolniuk kell legalább egy kisebb hallucinációval vagy eltávozással a konszenzusos valóságból, de akár negatívan megélt „élménnyel” avagy bad trippel is. Tehát én vagy szerencsés voltam, vagy pedig a tudattalan elmém jobban megtelepedett a saját bőrében mint másoké. Én a szerencsére fogadnék!

Mondanom sem kell, nem voltam boldog, amikor megtudtam, hogy Ré naivan elárulta a titkomat Donnak. Don véleményét mindenek felett értékeltem, márpedig ő nem örült a döntésemnek, hogy bevettem egy illegális anyagot. De nem éreztem és most sem érzek büntudatot vagy szégyent azért, amiért kielégítettem a kíváncsiságomat, olyan biztonságos körülmények közepette, amilyenné az ember csak teheti azokat. Kipróbáltam a cigarettát és az alkoholt is, mely mindkettő kemény függőséget okozó anyag, ám ritkán iszom és sohasem dohányzom. (Bár a főzésben többféle szeszt is felhasználok, mivel ezek oly pompás felhangot kölcsönöznek a főzendők harmóniájába téve

őket.) A kíváncsiságom kielégített, és haladtam tovább. A szabadsága annak, hogy ezt megtehessem; hogy megtudjam, mi rejlik ott kívül, értékkel bír az én véleményem szerint, ha nem élek vissza vele. Az önmérséklet lehet a kulcs, számomra úgy tűnik.

Nekem igen kedves emlékeim vannak arról, ahogy Aleister Crowley önéletrajzi írását Donnak felolvastam. Ő nem szeretett olvasni, így időnként felolvastam neki. Azonnal lebilincselte minket, mihelyst belekezdünk e botránnyos, briliáns ember munkájába. Crowley remek író, függetlenül attól, hogy mit ügyetlenkedett a polaritásával. Kedvenc versünk tőle egy tökéletesen kísérteties gyermekdal, melyet korán kisgyerekként írt. Úgy kezdődik, hogy „A kórházi ágyán feküdt a nő, oszlani, oszlani kezdett már ő.” Most, hogy ezt elmondtam az Olvasónak, talán úgy látja, hogy ez a figura már gyerekkorában is... különöc volt! De mindig érdekes.

Mialatt azon munkálkodtam, hogy Donnak a párját illető elképzeléseibe beleilleszkedjem, relatív etikai elvek felhasználójává váltam, ami egy olyan gyakorlat, mely látható módon mindig kihívásokat szül végül. Don nőtlen kívánt lenni, ami nyilvánvalóvá vált a számomra 1968-ban, az összejövetelünk utáni hat hónap alatt. Mindig mondtam, hogy az, hogy abban az első pár hónapban, amikor együtt éltünk, nem tudott nekem ellenállni, minden idők legnagyobb bókja volt számomra! Miután átbeszéltük ezt a dolgot, valamivel több mint két éven át próbálkoztam a szűzi étellel, mielőtt úgy döntöttem, hogy a cölibátus nem nekem való. Don azt is eldöntötte, hogy ne házasodjunk össze. Ez számomra olyan kapcsolatról tanúskodott, mely a metafizikai vonalon közös mintsem a fizikai értelemben. Minthogy mindig logikus voltam, javaslatot tettem Donnak arról, hogy egyezzünk meg: szólni fogok neki, mielőtt egy szeretőt tartanék, és akkor is, ha már nem találkozom vele. A kettő közt nem volt szükséges beszélni róla. Ez eleve kizárta azt, hogy másoktól halljon egy efféle társaságról. Mivel ő kb. az idő felében nem volt ott és repült, így nekem nem volt nehéz időt találnom a szeretői kapcsolatra. A szeretőm abban az időszakban, melyet Don és én együtt töltöttünk, a tizenhat évből tízben

*egy még a főiskolás évekből származó cimborám volt, akiben megbíz-
tam és akit nagyon szerettem. Már évekkorábban gondoltunk a
házasságra, csak aztán másképp döntöttünk, viszont kapcsolatban
maradtunk. Ő úgy képzelte, eljön és meglátogat mondjuk, havonta
egyszer. Abbahagytam a vele való találkozásokat, mikor kezdte azt
akarni, hogy továbbvigyük a kapcsolatunkat, és újból hajadon voltam
Jim előtt néhány évig. Mikor Jim elkezdett a csoportba járni, végül
összejöttünk, és a szeretőm lett. Mindez a jó, kölcsönös hűség mellett
Don és én köztem. Don őszintén örült annak, hogy jól éreztem ma-
gam e kapcsolatokban, és ezek nem furakodtak bele a harmóniánkba.*

*Jóllehet idővel, Don halála után, világossá vált a számomra, hogy a
kapcsolatom Jimmel, kiváltképp az intim szexuális része, egy tudatos-
sági küszöb alatti szinten mégis bántotta Dont, vagy bántott engem,
ami azt illeti. Kétlem, hogy valaha is felismerte vagy tudomásul vette
volna ezt az érzelmet. Annyi bizonyos, hogy nyomát sem láttam rajta
soha, márpedig érzékeny személy vagyok, van antennám árnyalatnyi
érzések felismeréséhez. Kellett azonban éreznie ezeket a dolgokat, ami
végül ahhoz vezette őt, hogy elvesztette a hitét a hűségemben. S ez a
teljességgel helyénvalótlan kétség volt az a gyenge pont a fénypajzsá-
ban, amely a halálát okozta.*

*Hosszúak az órák, melyeket az ezen való elmélkedéssel már eltöltöt-
tem. Másfelől ha teljesen szemérmes és szűz lettem volna, akkor so-
sem kételkedett volna bennem. Akkor még ma is élne, még hozzá ve-
lem. De akkor nem lett volna Rével kontaktusunk, amely elhozta
nekünk az Egység Törvénye anyagot, mivel a mi hármunk egyesült
energiája volt az, ami kapcsolatot teremtett Rével, nem én mint mé-
dium, se nem valamelyikünk az L/L Research-ből, de még az
L/L Research mint egyesület sem. Ez világos a pusztá dátumokból:
Jim állandó jelleggel az L/L-hez jött 1980. december 23-án, az első
kontaktusunkat pedig 1981. január 15-én fogadtuk Ré csoportjától,
alig több mint három héttel azután, hogy Jim beköltözött. Donald
pedig az első Ré üléstől fogva érezte, hogy ez az élete munkája, a bete-
tőzése mindannak, amin az '50-es évektől kezdődően keresztülment, s*

az ő ajándéka a világnak. Az efféle dolgokon megbukik a logika. Van úgy, hogy az ember teljesen és hűségesen tartja magát a megállapodásaihoz, mégis téved.

Ha az ember túl tud lépni Donald halálának misztikus tragédiáján, és higgyék el, túl tud – egy évtized után, szűkösen –, az ember kezdi meglátni ebben az emberben a benne rejlő humort, büszke elbizakodottságában, hogy az ember kézben tarthatja saját végzetét azáltal, hogy csak azt teszi, amit helyesnek lát. Bizonyos, hogy megpróbálhat hiba- vagy bűnmentes lenni. A büszkeségem önmagamban, mint olyasvalaki, aki mindig megtartja szavát, vakká tett engem a gyanúval szemben, ami Donaldnak volt de amit teljesen megtartott magának. Hogy hitetlen volt bármely véleményt illetően kivéve a sajátját, még teljesen egészséges elmével is, megnövelte annak valószínűségét, hogy ha mentálisan megbetegedik, akkor paranoiát (üldözési mániát) éljen át. Ez egy tökéletes tragédia.

Don mindig és kizárólag az én jelenlétemet akarta. Mást sosem kért, kivéve a munkát, amit együtt végeztünk. Még tőlem is sajnálta az időt, hogy a projektjein dolgozzon, mikor itthon volt. Megcsináltam minden az együtt írt könyvekkel kapcsolatos munkát, mialatt ő repült. Amikor itthon volt, az volt a dolgom, hogy abban a szobában legyek, amelyben ő. Én örömmel tettem eleget ennek. Sosem vette rá magát arra, hogy hangot adjon ennek, ám jól tudtam, milyen ragaszkodó, s én is ugyanígy éreztem. Kevés választásunk volt ebben; mindketten éreztük, arra rendeltettünk, hogy egymással legyünk, s hogy sorsunk csakugyan a csillagok által keresztezett. Őt szeretni olyan volt mint a lélegzés, és nem számított, hogy az ő szükségletei miként hatnak ki az enyémekekre. Valóban, a lelki atyám nem egyszer mondta, hogy vétkes vagyok a bálványozásban. Nem érdekelt, mi megy veszendőbe, csakhogy elérjem a kényelmét. Tudtam, hogy e veszteségek közé tartozott a házasság, otthon és gyerekek: dolgok, melyeket nagyra értékeltem és melyekben reménykedtem. Ám mi „otthon” voltunk egymásnak olyan értelemben, amit nem tudok leírni. Tartott engem, és tartottam őt. Két bókot kaptam tőle, egész együtt töltött életünk

során. Nem akart elkényeztetni! A lecke az volt, hogy keresztüllássunk az otthon, család dolgain s létünk alapjainak biztosítékán, melyen osztoztunk, a fogékonyság irányába, amely közös volt bennünk. Magamhoz öleltem ezeket. Ő minden árat megért nekem. Visszanézek és tudom, hogy semmit sem tennék másként. Minden választásunkat olyan jól hoztuk meg, ahogyan csak tudtuk.

Ez volt a kirakós játék, amelyben éltünk, a mindennapi életünk világdrámája, konszenzusos valóság-szappanoperája közepette. Carla és Don tökéletesen működött, csakúgy, mint Jim és Carla, és Don és Jim, akik az első találkozás óta úgy szerették egymást, akár egy család. Ezek a kapcsolatok erősek voltak és igazak. Semmi nem állhatott közénk a kételyt kivéve. Sosem ötlött eszembe, hogy Donald összetevetheti a Jim iránti gyengédségemet bármiféle változással a Don iránt érzettekből, és az én saját válási verziómnak – mert lélekben, mi csakugyan valódi házaspár voltunk. Az Olvasó elképzeli nyomorúságomat, mikor az egyik barátja mondta el nekem, jóval a temetés után, hogy Don azt gondolta, már nem szeretem. Elképedtem, mit sem sejtve ezekről a kételyekről, hogy így sosem jutott eszembe megnyugtatnom őt. Mennyire kívántam, hogy bárcsak megtettem volna! De én csak búsultam, mert az ember, akit ismertem, nem volt többé, s a helyét egy olyan személy vette át, aki csúnyán rászorult a segítségre. Én pedig mérges voltam, mert nem fordult segítséghez, se nem követett semmilyen orvosi javaslatot. Ő volt a világom, és nélküle úgy éreztem, nem létezem. Azt hiszem, kesergésem legjava még a halála előtt történt, azokban a szürreális hónapokban, mikor oly nagyon beteg volt, és semmi amit tettem, nem használt neki. Évekbe tellett, miután meghalt, hogy új értelmet találjak önmagam számára. Hogy most így tettem, az egy kegyelmi ajándék a Teremtőtől, melyet nagyban segített Jim érzékeny bánásmódja velem szemben az ízületi gyulladás és más bántalmak erőtlenné tevő epizódjaival telő elszigeteltség hosszú éveiben, a Don halálát követő évtizedben és a rehabilitációs időszakomban, 1992-ben. A Don halála utáni első hat évben elevenen éreztem, hogy meg kéne ölnöm magam, mivel én „idéztem elő” a halálát, nem szándékosan, ámde bizonyosan. Ez volt a leghosszabb

bolyongásom a sivatagban egész e jelen pillanatig. Már beletörődtem, hogy ez lesz az alap felfogásom életem végéig, és nem voltam tisztában azzal, hogy az idő megkezdte gyógyító munkáját mígnem kezembe akadt valami, amit még én írtam és elfelejtettem. Újból elolvastam, s azt gondoltam: „hm, én igazából kedvelem ezt a személyt.” Hat év a sivatagban! Sok alkalom volt, mikor arra éreztem kísértést, hogy eldobjam magamtól a hitem, de nem tudtam megtenni, nem tudtam volna megtenni. Túléltem hát, és vártam a kegyelmet. A lecke itt egyszerűen az, hogy a várakozás mindent elhoz a számunkra. A türelem túlbecsülhetetlen a spirituális utazásban.

Ez a világ megmarad számomra a zűrzavar tengerének. Jól tudva, mennyit tévedtem abban, amit tettem és amit meg nem téve hagytam, s tudva, milyen keveset értek, nagyon is megelégszem azzal, hogy a sors kezében maradjam. Egyik óhajom e személyes anyag közreadásával felfedni, egy szikrányi erényesség vagy aggodalom nélkül, a hármunk emberi mivoltát. A tökéletes emberség értelmében mi nem voltunk „méltók” a Ré kontaktusra. Mi három zarándok voltunk, akik megnyugvást találtunk egymásban, és akik őszintén és mélyen, szolgálni vágytuk a fényt. Az anyag teljességgel elkülönül attól, ami bármelyikünk volt akkor vagy most, és nem szabad összekeverni minket Rével, mint valamely különleges tulajdonsággal rendelkezőket. Ez egyszerűen nincs így.

Rendben van tehát a relatív etika? Még mindig úgy vélem, hogy igen, és gondosan meghozott megegyezések betartása valódi kulcsa lehet a harmonikus együttélésnek és tiszta kapcsolatoknak. Ám csupán a legjobb amit tehetünk. És ez nem teszi tökéletessé. Továbbá, senki nem várhatja az univerzumtól, hogy tökéletes békével áldja meg csak azért, mert betartja a megegyezéseket. Mindannyiunkat a gyengénken talál maga az élet, s csupán baklövések, hit és jó humor révén folytatjuk ennek dacára is. Van egyfajta művészet a sorssal való együttműködésben. És szabadjon elmondanom, hogy hálás vagyok James Allen McCarty-nek ugyanezen jó humorért, és hogy mellettem döntött, három évvel Don halála után, hogy megragadja barátságunkat és há-

zasságot hozzon létre közöttünk. Mint mondtam, végtelenül alkalmatlan volt az ilyesmire, és gáláns vidámsága és előzékenysége, hogy magát e szerephez idomítsa, az én szememben azóta is kiemelkedő erény. Igazán jó társ volt sok vízen át.

Egy dolog biztos: az igazi szerelemben, a csillagok által kereszttezettben, rendkívüli édesség van, de roppant fájdalom is. Don nehezen szerethető ember volt. Nem kommunikatív a megszokott értelemben, sosem mondta, mit szeretne tőlem, inkább megvárta, hogy eltaláljam. Én nem bántam, s még mindig örülök a fájdalom minden egyes szilánkjának, amin keresztülmentem, mialatt próbáltam az lenni, akire szüksége volt, ami lényegében szexualitásmentes és a szavak szokásos biztonságérzete nélküli volt, mégis igen intim. Abban a denzitásban, ahonnét jöttünk, mi már egyek voltunk, Ré szerint. Volt hát egy végső meglegedettség-érzés a Donnal való együttlétben, melynek sokkal több köze volt az örökkévalósághoz, mint bármely konkrét időhöz vagy térhez. Ami Jim és köztem volt és van, az a régi barátok és szeretőik odaadó szeretete, akik együtt töltenek egy földi zarándoklatot. Együttelésünk gyerekjáték Don után, már ami az én képességemet illeti, hogy tudom-e kezelni bármi történik is velünk. Jim addig kommunikál, amíg meg nem találjuk a félreértés valamennyi darabkáját, hogy aztán éljük világunkat, amikor pedig valóban katalizátorunk van egymással, akkor azt gyorsan kibogozzuk. Jimnek sosem voltak nagy romantikus érzelmei, s olykor ezt el is szalasztja. Ami viszont megvan, az olyan jó nekünk, hogy tekintélyes boldogságra leltünk egymással, na és a jó munka is ott lebeg közöttünk.

Úgy tekintjük magunkat, mint akik még mindig Donnal és Donért dolgoznak, nyitva tartva az L/L kapuit és a szívünket is, és éljük azt a jámbor életet, amelyről a konföderációs közvetítésekből tanultunk. Ezek a tanítások egységben vannak az univerzális bölcsességgel ugyanúgy, mint az én keresztény örökségemmel, s egyszerűen a szeretetben élésről szólnak. Ez egy olyan egyszerű tanítás, hogy sokaknak elkerüli a figyelmét. Ám ez a Szereteten való fókusz jelenti az ember hozzáférést az igazsághoz, az ember hajlandósága arra, hogy a szívét nyitva

tartsa – mit nevezhet hitnek – pedig az az erő, amely mindünknek elhozza azt, ami meg van írva, mind a megtanulandó leckék, mind a nyújtandó szolgálatok tekintetében.

És mindenek előtt egyszer s mindenkorra tudomásul vehetnénk, hogy hacsak nem a Szeretben élünk, por vagyunk csupán. Ez segít az embernek elviselni fájalmakat, melyek elkerülhetetlenül meglátogatják életünk. Nem kell urai legyünk a helyzetnek, se tökéletesnek lennünk vagy más különösebb dolgot, hanem csak olyannak lennünk, akik továbbra is szeretnek, akármilyen zűrzavaron keresztül is. Szívós kitarítás a hitben, tekintet nélkül az illúzióra, ez a kulcsa sok áldásnak.

TIZENNYOLCADIK ÜLÉS, 1981. FEBRUÁR 4.

18.1 **Kérdező:** *Múlt éjjel azon gondolkodtam, hogy ha én most Ré helyében lennék, akkor az Egység Törvényének első torzulása által lehet, hogy hibás adatokat kevernék a valós információk közé, amelyeket a csoportnak közvetítek. Te teszel ilyet?*

Ré: Ré vagyok. Szánt szándékkal mi nem teszünk ilyet. Emellett azonban lehetnek kavarodások. Az előfordult hibák az instrumentum rezgési komplexumában való időnkénti ingadozások következtében történtek, egy meghatározott vegyi anyag elfogyasztása végett. Nekünk ebben az adott projektben nem az a szándékunk, hogy hibás információkat kreáljunk, hanem hogy nyelvi rendszerek megszorító légkörében az egyetemes teremtés végtelen misztériumának érzetét annak végtelen és intelligens egységességében kinyilvánítsuk.

18.2 **Kérdező:** *Elmondanád, hogy melyik az a vegyi anyag, amelyiknek az elfogyasztása gyatra kontaktust okoz?*

Ré: Ré vagyok. Nem tiszta a kérdés. Megismételnéd, ha megkérhetlek?

18.3 **Kérdező:** *Most mondtad, hogy gondjaid voltak az instrumentummal, mert az instrumentum egy bizonyos vegyi anyagot fogyasztott. Elmondanád, hogy mi volt ez a vegyi anyag?*

Ré: Ré vagyok. Az anyagnak, amelyről beszélünk, a vibrációs hang komplexuma az LSD. Nem okoz gyatra kontaktust, amennyiben a kontaktussal egyetértésben használják. Az adott anyaggal az a gond, hogy ennél az anyagnál egy nagyon – mondjuk úgy – drámai hatás-csökkenés tapasztalható. Az instrumentum minden alkalommal egy kiugró vitális energia felé torzulással kezdi az ülést, amit ez az anyag hoz létre. Az ülés közben azonban az entitás eljut arra a pontra, mikor az anyagnak már nincs elegendő ereje felfokozni az entitás képességeit a vitális energia kifejezésére.

Így tehát először – mondjuk úgy – az egyenetlen kontaktus jelensége jelentkezik, majd pedig, mikor az instrumentum a vitális energiában már újra a saját vibrációs komplexumaira támaszkodik – lévén, hogy ilyenkor ez az energia már igen alacsony – a kommunikáció hirtelen megszakítása válik szükségessé az instrumentum megóvása és táplálása érdekében. Az adott vegyi anyag az említett okokból tehát segít is, meg hátráltat is a kontaktusban.

18.4 **Kérdő:** *Vannak ételek, amik segítenek vagy ártanak azok között, amiket az instrumentum enni szokott?*

Ré: Ré vagyok. Az instrumentumnak a betegség felé vannak test komplexum torzulásai, mely torzulási irányok legjobban – ahogy ezeket nevezitek – a gabonáitokból és zöldségeitekből készülő élelmiszereitek fogyasztásával ellensúlyozhatók. Ez azonban rendkívül jelentéktelen, amikor olyan segítségek kerülnek mérlegre, mint például test-tartások, amik közül ez az instrumentum bőséggel válogathat. Az azonban segít az instrumentum vitális energiáinak, kevesebb torzulással a betegségek felé – ha a fentiek szerint fogyaszt élelmiszereket, alkalmankénti fogyasztásával annak, amit húsnak neveztek, az instrumentum szüksége végett, hogy lecsökkentsse az alacsony életenergiára irányuló torzulásait.

18.24 **Kérdő:** *Az Aleister Crowley nevű entitás azt írta, „Tegyétek azt, amit akartok, ennyi a törvény.” Nyilvánvalóan volt némi felfogása az Egység Törvényéről. Hol van most ez az entitás?*

Ré: Ré vagyok. Az entitás belső létsíkjaikban van. Gyógyítási folyamatban vesz részt.

18.25 **Kérdező:** *Ezek szerint ez az entitás, bár intellektuálisan értette az Egység Törvényét, visszaélt vele és most át kell essen ezen a gyógyítási folyamaton?*

Ré: Ré vagyok. Ezt az entitást – amennyiben használhatunk ilyen vibrációs hang komplexumot: – túlpörgette a dolgok igaz természete. Ez a túlzogatottság olyan magatartást eredményezett, ami túlmutatott az entitás tudatos önkontrollján. Így az entításra, sok kísérlete során, hogy keresztülmenjen azon a kiegyensúlyozási folyamaton, amit bemutatunk nektek a különböző központok leírásával a vörös színűvel kezdődően felfelé, némiképp túl nagy hatással volt vagy maga alá temette ez a folyamat, és elhidegült más-énjeitől. Az entitás pozitív volt. Azonban nehéz útja volt arra való képtelenségéből kifolyólag, hogy felhasználja, egységbe foglalja és harmonizálja az én vágyainak megértéseit, hogy azok teljes könnyörülettel megoszthatók legyenek más-énekkal. Az entitás így nagyon – ahogy ezt nevezitek – betegessé vált a lelki komplexum értelmében, és az e belső fájdalom torzulással rendelkezők számára szükséges, hogy a belső síkokon gondozásban részesüljenek, amíg az ilyen entitás képessé nem lesz újra fájdalom felé torzulás nélkül szemlélni a tapasztalatokat.

19.22 **Kérdező:** *Már csak két kisebb kérdésem lenne így a végére. Az instrumentum megkért, tegyem föl a kérdést, hogy van-e még más anyag, ételfajta, stb., amit nem szabadna ennie vagy innia, vagy dolgok, amiket nem kellene csinálnia, mert nem szeretné, hogy bármi okból is romoljon a kapcsolat.*

Ré: Ré vagyok. Az instrumentum nem űz olyan tevékenységet, ami negatív hatással lenne a képességeire. Van egy tevékenység, ami pozitívan hat a képességeire. Ez a szexuális tevékenység, ahogy mondanátok. Vannak olyan elfogyasztott anyagok, amelyek nem segítik az egyént az általa választott feladatában, ez pedig az, amit ti

marijuanának hívtok. Ez az elme komplexumon belüli, kémiai eredetű kihagyások felé torzulás miatt van, mely a szinaptikus folytonosság felbomlását okozza. Ez egy rövid időtartamú kémiai reakció. Az instrumentum mindazonáltal egyszer sem használta ezt a speciális anyagot e szolgálat ellátása közben.

Úgy hisszük, áttekintettük az olyan vegyszerek használatát, mint az LSD, ami egy bizonyos mértékig pozitív hatású a vitális erők stimulálása vagy gyorsítása folytán. Azonban ennek az instrumentumnak nem javallott amiatt, hogy a szer ezt kamatostul visszaszedi az életenergiákból, amikor kifogy. Ez ugyanígy érvényes bármely gyorsító szerre.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 10. TÖREDÉK

Huszonegyedik ülés, 1981. február 10.

Jim: Amikor körünkben üdvözölni készültünk Dr. Puharich-ot a Rével folytatott munkában, újabb emlékeztetőt kaptunk a személyes életben való behangoltság előfeltételére, mely minden a kontaktusban részt vevő számára szükséges volt.

Carla: Végül úgy esett, hogy Andrija sosem látogatott meg minket itt Kentuckyban. Érdemes megemlíteni ugyanakkor, hogy Ré gyakran felelt kérdéseinkre a zavar törvényére hivatkozással. Ré csoportja úgy érezte, nem lehet eléggé kihangsúlyozni a személyes etikában ama elsődleges fontosságot, melynek révén engedni kell az embereket a saját tanulásuk mentén haladni és a saját hibáikat elkövetni.

HUSZONEGYEDIK ÜLÉS, 1981. FEBRUÁR 10.

21.3 **Kérdező:** *Andrija Puharich a hónap végén ellátogat hozzánk. Elolvashatja a nem publikált gyógyítási anyagot?*

Ré: Ré vagyok. Az entitásnak, akiről beszélsz, némileg módosult formában ugyan, de megvannak az ismeretei erről az anyagról tudatos emlékezetében. Ebből adódóan ártalmatlan az entitás számára lehetővé tenni, hogy megismerkedjék az anyaggal. Kérnénk azonban a Henry tudat/test/lélek komplexum kellő felkészítését meditációval, kontemplációval* vagy imával, mielőtt belépne ezekre az ülésekre. Jelenleg, ahogy mondtuk is már korábban, a tudat/test/lélek komplexum vibrációs torzulása nem megfelelő.

21.4 **Kérdező:** *Már döntöttem arra vonatkozóan, hogy kizárjuk őt ezekről az ülésekről. Csak az anyag elolvasását gondoltam megengedni neki. Az egyetlen egyéb dolog, amit észrevettem az anyagon belül, ahogy az most létezik, hogy van egy bizonyos kijelentés, amely megérteni en-*

*szemlélődéssel

gedteti vele, hogy szerintem ki is volt igazából Spectra. Az én kötelességemnek tűnik, hogy eltávolítsam ezt az ő ismeretei közül, hogy megőrizzük ugyanazt a szabad akaratot, amelyet te próbáltál megőrizni az izraeli Spectra kontaktus eredetének meg nem nevezésével. Így van?

Ré: Ré vagyok. Ez a te megfontolásod dolga.

Kérdező: *Gondoltam, hogy ezt fogod mondani.*

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 11. TÖREDÉK

Huszonkettedik ülés, 1981. február 10.

Jim: A 22. ülés személyes információinak legtöbbször önmagát magyarázza. Az ima, amelyről Ré Carlával összefüggésben beszél, Assisi Szent Ferenc imája, melyet Carla az ő saját személyes behangolási eszközéül választott 1974 óta, amikor elkezdett channelingelni. Ez tovább finomítja a támogató csoport által végzett behangolást, és Carla mindig gondolatban imádkozza el bármely ülés előtt, legyen az akár telepatikus, akár transz.

A korlátozások pedig, amiről Ré a második válaszban beszél, Carla rheumatoid arthritisére vonatkozik, melyet látható módon inkarnáció előtt választott, hogy az egy belső fókusz nyújtson az elmélkedő munkájára semmint hogy engedné a külső kifejeződés könnyűségét, mely talán elűzte volna a befelé irányultságot. Vagyis nem minden rokkantság fogja szükségszerűen megadni magát a gyógyítók akár legjobb kísérleteinek, és amikor egy efféle fogyatékoság semmiféle gyógyítói próbálkozásra nem reagál, akkor az ember elkezdheti fontolórra venni, vajon miféle tanulási és szolgálati lehetőségek nyílhatnak meg a fogyatékoság által. Ré még azt is megemlíti az utolsó mondatban, hogy ha Carla elfogadná a rokkantságát és korlátozottságát, akkor az könnyítene a fájdalom mennyiségén, melyet miattuk elszenved.

***Carla:** Feltűnően furcsa volt jártamban-keltemben olyan illatokba futni, melyeknek nem volt kézzelfogható eredetük. Ezekben az időkben úgy tűnt nekem, hogy egyre jobban érzékelek s egyre kevésbé rezgek az emberi mivoltommal. Biztos vagyok abban, hogy a folyamatos testsúlyvesztés csak hozzátett ehhez az Alice Csodaországban érzéshez. A mai napig egy nagyon érzékelő fizikai hordozóm van. Ugyanakkor a korábban aprócska testem a bakfis 5/8-as méretéről a jelenlegi 14/16-os pozíciójába gyarapodott, vagyis a kontaktus során mért legkisebb testsúlyom kétszeresével lettem nehezebb. Hogy érzésük legyen arról, hol a „normális” a számomra, 52 és 54 kg között voltam évről évre. Elég normálisan néztem ki azzal a súllyal. Érdekes*

volt érzékelni a különféle testtömegeket, melyeken átmentem; hogy milyen egy vékonyabb illetve milyen egy vaskosabb hordozóval élni. Annál erősebbnek érzi magát az ember, minél súlyosabb. Engem meglepett ez, arra számolva, hogy a kisebb testsúly felfrissültté és életerősé teszi az embert. Ez könnyebbé teszi megérteni, hogy mi amerikaiak miatt engedjük oly gyakran az elhízottságig falni magunkat. Jó érzés! Bár azt kétkeltem, hogy egy élet-meghosszabbító dolog volna!

Az inkarnáció előtti választásom, melyet meghoztam, hogy olyan testem legyen, amely lekorlátozza azt, amit tehetek, olyasmiről, amit hosszú időbe telt elismernem. Eleinte frusztráló érzés, hogy az ember nem képes elvégezni a munkát, amire tanították. Szerettem könyvtáros lenni, és élveztem Don számára kutatásokat végezni. Mikor már nem dolgozhattam ily módokon, ez mélyen zavart és nem kevéssé dúlt fel. De aztán a csöndes évek oly sokat tanítottak nekem. Megtanultam kinyitni a szívemet annak dacára, hogy a testem hanyatlott, reményre és hitre leltem, miközben a fizikai kép egyre csak romlott. Miután Donald meghalt, magam is közel kerültem a halálhoz, és 1992-ben, mikor végre képes lettem megfordítani a csónakot, kiengedni majd lefonódni éreztem a halál szorítását magamról.

Jelenlegi életem egy alig-működő fizikai hordozóban való tapasztalatról szól. A nem kevesebb, mint hétféle gyógyszer szedésével a borotva élén táncolok a túl sok mindent csinállok és a nem tesztek eleget közt. Egyetlen dolog, ami sosem változott eme élettapasztalás során, az odaadásom e bolygó Vándorait segíteni. A különböző készségeim közül mindegyiknek, amit föl kellett adnom, megvan a helye a munkámban olyan emberekkel, akiknek nehézségük van a spirituális útjukkal, s így végül teljesen hasznosnak érzem magam. Közben persze tudom, hogy mi mindnyáján, nem az által vagyunk leghasznosabbak, amit teszünk vagy mondunk, hanem lényünk minőségével.

HUSZONKETTEDIK ÜLÉS, 1981. FEBRUÁR 10.

22.1 **Kérdező:** *Az instrumentum szeretne egy pár kérdést intézni hozzád. Először ezeket sütném el. Szeretné tudni, hogy miért érzi a tömjén illatát különböző helyeken a nap más és más időpontjában?*

Ré: Ré vagyok. Ez az instrumentum egy egész életet töltött el a szolgálat oltalmába ajánlva fel magát. Ez volt az, ami az instrumentumot a tér/idő e jelen nexusába vonzotta, tudatos és tudattalan torzulással a szolgálat irányába, további tudatos torzulással a kommunikációkkal való szolgálat felé. Minden egyes alkalommal – ahogy te ezt fogalmaznád –, amint végrehajtjuk ezt a munkaülést, társas memória komplexumunk vibrációs torzulása egyre határozottabban szövődik össze eme instrumentum szolgálat irányú tudattalan torzulásaival. Vagyis részei leszünk a közvetítő vibrációs komplexumának, ő pedig a miénknek. Ez a tudattalan szintjén történik, azon a szinten, ahol az elme lehatol egész a tudat gyökereihez, melyeket hívhattok kozmikus gyökereknek. Az instrumentum nincs tudatában vibrációs komplexum szövődése eme lassú megváltozásának. Ahogy azonban odaadását mindkét szinten fenntartja, és a munkaszakaszok haladnak előre, jelképes formában jeleket küld neki a tudattalan. Mivel ez a közvetítő rendkívüli szenvedéllyel rendelkezik a szaglászérzékét illetően, így a társítás tudattalanul jön létre, és az entitás a jellegzetes illat gondolatformáját érzékeli.

22.2 **Kérdező:** *Másodsorban azt is szeretné megtudni, miért érzi egészségesebbnek magát most, hogy ezeket az üléseket elkezdte, és ahogy az ülésekkel haladunk előre.*

Ré: Ré vagyok. Ez az entitás szabad akaratának hatásköre. Az entitás, jó néhány évtek óta, hang vibrációs komplexumoknak egy bizonyos sorozatát imádkozza el a kommunikációkra való megnyílásai előtt. Mielőtt a transz állapotot elérné, ez az ima benne marad a tudat komplexum tudatos részében, és bár segít, korántsem olyan hatékony, mint – miként e vibrációs hang komplexum-sort hívnátok – az imának a következménye, amely aztán közvetlenül a tudattalan szintre

kerül, hogy még kritikusabban hasson a lélek komplexumtól jövő kommunikációra.

Emellett az entitás e munka hatására elkezdett elfogadni bizonyos korlátozásokat, amiket olyan szolgálatok előkészítése céljából vállalt magára, mint amelyet most gyakorol. Ez is segít átrendezni a fizikai komplexum torzulásait a fájdalom tekintetében.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 12. TÖREDÉK

Huszonharmadik ülés, 1981. február 11.

Jim: Dr. Puharich valóban soha nem jutott el hozzánk a Ré kontaktus idején, így valamennyi kérdésünk arra vonatkozóan, hogy hogyan készüljünk elő a kontaktushoz kapcsolódni, csupán a mi fölvilágosításunkra szolgált. Andrija erős vágya, hogy fejtörőket és rejtvényeket oldjon meg, és óhaja, hogy bizonyítsa a spirituális igazságokat, nehézzé tette volna számára, hogy részévé váljon körünknek, mivel azt az ellenkező gondolati beállítottság támogatta, a hit.

Carla: Mihelyst valaki elkezd odafigyelni a szinkronicitásokra, sokszor találja úgy, hogy egy könyv, film vagy bármi egyéb tárgy vagy esemény ismételt üzeneteket és emlékeztetőket hoz elé. Oly gyakran előfordul, hogy Jim és én egy dolgon vitatkozunk, majd aztán a következő egy vagy két napban olyan megerősítéseket kapunk, melyek csak a mi számunkra bírnak jelentőséggel.

És ugyancsak hiszem, hogy sok vándor írja itt a ma filmjeit és dalait. Az embernek csak oda kell fülelni a mostani dalok csodálatos szavaira, amiket oly változatos emberek énekelnek, mint Arlo Guthrie és Donovan, Black Oak Arkansas és az Earth, Wind and Fire, a Rolling Stones... oly hosszú a lista, hogy a földig érne! Csodálatos társaságunk van nekünk, akik itt a Földön vándorlunk.

HUSZONHARMADIK ÜLÉS, 1981. FEBRUÁR 11.

- 23.11 **Kérdező:** *Tudom, hogy nem válaszolhatod meg ezt a kérdést, de akkor is felteszem, mivel időben annál a pontnál tartunk, amikor ez szerintem történt. Egyfajta kötelességemnek érzem megkérdezni, mivel Henry Puharich a hónap végén látogatását teszi körünkben. Jelen volt-e az entitás az előbb említett időszakok bármelyikében, melyekről az imént beszéltél?*

Ré: Ré vagyok. Eléggé helyes a feltételezésed, hogy semmilyen formában nem beszélhetünk a Henry entitást illetően. Amennyiben tekintetbe veszed az entitás torzulásait azzal kapcsolatosan, amit „bizonyítéknak” hívtok, megérted/felfogod kellemetlen helyzetünk mibenlétét.

23.12 **Kérdező:** *Én már a kérdés feltevése előtt éreztem, hogy ez lesz a válasz. Csak őmiatta tettem fel.*

23.19 **Kérdező:** *Lehet, hogy buta kérdés, de van egy film, aminek a címe: Csata a csillagokon túl (Battle Beyond the Stars). Nem tudom, hogy ismerős-e neked vagy sem, bár gondolom, hogy igen. Kissé úgy tűnt, hogy amit mesélsz nekünk, az belekerült a forgatókönyvbe. Így van-e? Tudsz erről valamit?*

Ré: Ré vagyok. Entitásaitok eme sajátos alkotása rendelkezett az Egység Törvényének néhány torzulásával és azok fizikai síkokon lejátszódott eseményeivel. Így van.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 13. TÖREDÉK

Huszonnegyedik ülés, 1981. február 15.

Jim: A következő információ az ebben az országban az ufológia két legszélesebb körben híresztelt eseményéhez kötődik. Az első az 1954. februárjában Kaliforniában, az Edwards Légitámaszponton földönkívüliek ill. Dwight D. Eisenhower elnök s még néhány katonai vezérkari főnök közt történt állítólagos szemtől-szembe találkozásra hivatkozik. A második incidens az állítólagos, Új-Mexikóban, Roswell mellett lezuhant ufóra vonatkozik, amelyben a fedélzeten utazó ufonauta legénység állítólag szörnyet halt. Továbbá azt is rebesgetik, hogy a holttestüket a 18. számú hangárban őrizték az Ohio-beli Wright Patterson Légitámaszponton. Újra csak szembekerültünk a kísértéssel, hogy olyan értesülések után hajhásszunk, mely a felszínen rendkívülimód érdekesnek tűnt, ám igazság szerint kevés vagy semmilyen olyan információval nem szolgálna, ami előre vihetne a tudat, a test vagy a lélek evolúciójában. És elvesztettük volna a Ré kontaktust, mert Ré „keskeny sávú kontaktusa” csak az evolúciónk megsegítésére volt kihegyezve, nem pedig azon múlandó bonyodalmak felfedésére, hogy miként játszanak egyes csoportok játszmákat ebben az illúzióban.

Carla: 1962-ben, amikor csatlakoztam Donaldhoz, hogy segítsek felállítani a kezdeti meditációs csoportot, mely aztán az L/L Research-csé nőtte ki magát, számos híresztelést terjesztettek. Állítólag a kormányzat mindent tudott az ufókról, kapcsolata volt velük. Állítólagos összeesküvések voltak, melyekről különféle források figyelmeztették a nyilvánosságot. A mai napig is kitartó áradata van az efféle jóslatoknak és mindenféle világvége-figyelmeztetéseknek. Csupán az Armageddon dátumai változtak, általában a következő két vagy három évre jósolva katasztrófát.

Nem arról van szó, hogy ne gondolnám, hogy az ufók kommunikálnak a kormányunkkal. Meglehet. Kétségkívül itt vannak: a leszállási nyomok önmagában igazolják, hogy valami, ami benyomódásokat

hagy a talajban, látogat minket, a sok-sok szemtanú és elrabort személy pedig széleskörű képet rajzol egy ember-idegen kontaktusról, mely tagadhatatlan. Arról van szó, hogy érzésem szerint az igazi kincs, amit az ufó entitások hoztak nekünk, a lelkiekben keresendő, s nem az evilágiakban. Bármi legyen is a fizikai valósága az ufóknak és kormányzati tevékenységeknek, ezek megmaradnak a múlandó világkép részeiként: e súlyos illúzió részeiként. Az üzenetek viszont olyan metafizikai tartalmat hordoznak, amit 10 000 év sem tesz elavulttá vagy kevésbé jelentőssé. Ezért az emberek ilyen és hasonló mókázásokhoz köthető kérdéseire úgy szoktam felelni általában, hogy a jelenségekről vissza a metafizikai igazságokra.

HUSZONNEGYEDIK ÜLÉS, 1981. FEBRUÁR 15.

24.18 **Kérdező:** *Van egy dolog, ami nem hagy nyugodni, arról olvastam...*

(köhögés)

24.19 **Kérdező:** *...nem annyira fontos, de engem igazán érdekelne, hogy Dwight Eisenhower elnök találkozott-e vagy a Konföderációval, vagy az Orion csoporttal az 1950-es években?*

Ré: Ré vagyok. Az, akiről beszélsz, gondolatformákkal találkozott, melyek a harmadik denzitásból nem megkülönböztethetők. Ez egy próba volt. Mi, a Konföderáció, látni kívántuk, mi történne, ha ez a szélsőségesen pozitív irányultságú és egyszerű rokonlelkű, jelentősebb hatalmi torzulásoktól mentes személy békés információkba és az ebből származó lehetséges következményekbe botlana. Azt tapasztaltuk, hogy az entitás nem úgy érezte, hogy a felügyelete alatt állók el tudnának boldogulni a más lények és más filozófiák gondolatával. Így egyezményre jutottunk, hogy ő a saját útját követi, mi pedig szintén ezt tesszük; egy igen csendes kampány lefolytatása – hallomásunk szerint ti így neveztetek –, fokozatosan adva a lakosság tudtára jelenlétünket. Más események megelőzték ezt a tervet. Van-e még lélegzetnyi kérdésetek az ülés lezárása előtt?

24.20 **Kérdező:** *Még egy kérdés ezzel kapcsolatban: van-e katonai létesítményeink raktárában lezuhant űrhajó kis tetemekkel?*

Ré: Ré vagyok. Nem kívánunk betolakodni a jövődbe. Ha megadnánk ezt az információt, azzal lehet, hogy többet adnánk, mint amit katonai és titkosszolgálati elképzeléseid jelen tér/idő nexusa némileg kusza zűrzavarában normál iramban fel tudnál dolgozni. Ennek következtében visszatartjuk ezt az adatot.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 14. TÖREDÉK

Huszonötödik ülés, 1981. február 16.

Jim: A következő információ némi bepillantást adott számunkra abba, hogy az ember döntései hogyan használhatók fel akár pozitív, akár negatív irányba még olyankor is, mikor a negatív entitások látható beavatkozása van jelen oly módon, amit sok fénymunkás pszichikai támadásnak hív s amit mi pszichikai köszöntésnek egyeztünk meg nevezni. Azért választottuk a köszöntés kifejezést, hogy kihangsúlyozzuk, hogy nem muszáj negatív tapasztalatnak lennie a köszöntött részéről, s hogy a köszöntött tapasztalata egyenes arányban áll azzal, hogy maga az egyén miként tekint a helyzetre. Ha valaki úgy kívánja, hogy az efféle köszöntésre súlyos támadásként tekintsen, akkor azzá válik a tapasztalás. Másfelől az ember dönthet úgy is, hogy a Teremtőt látja meg minden entitásban és eseményben, és bármely helyzetben magasztalja és keresi a fényt, s aztán a tapasztalat is efelé tart.

Mikor eme utóbbi döntést hozzák meg, akkor a pszichikai köszöntés nagy áldássá válik abban, hogy egy intenzív lehetőséget nyújt a köszöntöttnek arra, hogy ott is megláthassa a Teremtőt, ahol nehezebb lehet meglátni, és ami, ha sikerül, egy sokkal nagyobb adag lelki erőt fejleszt ki ahhoz képest, ami normál esetben, a negatív entitás abban nyújtott segítsége nélkül fejlődött volna ki, hogy a mágikus személyiségünk gyenge pontjaira rámutasson. A pszichikai köszöntéseket csupán azáltal kínálhatják fel a negatív entitások, hogy felerősítik azon saját szabad akaratú döntéseinket, melyek az önmagát szolgáló gondolkodásmód és viselkedés felé torzulnak. Gyenge döntéseinket, melyek rendszerint a szeretet hiányát tükrözik egy másikunk vagy saját magunk iránt, fölerősíti a negatív entitás, és kivérezteteti a törekvésünket, hogy a fényt keressük és másokat szolgáljunk, míg csak képesek nem leszünk egyensúlyba hozni a helyzetet szeretettel, elfogadással, együttérzéssel, toleranciával és könnyed felfogással. Ez az amiért Jézus azt mondta, „Ne álljatok ellene a gonosznak”. Ellenállni és szembeállni azt jelenti, hogy azt a valakit vagy valamit különbözőnek látjuk

az éntől, és különbözőnek az egy Teremtőtől. Az a negatív ösvény. A pozitív ösvény úgy tekint és úgy szeret mindent, mint az ént és mint az Egyet.

Carla: A munka – mely szükségképpen részemről kellett legyen e pszichikai köszöntés idején –, mint arra Jim rámutatott, sokat segített az akaratom és figyelmem összpontosításában. Emlékszem, hogy mérhetetlen emelkedettséget éreztem és biztos kezekben éreztem magam valamennyi epizód alatt. A kulcs a megadás volt arra, hogy az ember a saját sötét oldalát látta. Azt hiszem, Dion Fortune leírása arról, hogy mit kezdünk egy vámpírszerű entitással, abban az esetben farkassal, még mindig a legközvetlenebb példa arra a megértésre, mely szükséges ahhoz, hogy ilyen időszakokat átvészeljünk. E bölcs léleknek egy farkas jelent meg az ágyánál, a fehér nyugati rituális mágiában való kiképzése közben. A megoldást az jelentette, hogy közvetlen a melléhez húzta a farkast, szerette és elfogadta az énként. A félelmet nem ismerő szeretettel szemben a hiány és a halál tehetetlen, s szertefoszlik.

Azt gondolom, hogy Ré csoportja nagyon figyelmes volt a mi csoportunkkal, néhány forráshoz képest, aki nem mutatott túl nagy aggodalmat az iránt, hogy kimeríti-e az instrumentumot vagy sem. A számomra érkezett tanácsok nagyon is érvényesek lehetnek minden olyanra, akinek sáfárkodnia kell az energiájával.

HUSZONÖTÖDIK ÜLÉS, 1981. FEBRUÁR 16.

25.1 **Kérdező:** *Mely ok vagy okok komplexuma vezetett az instrumentum meghűléséhez, ahogy nevezik?*

Ré: Ré vagyok. Ezt a torzulást a betegsége az instrumentum szabad akarata okozta azzal, hogy elfogadta az általatok LSD-nek hívott vegyi anyagot. Ezt az eseményt gondosan kitervelték azok az entitások, akik nem akarják, hogy az instrumentum használható maradjon. Az anyagnak megvan az a képessége, hogy könnyedén nagy adagokat távolít el fogyasztója vitális energiájából. Az alkalmat megrendező

orioni entitás első reménye az volt, hogy ez az instrumentum kevésbé lesz polarizált az irányba, amit te pozitívnak mondasz. Tudatos erőfeszítések hatására az instrumentum részéről, hogy az anyagot programozóként használja mások szolgálatára és hálaadásra, az instrumentum megkímélte magát ettől a torzulástól, és nem esett meg az Orion csoport várakozásának megfelelő következmény.

A második remény az emberek közötti, test komplexum torzulások terén történő energiacsere leghatékonyabb módozataival való lehetséges visszaélésben rejlett. Korábban még nem beszéltünk a különböző típusú, pozitív és negatív energiablokádozokról és energiacserekről, amik előfordulhatnak a szexuális reprodukciós tevékenység komplexumokban való részvételeitek során. Ez a lélekentitás amellet egy nagyon erős entitás, igen kis eltorzulással az univerzális zöld színű szeretet-energiától. Így ez a konkrét terv szintén nem működött, mivel az entitás ilyen körülmények között is, továbbra is nyitott avagy zöld színű módon adott önmagából, mintsem próbált volna becsapni vagy manipulálni másokat.

A még megmaradt egyetlen rendelkezésre álló torzulás – minthogy eme entitás nem volt hajlandó sem elhangolódni, sem a szeretet egyetemes megosztásával felhagyni a szer hatása alatt – egyszerűen az entitás lehető legtöbb energiából való kiapasztása volt. Az entitás erős torzulással rendelkezik az elfoglaltságra, melyen egy jó darabig próbált úrrá lenni, felismerve, hogy az nem a helyénvaló hozzáállás erre a munkára. Ezen a konkrét területen a vegyszer elfogyasztása igenis okozott – hogy úgy mondjuk – eltorzulásokat a használhatóságtól az állandó elfoglaltságnak és a pihenésre való kedvetlenségnek köszönhetően: az instrumentum sokkal tovább marad ébren, mint ami helyénvaló lenne. Ezzel sok életenergia elveszik, ami általában hajlamossá teszi ezt az instrumentumot az olyan fertőzésekre, mint amelyet most is átél.

25.2 **Kérdező:** *A második kérdés, amelyre az instrumentum választ szeretne, az a következő: „Hogyan éleszthetem fel magam a legjobban nemcsak most, hanem a jövőben is?”*

Ré: Ré vagyok. Az instrumentum tisztában van szervezetének alapvető szükségeivel, melyek a meditáció, a korlátozások elfogadása, a másokkal való együttlét révén megtapasztalt öröm, aztán olyan fajta szépségek, mint az éneklés, a magasztos kontaktusok gyakorlása – amikor csak lehetséges – a második denzitás életerőivel, különösen a fákkal; ennek az entitásnak szintúgy szükséges figyelnie a mértéktartó ám rendszeres táplálékbevitelre, testedzés javasolt a napnak egy meglehetősen korai szakában, majd pedig egy későbbi napszakban a lepihenés előtt.

25.3 **Kérdező:** *A harmadik kérdés, amelyre választ szeretne kapni, így szólt: „Hogyan segíthet Jim és Don a felélesztésben?”*

Ré: Ré vagyok. Ez nem egy alkalmas kérdés a teljes válaszra. Csak annyit mondhatunk, hogy ezek az entítások teljes mértékig lelkiismeretesek. Talán hozzátehetjük, hogy az instrumentum tér/idő nexusi egyensúlytalanságra való torzulásából kifolyólag helyes volna együtt tartani az entitással a testedzésében.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 15. TÖREDÉK

Huszonhatodik ülés, 1981. február 17.

Jim: A következő információ újra csak a Carla két, LSD-vel tett tapasztalására vonatkozik. Nagyon hálásak voltunk, hogy csak két ilyen kiruccanás volt, amellyel neki és nekünk foglalkoznunk kellett, mivel, mint láthatják, a legyöngítő hatások láthatóan gyorsan halmozódnak fel minden egyes fogyasztással. Az Egység Törvénye Második Könyvének üléseit le kellett rövidíteni annak érdekében, hogy megóvjuk az instrumentum életenergiáit, melyet leürített volna az LSD.

Carla: Csak annyit tehetek ehhez hozzá, hogy e gyengeségi időszak tényszerűen megtörtént, s így Ré javaslata, hogy ne keverjünk kábítószereket a közvetítésekhez, józan tanácsnak tűnik a számomra, amit azóta is betartottam.

HUSZONHATODIK ÜLÉS, 1981. FEBRUÁR 17.

26.40 **Kérdező:** *Az instrumentum kérdezteti, hogy meddig fognak tartani az LSD megkóstolásából adódó erőtlentítő hatások, amelyeket tapasztal, illetve tehetünk e valamit az instrumentum kényelméért?*

Ré: Ré vagyok. Először is, a testi komplexum gyengeségi időszaka körülbelül három holdciklusotokat tesz ki: az első fogyasztás körülbelül egy holdciklusotoknyit okoz, míg a másodiknak egy halmozott vagy duplázó hatása van.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 16. TÖREDÉK

Huszonhetedik ülés, 1981. február 21.

Jim: Éppen az előtt, hogy Donhoz és Carlához csatlakoztam volna, 1980 végén az oregoni Portlandbe utaztam, hogy Paul Shockley-val és az Univerzális Szolgálat Vízöntő Egyházával dolgozzam együtt. Ez egy örömteli élmény volt önmagában is, és azt a katalizátort is nyújtotta, mely végül rávett, hogy visszatérjek Kentuckyba és csatlakozzam az L/L Reseach-höz. Két Oregonban töltött hónap után úgy döntöttem, hogy kiveszek egy hétvégét az egyedüllétre, hogy átgondoljak egy lehetőséget nagy pénz keresésére, amit a Vízöntő Egyház egyik tagja ajánlott föl nekem. Harminc másodperccel a hétvégém első meditációjának megkezdése után a Donhoz és Carlához való visszatérés nagyon világos üzenete villant keresztül benső egemen. Így hát búcsút mondtam új barátaimnak és visszatértem Louisville-be. Három héttel később kezdetét vette a Ré kontaktus, és amikor Paul Shockley hírt szerzett a kontaktus természetéről, arra kért, hogy két kérdést tegyünk föl neki a Ré társas memória komplexumhoz.

A második kérdésre adott válasz különösen érdekes a számunkra, mivel ez utalni látszik arra, amilyen módszerrel néhány egyiptomi piramis épült.

Carla: 1986-ban meghívást kaptunk Shockley „Barátság” konferenciájára, melyen végre személyesen is találkoztam a „Kozmikus Tudatoság” nevű forrás e csatornájával. Nagyon nyílt és merész közvetítő volt, tiszta vággyal a szolgálatra. Sajnálatosnak érzem, hogy a közvetítőhöz intézett kérdések, egy idő múltán, meglehetősen megváltoztatták és lerontották a fogadott információk minőségét. Mint mindig, amikor ez történik, a múlandó anyaggal kapcsolatos elbűvöltség a tettes. Én úgy gondolom, a kérdések voltak azok, amik e kiváló médiumra ráerőszakolva a csatornázás metafizikai színvonalát lecsökkentették.

HUSZONHETEDIK ÜLÉS, 1981. FEBRUÁR 21.

27.1 **Kérdező:** *Jim kötelességének érezte feltenni két kérdést, amelyeket Paul Shockley kérdeztet vele, és mielőtt belekezdenénk, először ezt a kettőt tenném fel abban az esetben, ha meg tudod válaszolni őket. Az első kérdés így szól: Paul Shockley jelenleg ugyanattól a forrástól közvetít, mint akitől annak idején Edgar Cayce közvetített, és Paul olyan üzeneteket kapott, melyek szerint ő résztvevője volt az egyiptomi piramisok tervezésének és építésének. El tudnád mondani, hogy milyen szerepe volt neki ezekben a munkálatokban?*

Ré: Ré vagyok. Tér/idő folytonosságokban ez két időszakot és két életet tett ki. Az első ilyen fizikai természetűben konföderációs entitásokkal dolgozott együtt ott, amit ti Atlantiszként ismertek, hozzávetőleg 13 ezer évvel ezelőtt. Ez az emlék, hogy úgy mondjuk, integrálódott az entitás elme/test/lélek komplexuma tudattalanjába, rendkívüli vágyának köszönhetően, hogy emlékezzen a kristály és a feltöltött gyógyító technikája általi lehetséges gyógyítási és polarizációs szolgálatokra.

A második tapasztalás körülbelül ezer évvel későbből származó, mely megélése során ez az entitás némely részt az akkori, ma egyiptominak nevezett emberek tudatát készítette elő arra, hogy képesek legyenek hívást intézni, ami a mi társas memória komplexumunkba tartozók számára lehetővé tette a közöttük járást. Ezen élettapasztalata során az entitás papi és tanítói alkat volt, és fél-torzult formában néhány dologra sikerült neki visszaemlékeznie az atlantiszi piramis-élmények tanulás/tanításaiból. Így ez az entitás egyik kiépítőjévé lett az Egység Törvénye gyógyítás irányába torzuló őstípusi gondolatának, ami népünknek segítségül szolgált abban, hogy ezt fizikai megvalósulásba öntse időszámításokat egy úgy mondanátok, későbbi szakaszában.

27.2 **Kérdező:** *A második kérdés így hangzik: Paul olyan tájékoztatást is kapott, mely megemlíti, hogy más lények is segédkeztek a piramisok megépítésében, de ezek nem materializálódtak teljesen a harmadik*

denzitásban, és csak csípőjüktől a fejük búbjáig látszódtak, derekuktól a talpukig láthatatlanok voltak. Léteztek-e ilyen entitások, segédkeztek-e a piramisok építésénél, és kik voltak ők?

Ré: Ré vagyok. Vegyétek fontolóra, ha gondoljátok, az élő dolgok és élő lények felszívódásában jelen lévő intelligens végtelent, miként az az intelligens energiába rendeződik azok gondolati benyomásai révén, akik az élő követ a létezés egy új alakjába segítik. Az intelligens végtelen kibocsátása és használata kis időre valamennyi egymást követő vagy egymást átfonó dimenziót elkezdi magába szívni, rövid felvillanásokat kínálva ekképpen a gondolatukat anyagba vetítőkről. Ezek a lények így elkezdenek anyagi formát öltetni, de nem maradnak láthatók. E lények a mi társas memória komplexumunk gondolatformái avagy harmadik dimenziós látható manifesztációi voltak, miközben intelligens végtelenünkből a kő intelligens végtelenjébe kínáltunk fel kapcsolatot.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 17. TÖREDÉK

Huszonkilencedik ülés, 1981. február 23.

Jim: Ré azt tanácsolta Carlának, hogy soha ne kezdjen semmilyen fizikai gyógyításba, mivel már így is igen alacsony szinten állt a fizikai energiával, s az ilyen gyógyítás hajlamos volna kiapasztani egyébként is alacsony tartalékait e téren.

Carla: Kicsi gyerekkorom óta volt valamiféle furcsa képességem, hogy ha leültem valakivel és megfogluk egymás kezét, képes voltam megtisztítani a másik ember tudatát vagy lényét a felszíni zűrzavar egy részétől. Sosem kutattam utána, hogy mit is csinállok, vagy hogy miként csinálhatnám jobban, inkább az ösztönökre hagytam, hogy mikor volna helyénvaló felajánlanom ezt. Talán kellett volna, ám számomra ez mindig valami marginális adottságnak tűnt, ami nem a központi útvonalam közelébe eső. Azt gondolom, hogy ha van is valamilyen gyógyítói képességem, akkor az a hallgatásban lehet. Ha valaki személyes tanácsadásra jön el hozzám, arra az időre úgy gondolok, mint „meghallgató ülésre”, magamra pedig spirituális meghallgatóként tekintek. Sok gyógyulás rejlik abban, ha egy támogató légkörben egy személy valamit végigbeszél egy másikkal. A hallgató pusztán lehetőséget ad a személy számára, hogy jobban odafigyeljen önmagára. Nekem pedig igen mély ösztöneim vannak az irányba, hogy ezt tegyem. Így hát ez az, amire a saját igyekezeteimet ráirányítottam, hogy egy jobb gyógyító legyek. A hallgatás egy valódi művészet, mely azt gondolom, ott kezdődik, hogy mi hogyan tudunk odafigyelni önmagunkra. Rendkívüli erő rejlik abban, hogy az ember megismerje a teljes önmagát, a sötét oldalát éppúgy, mint azt, amelyik a fényt látja meg a napi viselkedésben.

Mihelyst valaki véglegesen képessé vált magával cipelni a teljes természetét, és keresztülment annak fájdalmas folyamatán, hogy a büszkeségről, mely a belső hitványságot tagadná, lemondjon, jobban képes lesz szeretni önmagát és megbocsátani önmagának. Úgy gondolom, gyakran érezzük úgy, hogy a kudarcunk abból fakad, hogy kedvesek

vagyunk egy másik valakihez. Ám amikor ez történik, biztos lehetsz benne, hogy az első és legközelebb oka e külső könyörtelenségnek belül húzódik meg, ott, mikor az én megtagadja, hogy számításba vegye a teljes körívet leíró ént.

HUSZONKILENCEDIK ÜLÉS, 1981. FEBRUÁR 23.

29.33 **Kérdező:** *Az instrumentumnak volt egy kérdése, hogyha még van időnk egy rövid kérdésre. Felolvasom. „Az instrumentum nem kíván fizikai gyógyító munkát végezni. Már most is végez kézzel történő spirituális kiegyensúlyozást. Elolvashatja-e a privát gyógyítói anyagot úgy, hogy közben nem végez fizikai gyógyítást?” Feltételezem, arra gondol, elolvashatja-e anélkül, hogy ez gondokat okozna az életciklusában. Nem szeretne pozitív polaritás csökkenést magára vonni. Elolvashatja az anyagot e feltételek mellett?*

Ré: Ré vagyok. Röviden kell választ adnunk azon oknál fogva, hogy megpróbáljuk megőrizni ezen instrumentum vitális energiáit a három hónapos időszakra, amelyről beszéltünk.

Ennek az entitásnak tapasztalati háttere van az úgynevezett fizikai szinteken kívüli gyógyításról. Következésképp elfogadható, hogy ezt az anyagot elolvassa. Mindazonáltal a tűz gyakorlatát sose alkalmazza ez az instrumentum, mivel a fizikai gyógyításra ez az erősebb formájában végzendő.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 18. TÖREDÉK

Harmincadik ülés, 1981. február 24.

Jim: Egy a Kozmikus Tudatosság Kommunikációkhoz kötődő tag Washington államban egy olyan gépet fejlesztett és terjesztett, melyről úgy vélték, hogy az általános jólétét és egészségét fokozza, és megkérdeztük Ré-t, segíthet-e ez Carlának. A válasz arra utalt, hogy Carla mágneses mezeje némiképp szokatlan és igen valószínűleg olyan különös módon fejlődött ki, hogy kimondottan Ré csoportjával tegyen lehetővé kontaktust. E szokatlan mágneses mező gyakori kellemetlenségek forrása volt bármely olyan elektromágneses eszközzel, amit Carla rendszeresen használt. Elrontja őket – pusztán azzal, hogy rendszeres időközönként megérinti őket. Nem hordhat magánál csupán kvarckristályos órát, és sok-sok félig működésképtelen magnó hever a ház egyes részeiben.

Carla: Jó kis sztori elmesélve, de olykor elég frusztráló dolog elektronikusan kártékony energiával rendelkezni – nem szórakoztat, amikor elrontok dolgokat. Az utolsó dolog, amit akarnék, pont azokat a gépeket tönkretenni, melyek lehetővé teszik, hogy kommunikáljak.

A különböző furcsa energiák érzékelésére való hajlamom pedig olykor nem szívesen látott adomány. Emlékszem, amikor néhány alkalommal az ilyen vagy olyan rejtett frekvenciák érzékelésére való képességgem alkalmat adott egynéhány igen erélyes embernek arra, hogy úgy döntsön, vele kéne együtt dolgozzam. Természetesen ellenálltam minden olyan segítségkérésnek, amit nyomasztónak éreztem elfogadni, de koránt sem élvezetes számomra arról győzködni valakit, hogy nem fogok előbújni és játszani!

Mindama rakás dolog közül – és volt úgy egy millió ilyen, vagy kettő –, amit kipróbáltunk a fizikai állapotom javítására, semmi olyan jelleget nem találtunk, ami használt volna. Mindazonáltal a lélek és a hit áldásai sokkal hathatósabbak. Így idővel viszonylag közömbössé vál-

tam az újfajta módszerek és készülékek iránt – s az imában és békében pihenek meg, a tökéletes belső én megismerésében.

HARMINCADIK ÜLÉS, 1981. FEBRUÁR 24.

30.17 **Kérdező:** *Az instrumentum szeretné tudni, elmondhatod-e neki, hogy egy bizonyos Sam Millar polarizálója nevű eszköz javíthat-e fizikai jóllétén. Elmondhatod?*

Ré: Ré vagyok. Átvizsgálva a közvetítőt, anomáliákat találunk a mágneses mezőben, melyek torzultak azon képességeink felé, hogy keskeny sávú csatornát találjunk ezen instrumentum tudat/test/lélek komplexumába. A polarizáló, amelyről beszélsz, önmagában nem segítene. Egy gondos auraolvasás, ha egy ezen a területen jártas végzi, és egy ennek megfelelő változtatás a polarizáló mágneses erőterében, segítene a Sam nevű entitásnak olyan polarizáló megalkotásában, amely némi segítséget nyújtana az instrumentumnak. Javasoljuk azonban, hogy a szavaink rögzítéséhez szükségeseken túl se elektromos, se mágneses készülékeket ne hozzatok be az ülésekre, mivel nem szeretnénk szükségtelen torzítókat.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 19. TÖREDÉK

Harminckettedik ülés, 1981. február 27.

Jim: Sokan írtak nekünk az évek során beszámolva arról, amit ők pszichikai támadásnak neveznek, és azt kérdezve, hogyan védekezhetnének ellene. Úgy tűnik, nem kell senkinek bonyolult rituálékat előadnia vagy fényhordozók nagy seregeit segítségül hívnia. Ré leírja a módszert, amellyel bárki gondoskodhat minden olyan védelemről, ami valaha is bármely szituációban szükséges lehet. És ez nagyon, de nagyon egyszerű.

Carla: 54 leszek a következő születésnapomkor, s ahogy öregszem, mindinkább meggyőződöm róla, a mi utunk abban rejlik, hogy dicséretet és hálát adjunk mindazért, amit épp élénk sodor az élet, nem számít, hogy emberként mit is gondolunk róla. Ezt könnyű megtenni jó időszakokban, de némi kitartás dolga az önfegyelemben arra trenírozni az elmét, hogy ne hátráljon meg a bajban, amit ránk zúdulni érzékelünk. Mindamellet mindenkiben bátorítom azt a türelmes állhatatosságot, mely nem hajlandó kétségbe vonni a Teremtőt, bármi is legyen. Ez könnyebbé válik, mihelyst kellően tisztába jövünk azon ténnyel, hogy a Teremtő biztos kezében és szívében vagyunk. Ám a munkának sosem érünk teljesen a végére, mivel újra és újra elmulasztunk tanúságot tenni a fény mellett, és ez zavart kelt végzetünk mintáiban.

HARMINCKETTEDIK ÜLÉS, 1981. FEBRUÁR 27.

- 32.1 **Kérdező:** Van egy kisebb kérdésem, amit bedobnék így az elején, Jimtől. Felolvasom. A közvetítő fizikai komplexuma a felépülés szakaszában van most a vegyi anyag bevételeből. Ő mit sem tudott az ezzel létrehozott nyílásról. Hogyan lehetünk mi hárman, akik itt jelen vagyunk, jobban tisztában azzal, hogy miként jönnek létre tetteink és gondolataink nyomán ilyen és hasonló lyukak? Lehetséges, hogy efféle

nyílásokat szándékunkon kívül akkor is létrehozunk, amikor ezen ülések során kérdéseinkkel bizonyos területekre tévedünk? Majd pedig: Mit tehetünk azért, hogy megvédjük magunkat a torzító befolyásoktól? Van erre szertartás vagy meditáció?

Ré: Ré vagyok. Habár szimpatizálunk a hön áhított vággyal, hogy szolgálatotokra legyünk abban, amit a kérdés jól példáz, válaszunkat behatárolja a Zavar Útjának torzulása. Elmondunk néhány általános dolgot, melyek segíthetnek az ügyben.

Először is, mikor ez az instrumentum testi komplexumát a már tárgyalt eset hatására az alacsony vitális energia irányába torzította, azt egy felismerhető vegyi anyag okozta. Ez nem egy úgymond természetes anyag volt, de a tudat/test/lélek komplexum sem volt kellően tisztában a fizikális gyengeség irányába torzulásával. A – mondjuk úgy – mindennapi élet természetes tevékenységei, melyeket az entitás a heves hatékonyságú vegyi anyagok elfogyasztása okozta torzulások nélkül él meg, a mindenkori megfelelő jellegűnek tekinthetők. Nincsenek véletlenek, ennek az instrumentumnak a tetteit is beleértve.

Másodszor a pozitív ösvény járói számára negatív avagy erőtlentető befolyások elleni védelem módozatait ez az instrumentum már igen nagy mértékig fölvonultatta. Gondoljátok csak végig, milyen esélyeket adtak ezen adott események a negatív befolyásoknak az instrumentumba belépni. Az instrumentum egyedülletekor és más-éneket érintő tettei közben a Teremtőre gondolt, folyamatosan dicsőítve és hálát adva a Teremtőnek a megélt tapasztalataiért. Ez cserébe olyan energiák kisugárzását tette lehetővé ezen adott entitásnak a másik énje felé, hogy katalizátorává váljék a másik én ama képessége megnyitásának és megerősítésének, hogy az egy pozitívabban sarkosult állapotában működjék. Tehát olyan védelmet láthatunk itt, ami igen egyszerű. Adj hálát minden pillanatért. Lásd énedet és más-énedet a Teremtőként. Nyisd ki a szíved. Mindig ismerd a fényt és magasztald. Ez minden szükséges védelem.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 20. TÖREDÉK

Harmincnegyedik ülés, 1981. március 4.

Jim: Mivel Carla fizikai energiaszintje mindig alacsony volt és folyamatosan lemerítette az ízületi gyulladás s a valamilyen fokú fájdalom állandó jelenléte, így az egyes testrészei működésének fenntartása érdekében szükségessé vált számára napi testedzésbe kezdeni. Úgy találtuk, mennél eltorzultabb avagy alacsony energiájú volt, annál nagyobb szükség volt ezekre a testgyakorlatokra. Mikor a teste működése legközelebb volt a normálishoz, az edzés hosszát csökkenteni lehetett, amíg normális nem lett az is. Carla esetében ez napi kb. egy óra gyors gyaloglás volt.

Mikor Don egy 1964-ben vele megtörtént eseményről kérdezett, a válasz specifitását korlátozta Ré vágya, hogy Don szabad akaratát megőrizze. Életünk legtöbb eseménye egy ilyen vagy olyan mértékű misztérium. Az evolúciós folyamat szemléletének egyik módja az, hogy a minket övező misztériumok megoldási folyamataként látjuk. Minden esemény egy illúzió vagy misztérium, mivel mind az Egy Teremtőt reprezentálja ilyen vagy olyan álruhában, kisebb vagy nagyobb lehetőséget kínálva nekünk arra, hogy szeretetre, öröme, egyensúlyra és tökéletességre leljünk minden egyes pillanatban. Spirituális erő érhető el azáltal, hogy az ember magának bogozza ki az efféle misztériumokat. A jobban edzett szemű nem mindig azzal szolgál egy másikat, hogy elmondja, amit az maga még nem lát ugyan, de amire megvan a képessége, hogy megtanuljon látni. Így aztán Ré gyakran hivatkozik a Szabad Akarat Törvényére, más nevén a Zavar Törvényére.

Carla: Amikor kisgyerek voltam, táncoltam, úsztam, lovagoltam. Imádtam mozogni, különösen, ha az ritmikus volt. A gyakorlatok, melyeket ebben az időszakban osztályrészem volt végezni – noha igen nehezen, mivel oly fáradtnak éreztem magamat –, energizáló gyakorlatok voltak. Don és Jim egyaránt segítettek emlékezniem rá, hogy elvégezzem őket, Jim pedig még könnyebbé tette azzal, hogy együtt

tartott velem. Ilyesmit mindig könnyebb egy cimbivel együtt csinálni! Don nem tudott velem tartani e sétákban a lábfájdalmai miatt, amit egy trópusi klímában töltött munka okozott, és minden lépés fájt neki. Azonban időről időre tanúja voltam a benne rejlő erőnek, ami csodálatos volt. Például 1977-ben, mikor Don és én elmentünk bekapcsolódni egy elme-kapocsba, amit Andrija Puharich tartott. Egy vegyes társaság gyűlt össze ismertebb médiumokból (mind nő), egyéb középkorú támogatókból s nagyjából ugyanilyen számú főiskolás korú fiatalból, akik Vándorként azonosították be magukat Puharichnak. A srácok imádták a focit és a bőrt rúgták, mikor épp nem volt ülés. Don beállt az első meccsükre. Igazán jól teljesített, nemcsak engem nyűgözött le, hanem az összes fiatal is. Végül abba kellett hagyják a játékot, vörös arccal és zihálva. Donald még csak nem is fújtatott. Mondanom sem kell, a srácok gyorsan összemelegedtek Donnal! De nem tudták rávenni, hogy még egyszer beálljon játszani.

HARMINCNEGYEDIK ÜLÉS, 1981. MÁRCIUS 4.

34.1 **Kérdező:** *Az instrumentum tudni szeretné, hogy egy nap két rövidebb edzési periódus megfelelőbb lenne-e számára, mint egy hosszú.*

Ré: Ré vagyok. Ez nem így van. A fizikai komplexum gyakorlatainak helyes konfigurációjában azon három hónapos időszak során, amikor az instrumentum ki van téve a fizikai komplexum torzulások elmélyülésének, a fizikai komplexum erősítése szükséges. Ez helyesen értelmezve egy fő edzési szakaszt jelent, melyet a nappali ciklusokban az esti meditáció előtt követ még egy, az elsőhöz képest körülbelül fele akkora hosszúságú edzési periódus. Ezt megerőltetőnek érzi majd az instrumentum. Mindazonáltal megerősítő hatása lesz a fizikai komplexumra és csökkentő hatása a kitéettségre, amiből előny származhat.

34.3 **Kérdező:** *Elmondhatod-e, mit éltem meg ha jól emlékszem, 1964 környékén, amikor is meditáció közben úgy gondolom, hogy egy*

másik denzitást és másik bolygót láttam, és olyat, mintha erre a bolygóra költöznék. El tudod mondani, hogy miféle élmény volt ez?

Ré: Ré vagyok. Némi bajt látunk a teljes felfedésben a beletolakodás okán. Megelégszünk annak sejtetésével, hogy ez az entitás, amely nem áll készen alávetni magát a mások által beindított hipnotikus regresszió folyamatának, másként is megkapta a lehetőségeket lénye megértésére.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 21. TÖREDÉK

Harminchatodik ülés, 1981. március 10.

Jim: A csupán halovány, ámde szünni nem akaró sejtésünk arról, hogy azért jöttünk erre a bolygóra, hogy szolgálatára legyünk másoknak, láthatóan elégséges mértéke volt a „felejtési folyamaton való keresztülhatolásnak”, melyet Don a 36. ülésen említ, mivel alig volt több nekünk ettől, amint a Ré kontaktusba belekezdünk.

Úgy tűnik, minden harmadik denzitású entitás rendelkezik egy felsőbb énnel vagy szuperszellemmel, mely a közép-hatodik denzitás létszintjén van. Ezen felül a Vándor, aki egy társas memória komplexum tagja, egy másik tudatkomplexummal is rendelkezik, amelyhez segítségért fordulhat, mivel úgy tűnik, hogy a társas memória komplexumok is rendelkeznek a szuperszellemnek egy saját megfelelőjével vagy azzal, amit Ré „tudat/test/lélek komplexum teljességnek” nevez.

Carla: A felejtési folyamat avagy fátyol egy olyan kifejezés, melyet gyakran használnak a forrásaink. Az alapgondolat szerint amikor húst öltünk magunkra és megtestesült entitásokká válunk a földi síkon, akkor ez a hús lezárja a metafizikai érzékelésünket. Mindaz, amit születésünk előtt tudtunk, a mély tudatunkban marad elrejtve, s mindössze meztelen énünk és őszinte vágyaink birtokában indulunk útnak e földi zarándoklatunkra. Nem csoda tehát, hogy a Vándoroknak némi nehézsége adódik öntudatra ébredni az illúzió belül, melyet a konszenzusos valóságnak nevezünk. Mikor valaki inkarnációba lép, mindig ott a félelem, hogy talán soha nem fog felébredni, hanem elveszik egy egész életre. Te, aki ezt a mondatot olvasod, már alighanem a közepén jársz ennek az ébredési folyamatnak, s egyre inkább kezded énedet egy új és nagyobb felfogású, örökkévaló és metafizikai lényként azonosítani.

Amint mindannyian felébredünk és kifejlesztjük valódi énünket, egymáson is segíthetünk, és bátoríthatjuk a többi Vándort, hogy ők is megtalálják a módját, hogyan támogassanak más fényzarándokokat.

Emberek fognak eléd kerülni. Lehet, hogy nem tűnnek majd túlon túl „tudatosnak”, akár egész tudatlannak és igen zavartnak és rémültnek is tűnhetnek. Ha a Teremtő a te utadba küldte őket, akkor te jól fel vagy szerelve ahhoz, hogy segítsd őket. Csak szeresd és fogadd el őket.

Ezt sokkal nehezebb tenni, mint mondani. Ez azzal jár először is, hogy eljuss odáig, hogy szeresd és elfogadd önmagad, megbocsátva önmagadnak azért a számtalan tökéletlenségért és ostobaságért, melyekre akkor találsz rá, ha befelé figyelsz. De minden munka az énen zajlik, metafizikailag mondva. Ha nehéznek találsz szeretni valakit, befelé nézz és azt a helyet keresd énedben, ahol elutasítottad önmagad egy részét, valamely gerezdjét a sötét oldalnak, amelyet inkább nem látnál vagy nem tapasztalnál. Amíg ezen a szeretésén, elfogadásán és megbocsátásán dolgozol az ének e sötét oldalának, addig az összes többi más-én szolgálatán is dolgozol, akik eléd kerülnek. Azt hiszem, ennek az én-elfogadásnak a kulcsa az, hogy lássuk, húsban lenni nagyon is tökéletlenséget és összezavartságot jelent. Nincs mód hibátlanul lenni, mikor a világ kontextusában beszélünk. Mégis legbelül mindannyiunkban ott a fátyol nélküli én, tökéletes emlékezettel arról, hogy kik vagyunk és mivégre jöttünk el ide. Mihelyst valaki képes lesz szembenézni a szálnalmas oldalával, onnantól sokkal alkalmasabb lesz befogadójává válni ama végtelen szeretetnek, mely nem belőlünk jön, hanem rajtunk keresztül halad, mindenki áldására.

A szeretetnek e gyakorlatában van egy csodálatos erő- és bátorítási forrásunk: a felsőbb én. Én ezt a Szentléleknek hívom, mivel én a misztikus kereszténység nevű torzulás szerint gondolkodom. Más emberek úgy hivatkoznak erre a felettes éntre, mint benső vezetőikre, angyali lényekre, a felsőbb természetre, vagy egyszerűen a Tanácsadásra. Bármilyen is az elnevezés, ez az energia elég megbízható, mindig ott van, támogató és megtartó. Az ember gyakorolhatja, hogy jobban tisztában legyen ezzel az energiával, tudatosan megnyílván rá meditációban, s hozzá folyamodva megpróbáltatásokkor. Mindenkit bátorítok, hogy énjét ébredő lényként lássa, sok támogatással a háta mögött lát-

hatatlan erőktől. Támaszkodj eme erőforrásokra csendben és imában. Igazán segíteni fognak.

HARMINCHATODIK ÜLÉS, 1981. MÁRCIUS 10.

88.13 **Kérdező:** *Azon gondolkodtam, a Rével való kapcsolatfelvétel kritériumai közé – mármint ez a fajtájú, amit most mi csinálunk – beletartozik-e a felejtés fátylának áttörése. Ez így van?*

Ré: Ré vagyok. Ez nagyon is így van.

88.14 **Kérdező:** *Máskülönben a Zavar Törvénye tiltaná ezt, nem így van?*

Ré: Ré vagyok. De így van.

88.15 **Kérdező:** *Azon is elgondolkoztam, hogy a három lehet a minimális létszám, ami az efféle munkához szükséges. Ez így van?*

Ré: Ré vagyok. Ennek az instrumentumnak a védelme érdekében ez mint minimális csoportlétszám elengedhetetlen, de a csoporton belüli kivételes harmónia következtében ez egyben a leghatékonyabb szám is. Más csoportoknál a létszám magasabb lehet, de ebben a kontaktusban azt figyeltük meg, hogy a leghatékonyabb támogatást a most jelen lévő egyéni tudat/test/lelkek adják.

88.16 **Kérdező:** *A felsőbb énnel kapcsolatosan egy pont kissé homályos előttem. Namost nekünk, feltételezem, külön-külön vagyis más-más felsőbb énünk van a pozitív hatodik denzitás szintjén. Így van? Hármunknak úgy értem, akik itt a szobában vagyunk.*

Ré: Ré vagyok. Ez legyen az utolsó teljes kérdés erre az ülésre. Kérdésed szándékát fogjuk megcélozni, miképp mi azt értelmezzük. Kérjetelek bármely további felvilágosítást.

Először is igaz az, hogy e lakóhelyen mindenkinek van egy-egy szuperszellem, mint mondhatjátok. Ám az entitások e hármásának többszöri harmonikus együttműködése folytán a három entitás felsőbb éne mellett látni lehet egy további harmonikus együttműködést is, még hozzá azáltal, hogy minden társas memória komplexumnak van egy olyanfajta szuperszellem is, amelyet nehéz leírni nektek szavakkal. Ebben a csoportban jelenleg két ilyen társas memória komplexum teljesség olvastja egybe igyekezeteit a felsőbb énetekével.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 22. TÖREDÉK

Harminchetedik ülés, 1981. március 12.

Jim: 1981 márciusában elküldtük a Ré kontaktus első tíz ülését a New York City Scott Meredith Irodalmi Ügynökségnek. Szerettük volna eljuttatni a közleményeket amennyi embernek csak tudjuk, és úgy gondoltuk, hogy egy nagy irodalmi ügynökség tudna segíteni kiadót találni. A kézirat kétheti mérlegelése után Mr. Meredith volt olyan kedves írni egy négyoldalas, normál térközű levelet, melyben megköszöni, hogy elküldtük neki az anyagot, és elmondja, hogy miért nincs esélye a könyvpiacon. A levél lényege az alábbi idézettel foglalható össze:

„Az általános olvasóközönség kegyeit semmi olyan entitás nem fogja elnyerni, aki az angol nyelven ily erőszakot tesz. Sűrűségét tekintve ez a *New England Journal Of Medicine (Új Angol Orvosi Szaklap)* vagy a *Journal Of English And German Philosophy (Angol és Német Filozófiai Napló)* tanulmányaihoz, vagy egy ismeretelméleti doktori disszertációhoz hasonlítható, egyébiránt pedig a dialógus egy idő után elég fárasztóvá válik. Tudom, nagy divat volt Athénban egy darabig, s a népszerűsége tovább folytatódott a neoklasszicista reneszánszban, ám nem sokkal ezután kihalt, s nem hiszem, hogy mostanában támadna fel.”

Ré utolsó megjegyzése arra a témára, hogy hogyan tegyük elérhetővé az anyagot, némiképp humoros véget vetett a megfontoltságunknak. Pár nappal korábban hangosan azt találgatva ültük körbe a konyhasztalt, vajon milyen lehet a kozmikus humor, Ré pedig most élt a lehetőséggel, hogy ezt szemléltesse nekünk. Mi ugyanezt az alapvető tanácsot adnánk bármely csoportnak, mely megpróbálná terjeszteni az általa összegyűjtött információkat, hogy azzal talán szolgálatára legyen másoknak. Lazíts, és hagyd a Vonzás Törvényét működni. Ha akár csupán egy személyt is segít a munka, az már elegendő. Ha más nem, haszon már az is, amit magának a csoportnak az anyag nyújt, hasonla-

tos egy fényhez, melyet a csoport minden tagja szét fog sugározni mindenki másra, akikkel a napi teendői közepette találkozik.

És, mióta magunk fölfedeztük annak szükségét, hogy nem-múlékony információkat firtassunk, Ré már világosan állítja, hogy ez egy követelmény a kontaktus fenntartására, szemben Don előkalkulációjával arról a fajta információról, mely a könyvpiac figyelmét rendszerint magához vonzza.

Carla: Mindig az volt a reménye Donnak, hogy képesek leszünk egy nagyobb számú embertömeghez eljutni. Valóságos sürgetést érzett arra, hogy terjesszük az anyagokat, és amint a Rével való kontaktus tovább folyt, aggodalma csak mélyült. Akár egy lélegzet friss levegő, úgy hatott Ré tanácsa, hogy elégedjünk meg egy „ésszerű erőfeszítéssel”. Mikor ezeket a megjegyzéseket írjuk, az Egység Törvénye első könyv már 30 ezer példányban kelt el. Az e heti postánkban volt érdeklődés Lengyelországból, Romániából, Malajziából és Japánból is csakúgy, mint az USA-ból és Kanadából. Biztos vagyok benne, hogy Donnak egy kis része úgy ül itt a vállamon, amilyen egy angyal ő, hogy végre elégedett az élete munkájával, látván, hogyan veszik kézhez azok, akik hasznosnak találják.

Az áldozat fogalma a kontaktus kezdetének részeként egyáltalán nem új. Az Oahspe közvetítője egy látomásban azt az üzenetet kapta, hogy puritán módon kell még élnie tíz évig, mielőtt segíthet, s ő és egy barátja éppen ezt tették, szerzetesi módon éltek, várva a lehetőséget. Mikor az áldozati évtized letelt, akkor azt sugallták neki, hogy szerezzen be egy írógépet, ami újdonság volt akkoriban. Így is tett. A következő néhány évben lecsatornázták a vaskos könyvet, ami akkor került az írógépre, mialatt ő aludt. Minden reggel arra ébredt, hogy a gép mellett ott hevert a munkája. És Edgar Cayce-nek is hasonló tapasztalatai voltak, mikor azt a sugalmazást kapta, hogy áldozatot kell hoznia azért, hogy szolgálhasson. A mi esetünkben, Jim feláldozta a magány iránti szeretetét és emberiségtől való elvonultságát, Don feláldozta a velem kettesben való életet, a boldog és biztos menedéket, amit ketten hoztunk létre. Beengedte Jimet életünk eleven szövetébe, soha egy

zokszó nélkül. Áldozatot hozott abban is, hogy dolgozott, azért, hogy eltartson minket. Nekem jutott a legkönnyebb áldozat, hogy én magam legyek a csatorna. A kontaktus sokat kivett belőlem, és elfogytam Ré vibrációjának nagyszerű energiája alatt, ülésenként egy-másfél kilót veszítve a testsúlyomból. De örömmel meg is haltam volna ebben a szolgálatban, mivel ezeknek az üléseknek az idején Don boldog ember volt. Ez volt az egyedüli olyan időszak, mialatt ismertem, hogy nem volt búskomor az ő csöndes módján. Hogy elégedettnek láthattam őt, az egyik legnagyobb örömforrás volt egész életemben, mivel tudtam, hogy én is része voltam ennek. Ez mindent megért, s kérdés nélkül újra megtenném, még annak a bánatnak a szélsőségeivel együtt is, amit mindnyájan éreztünk, amikor Don beteg lett és belepusztult, én pedig mind közelebb kerültem a halálhoz a Don öngyilkosságát követő években. Az én áldozati részem örömmé és megelégedéssé változott, és tudom, hogy Don és Jim ugyanígy éreznek.

Az ügynökség kritikusának nagyon is igaza volt abban, hogy Ré nyelvezetét szakzsargonnak tekintette. A legkiegyensúlyozottabb kísérletet képviseli, amit valaha is olvastam, olyan szókészlet létrehozására, mellyel metafizikai dolgokról semleges érzelmi töltettel lehetne beszélni. Cikornyásnak tűnhet első olvasatra, de az ember mindig tudja, hogy amit Ré el próbál mondani, az igazi vívmány sok témában.

HARMINCHETEDIK ÜLÉS, 1981. MÁRCIUS 12.

37.1 **Kérdő:** *Tud-e Ré a mai erőfeszítéseink eredményéről az első könyv publikálásával kapcsolatosan?*

Ré: Ré vagyok. Ez így van.

37.2 **Kérdő:** *Nem tudom, kommentálhatod-e azt, hogy milyen nehézségeink lesznek az Egység Törvényének elérhetővé tételében azok számára, akiknek szükségük volna rá és szeretnék azt. Ez nem olyasmi, amit könnyű lenne terjeszteni azok részére, akik akarják jelenleg. Biztos vagyok abban, hogy sokan vannak, különösképp a Vándorok, akik*

szívesen elolvasnák ezeket a közléseket, de attól tartok, kell még valamit tennünk avégett, hogy a kezükbe eljusson, valamilyen hozzáadott anyag formájában. Lehetséges megjegyzést fűznöd ehhez?

Ré: Ré vagyok. Lehetséges.

37.3 **Kérdező:** *Megtennéd, hogy észrevételezed?*

Ré: Ré vagyok. Meg. Először is, e csoport kiválasztása arra, hogy munkát végezzen mások szolgálatában, alapos jellegű volt. Minden jelenlévő nagy áldozatot hozott bármely érzékelhető eredmény nélkül. Szívében mindenki fellelheti az áldozatok mibenlétét, tudván, hogy az anyagi áldozat a legkevesebb – az átható elkötelezettség, hogy egy harmonikusan működő csoporttá kovácsolódjatok: ez áll az áldozatok középpontjában. E feltételek közepette találtunk rá a ti vibrációtokra. Megfigyeltük rezgéseiteket. Nem gyakran látni ilyet. Nem kívánjuk felfújni a büszkeséget, ám megalkudni sem fogunk a mi adott kapcsolatunkhoz szükséges körülmények felett. Így ti megkaptátok, mi pedig készséggel vállaljuk azon fogalmak továbbításának megtiszteltetés/kötelességét, melyek legjobb tudásunkhoz mérten precíz jellegűek és megalapozottak a titeket érdeklő számos dolog egyesítési törekvéseiben.

Másrészről e továbbítások hasznosítása teljes egészében rajtatok áll. Mi a természetes intuitív érzetek szabad áramlását és az aggodalom felé vett torzulások minimumát javalljuk. Miként el is mondtuk, mi elégedettek vagyunk már azzal is, ha egyikőtök evolúciójában segídezhetünk. Bármit tesztek is, nem okozhattok nekünk csalódást, hiszen ez a szám már túllépte az egyet.

37.4 **Kérdező:** *Nagyon vonakodtam bizonyos kérdések érintésétől attól félve, hogy azokat úgy fogják tekinteni, miként én is tekintem őket, vagyis mint nem túl lényeges kérdések vagy túl konkrét kérdések, miközben leszűkül a veled való kapcsolatunk. Egynémely információnak az elterjesztéséhez, melyeket én rendkívüli fontosságúnak tekintek: úgymint a nem múltékony jellegű értesülések, ilyenek a tudat, test és lélek evolúciójával kapcsolatos ismeretek – a mi társadalmunkban*

csaknem szükségszerűnek tűnik belevenni olyan ismereteket is, amelyek kis értékkel bírnak, egyszerűen azért, mert a... mert a mi társadalmunk ez alapján működik, és a terjesztő rendszer ezeket értékeli nagyra. Tudnád ész... megtennéd, hogy észrevételezed az én problémámat?

Ré: Ré vagyok. Észrevételünk a következő: Egész pontosan stimmel az, hogy e kapcsolat szintje és tisztasága a keresett ismeretek szintjén és tisztaságán múlik. Következésképp a specifikus információk huzamos kérése ettől az adott forrástól a céljaitok lényegére nézve káros. Továbbmenve, minthogy átvizsgáltuk elméteket, hogy képet kapjunk helyzetetekről, egynémely szavunk átiratát illetően azt találtuk, hogy egyesek bíráltak benneteket az adatok közvetítésére felhasznált nyelvi szerkezet jellegéért. Az adatokra vonatkozó alapállásunkból fakadóan csoportunk még a legspecifikusabban feltett kérdésre is úgy fogalmazná meg a választ, hogy a felelet nüanszainak pontosságát maximalizálja. Ez azonban szemben áll a kritikusatok megkívánta egyszerű, világos és érthető prózával. Többet ettől nem mondhatunk. Ezek a mi megfigyeléseink a helyzetetekről. Hogy mit kívántok tenni, az teljesen a ti döntésetek, mi pedig megmaradunk szolgálatotokban amilyen módon csak tehetjük anélkül, hogy a Zavar Útját megszegnénk.

37.5 **Kérdező:** *Próbálunk majd megoldást találni ezekre a problémákra az Egység Törvénye terjesztése körül. Ehhez gondos munkára lesz szükség, de megteesszük. Személy szerint jómagam, míg ebben a testben élek, sosem fogom alábbhagyni az igyekezetet, hogy terjesszem. Úgy hiszem, írni kell majd egy könyvet, alighanem az ufókról, hiszen az Egység Törvénye kapcsolódik ehhez a jelenséghez. Minden jelenséghez kapcsolódik, ám a terjesztésbe való belépés legkönnyebb módjának ez tűnik. Az első tervem, az azonosítatlan repülő tárgyakat ugyanabban a reklámozási értelemben használva fel, miként a Konföderáció azt szánta, belépőül használni ezt a bolygón lezajlott evolúciós folyamat magyarázatába, s hogy a Konföderáció többi tagja miként vállalt részt ebben, az olvasóközönség számára hogy úgy mondjam, egy érthetőbb módon, a könyvben közölt mondandónk kiemelésére és tiszt-*

tázására itt-ott felhasználva a Ré anyagot ugyanabban a torzítatlan formában, amint az itt e könyv különböző helyein lejegyződött. Ezt az egyedüli módját látom jelen pillanatban annak, hogy kellő elterjedést idézzünk elő azok részére, akik meg szeretnék kapni az Egység Törvényét. Foghatnám és ki is nyomtathatnám az anyagot, amit a magnószalagról átírtunk, s kiadhatnám, de a terjesztési problémák miatt nem tudnánk túlságosan jól elterjeszteni. Kommentálnád a második ötletemet azzal kapcsolatosan, hogy egy általános könyvet írjunk az ufókról, ebbe átvéve anyagot az Egység Törvényéből is?

Ré: Ré vagyok. Kommentáljuk. Reméljük, megvalósulnak a Ré-terveid. Ez egy kozmikus tréfa. Példát kértél effajta humorra, s mi most úgy érezzük, ez egy meglehetősen helyénvaló nexus egy ilyennek a beillesztésére. Folytasd a természeted és képességeid szerinti legjobb szándékaidal. Ettől többet mit lehet tenni, barátaim?

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 23. TÖREDÉK

Harmincnyolcadik ülés, 1981. március 13.

Jim: Instrumentumként szolgálni a Ré kontaktusban nagyon kimerítő volt Carla számára. Ülésenként egy-másfél kilogrammot veszített a testsúlyából, és a kapcsolat pszichikai köszöntés összetevője nem ritkán annyira fölerősítette az arthritises torzulásokat, hogy a testműködése minden szinten súlyosan korlátozódott. Így Don és én abban reménykedtünk, hogy valamelyikőnk időről időre átvehetné Carla helyét azért, hogy ő addig tudjon pihenni, ám egyikőnk se volt kellően felkészült erre a szolgálatra. Ezért a pihenést úgy értük el, hogy az üléseket távolabb helyeztük egymástól időben, s mind beletörődtünk abba, hogy árat kell fizetnünk azért, hogy ezt a fajta szolgáltatást kínálhatjuk, és hogy ennek az árnak az oroszánrészt Carla fogja viselni.

Carla: Ki sem tudom fejezni, mekkora örömet éreztem, hogy képes voltam ilyen módon szolgálni. Donaldot boldognak és lelkesnek látni olyan meglepedést adott a szívemnek, ami lényem mélységeiig hatott. Imádtam Dont, s azt szerettem volna, hogy jól érezze magát és boldog legyen. De ő nem érezte jól magát a világában és oly gyakran érezte fájoan egyedül és magányosnak magát, habár ezt sosem tette szóvá, s nem is mutatta ki semmilyen módon. Valamilyen okból a fájdalom és magányossága mindig teljesen látható volt a számomra, és a legmélyebb együttérzésemet és ellátási vágyamat hívta elő. A Ré kontaktus időszaka csakugyan egy arany korszak volt. Szerfelett boldogan meghaltam volna egy utolsó ülés közben, sőt vártam is erre és szabadon átöleltem ezt, de Don halála jött először. Így én maradtam! A halála óta eltelt évek egy csodálatos szolgálati módot nyitottak a számomra, amint az olvasók beírnak, én pedig tanácsadója és barátja lettem oly sokaknak a világ minden táján. Olyan, mintha egy második életet kaptam volna, mivel igazából mikor Donald meghalt, Carla, aki volt, sem volt többé. Vett egy 25 évest s az ő szükségeire formálta, az én szolgálatkész támogatásommal. Igazán az ő teremtményévé váltam. Mikor 16 évvel később fölébredtem ebből az életből, se az a 25 éves

nem voltam, se Doné nem voltam. Igazán a semmiből kellett kezdenem, hogy fölfedezzem a jelenlegi éneket.

HARMINCNYOLCADIK ÜLÉS, 1981. MÁRCIUS 13.

38.1 **Kérdező:** *Elárulnád nekünk, hogy volna-e reménye vagy értelme annak, hogy akár Jim, akár én átvegyük az instrumentum helyét az ülés kezdeténél, és mint instrumentum próbáljuk meg felváltani az instrumentumot, mi magunk kísérelve meg a transz munkát?*

Ré: Ré vagyok. Ez az információ súrolja a határát a szabad akarat megsértésének. Mindazonáltal kéréseket úgy vesszük, mint megalapozást az engedélyre, hogy, úgy mondjuk, kissé a konföderációs irányvonalak határain kívül szóljunk.

Jelen tér/idő nexusban sem a Donként ismert, sem a Jimként ismert nem alkalmas erre a munkára. A Don nevezetű azáltal, ha – úgy mondjuk – gyakorolná a kapcsolat mechanikáját és mások szolgálatát ahogy nevezitek: a csatornázás révén, bizonyos időtök elteltével képes lenne erre a munkára. A Jim nevű nehéznek találná azt, hogy effajta csatornává váljon, egy jelentősebb, szintúgy hosszabb időszakú gyakorlás híján. Ez után pedig kísérleteznünk kellene a gyakorlások során kifejlesztett harmónián. Ez mindkét esetben igaz.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 24. TÖREDÉK

Harminckilencedik ülés, 1981. március 16.

Jim: A Carla két LSD-élménye eredményeként fellépett nehézségek a fizikai energia visszanyerésében továbbra is lerövidítették az üléseket és némiképp törékenyen tartották állapotát. Újból láttuk erőteljes hatásait nemcsak e vegyi anyagnak – melyet nem ajánlunk senkinek –, hanem a még erőteljesebb hatásait olyanok megfontolatlan döntésének, akik minden egyéb felett akarnak másokat szolgálni. Ahogy a Ré kontaktussal eltelt idő s a vele szerzett tapasztalataink gyarapodtak, egyre inkább rájöttünk, hogy az efféle szolgálat nyújtásának megtiszteltetése csaknem ugyanannyi felelősséget is magával hoz, hogy e szolgálatot olyan tisztasággal és harmóniával lássuk el, amelyet az ember csak létre képes hozni élettapasztalata valamennyi felén. Amiket tanultunk, azokat alkalmaznunk is kellett a mindennapi életünkben, máskülönben nehézségek keletkeztek az életmintában, mely nem más, mint annak módja, amiként a tudatalatti elme megadja a lehetőséget az elvesztett egyensúly és harmónia visszanyerésére. E nehézségeket aztán felerősíthették az orioni keresztetek is a pszichikai köszöntések formájában, melyek azt a célt szolgálták, hogy véget vessenek a Rével való kontaktusnak.

Szintén felfedeztük, hogy mindenki, aki inkarnálódik, meghatározott szisztémákat, preferenciákat vagy módszereket hoz magával benső lényének fejlesztésére. E benső lény az, amelyik a valódi serkentője vagy nemesítője a napi életünknek. Amikor Ré-t kérdeztük, hogy miként segíthetjük legjobban a közvetítőt, gyakran pontosan megjelölt javaslatokat kaptunk az adott helyzetre vonatkozóan, ám Ré mindig emlékeztetett minket azokra a képességekre is, melyek Carla saját módszerei voltak a benső lényének gondozására.

Carla: A Ré kontaktus adatai megmutatják, hogy sosem volt túl sok valódi fizikai energiám, ami jól passzol a magamról alkotott személyes, szubjektív érzékelésemhez, mint aki spirituális és mentális energián él, és fizikailag lusta. Én lustaságnak nevezem, mivel olyan nehe-

zemre esik rávenni magam a fizikai munkavégzésre, hacsak nem sétáról és gyalogtúráról, táncról és úszásról van szó, vagyis olyan ritmikus tevékenységekről, amiket szeretek. Még kicsi gyerekként is könnyedén képes voltam leülni és olvasni, vagy leülni és képzelődni, órákig. Tehát az ülések, amiket végeztünk, igen hamar teljesen lemerítették a tényleges veleszületett fizikai energiámat. Mind a mai napig úgy gondolom, a pusztán lelki erő tartott életben azóta is, és az életben maradás egyszerű öröme, ami nálam bőséges.

Don is és Jim is talpig becsületes személyiségek voltak feltűnő integritással és jellemmel, ami roppant nagy segítséget nyújtott, mivel a pszichikai köszöntés csupán a bennünk rejlő torzulásokkal operálhatott. Szerették egymást, nagy tisztelettel bántak egymással, és a legvégsőig elmentek azért, hogy rólam gondoskodjanak. Csodálatosak voltak abban, ahogy biztosították, hogy minden a lehető legjobban legyen elvégezve azért, hogy jobban érezzem magam. Nálam is megvolt az az előny, hogy egyenes gerinccel élő lélek voltam egész életemben. Így a negatív energia csupán a sok testi „bajomat” erősíthette fel. Következésképpen az ülések rendkívülimód kimerítőek voltak, de én ennek ellenére is boldogságban úsztam, mivel Don örömét látni a Rével való beszélgetésekben, több mint elegendő fizetség volt a számomra. Nem érdekelt és nem érdekel az életerő akkor, ha átadva azt egy másik embert teljesebbként láthatok élni.

Meg kell említenem, hogy azt a tisztaságot, amelyről Ré beszél, én nem egy fénylő érdemnek, se nem személyes vívmánynak látom magamban, hanem inkább egy természeti adottságnak. Nem emlékszem olyan időszakra, amikor ne az életem szenvedélyével lettem volna teljesen elfoglalva: az élettel magával. Istennek egy gyermekeként láttam önmagam, s ennek a legfelsőbb lénynek akartam ajándékozni az életemet. Úgy vonzódtam az érdemek irányába, mint mások a szerencsejáték vagy a drogok irányába. Ez a megmagyarázhatatlan állapot még mindig uralkodik – a reményem erre az életre megmarad szimplán a Teremtőnek adni mindenem, amim csak van. Amit ez a tisztaság nem jelent, az a szűzi élet, vagy az elvonulás a világ működéseitől. Én min-

dig követtem a kapcsolataim s köréjük alapoztam az életem, bíztam a szenvedélyben és volt egy földi, akár közönségesnek nevezhető oldalam is. Az életet egyszerűen csodának és örömnak találom, és a megannyi korlátozás, zűrzavar, veszteség és fájdalom a világban mit sem változtatott ezen a beállítottságomon.

HARMINCKILENCEDIK ÜLÉS, 1981. MÁRCIUS 16.

39.1 **Kérdező:** *Az instrumentum azon tűnődött, hogy gyenge közérzete adódhat-e a kb. hat héttel ezelőtti vegyszerfogyasztásból.*

Ré: Ré vagyok. Ez így van. Az instrumentum most megy keresztül a fizikai komplexum erőtlenedés/torzulás legintenzívebb periódusán, a két fogyasztás duplázó hatása miatt. Az instrumentum e szélsőség folytatódására számíthat még úgy tizenöt-húsz napi ciklusotokig. A gyengeség-torzulások akkor kezdenek majd enyhülni, habár – ennek az instrumentumnak a folyamatos gyengeségi torzulásai miatt – nem olyan ütemben, mint először gondoltuk. Az instrumentum nagyon szerencsés, hogy rendelkezik támogató csoporttal, amely most ezen ülések tekintetében megadja számára a kellő gondoskodást. Ez az instrumentum képes majdhogy egy pillanat alatt megtisztítani mentális/érzelmi- illetve spirituális komplexumát olyan tisztaságúra, ami ehhez a munkához szükséges, ám az instrumentumnak a szolgálati hűség felé vett torzulása nem a leghatékonyabban működik a fizikai komplexum gyengeségi torzulásainak megítélése vonatkozásában. Ezért nagyra értékeljük a ti tér/időnkénti segítségeteket, mint amilyen a legutóbbi döntéshozás is volt, hogy ne tartsatok ülést. Ez volt a helyes választás és az instrumentumnak adott tanács jótékony volt.

39.2 **Kérdező:** *Tehet-e még bármit az instrumentum azon túl, amit tenni próbál, annak érdekében, hogy az állapota gyorsabban javuljon? Tudom, hogy az elmúlt néhány napban nem tudott edzeni láb problémái miatt – nem tudott járni, de reméljük, visszatérhet a sétáihoz. Van-e még valami, amit tehet?*

Ré: Ré vagyok. Mint arra már céloztunk, a negatív entitások jelenleg minden lehetőséget kihasználnak arra, hogy aláássák ezt az instrumentumot. A fent említett problémának a lábujjal ez az oka. Szerencsére az instrumentum, szent dalok vibrációs komplexumán keresztül, jelentősen elfoglalja magát az Egységes Végtelen Teremtő imáadásával a jelen időszakban. Az aktívabb fizikai lét, mind a testedzés mozdulatai, mind a szexuális értelemben egyaránt hasznosak. Mindazonáltal eme instrumentum torzulásainak követelménye afelé, amit erkölcsnek nevezhetek, rányomja a bélyegét ez utóbbi tevékenységre. Újra csak szerencsés, hogy a közvetítő rendelkezik a szerető társas kapcsolatok lehetőségével, melyek alapvető előnnyel bírnak. Alapvetően, harmadik denzitású folytonosságokban ez idő kérdése.

39.3 **Kérdező:** *A médium állapotának kiolvasásából meg tudnád-e becsülni, hogy milyen hosszú és milyen gyakoriságú munkaiülésekkel számolhatunk a jövőben?*

Ré: Ré vagyok. Ez a kérdés határos a megsértéssel. A tájékoztatásadás elég jól követhető irányvonalakat borít fel. Azonban tisztában vagyunk azzal, hogy nemcsak, hogy nem tudjátok kiolvasni a közvetítő auráját és látni a fizikai komplexum állapotát, hanem maga az instrumentum is számottevő nehézségekkel képes csak behatolni fizikai komplexumának pontos torzulási állapotába a szolgálati vágyától való állandó függőségéből adódóan. Következésképp úgy hisszük, nem sértünk szabad akaratot azzal, ha jelezzük, hogy leginkább helyénvaló az egy munkaalkalom minden második napi ciklus délelőtti óráiban, nyitva hagyva a lehetőségét egy rövidebb munkaiülésnek a szabad délelőtti szakaszban is, amennyiben szükségesnek vélték. Ez nemcsak erre az időszakra érvényes, hanem általában is.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 25. TÖREDÉK

Negyvenkettedik ülés, 1981. március 22.

Jim: Majd mindenkinek, aki a tudatos igazságkeresés útját járja, volt már valamiféle misztikus élménye, aminek vagy van, vagy nincs túl sok jelentősége a személy számára. A legtöbb ilyen élmény megfejthetetlen marad a tudatos elménk számára és egy láthatatlan és felfoghatatlan módon éri el hatását. A harmadik denzitás lakói lévén s a felejtés nagy fátyla fedvén le képességünket hogy lássunk és igazán tudjunk, meg kell elégednünk azzal, hogy ebben az illúzióban csupán a legszerényebb kezdőlépéseket tehetjük meg a megértésre. Ugyanakkor abba is belenyugodhatunk, hogy nincsenek véletlenek, s hogy életünk eseményei, legyenek akár megszokottak, akár szokatlanok, beleillenek a megfelelő helyre a megfelelő időben.

Carla: Donnak több olyan megváltozott tudatállapotú élménye is volt, amely maradandóan beleégett az elméjébe. A beavatást, amelyről itt beszélt, 1968-ban fogadta, mialatt együtt meditáltunk. Hirtelen egy olyan világban találta magát, ahol a színek éltek. Elmondása szerint ezen színek mellett a földi színskálánk fekete-fehér fotónak tűnt. Ezek a színek háromdimenziósak voltak. Élő vizeket látott, s látta, ahogy aranyszínű napkelte önti el az eget. Ha kinyitotta a szemét, a székén ült, de ha behuntya őket újra, ismét azt a másik világot látta. Ez az állapot úgy egy fél órán át tartott. A másik esemény, amely számomra még említésre méltó, az egyik éjszaka történt, amikor meditált és arra lett figyelmes, hogy a keze könyéktől az ujjaiig gyors mozgásba kezdett föl és le, miközben felkarja a szék karfáján pihent. Az alkarjából kék fény kezdett áradni, és örökké hálás volt azért, hogy volt vele valaki, aki látta kékké változni és fényleni a karját. Későbbi adások arra utaltak, hogy az UFO entitások tekercselték az elemeit!

NEGYVENKETTEDIK ÜLÉS, 1981. MÁRCIUS 22.

42.16 **Kérdező:** *Nekem volt egy élményem meditációban, már beszéltem is erről korábban, ami nagyon mélyen érintett úgy 20 évvel, kicsivel kevesebb, mint 20 évvel ezelőtt. Milyen önfegyelmzés lehet leginkább alkalmas ennek a szituációnak és ennek a tapasztalatnak az újra-előhozásához?*

Ré: Ré vagyok. Tapasztalatod legjobban a mágikus szertartási vonalról közelíthető meg. Mindazonáltal a Vándornak vagy szakértőnek sokkal nagyobb esélye van az ilyen típusú élményre, amely – ahogy kétségtelenül ki is elemezted, hogy erről van szó – egy őstípusi jellegű, a kozmikus öntudat gyökereihez tartozó élmény.

42.17 **Kérdező:** *Kapcsolódott ez valamilyen módon az Arany Hajnalhoz a szertartási mágiában?*

Ré: Ré vagyok. A kapcsolat egyezés.

42.18 **Kérdező:** *Akkor az élmény reprodukálásához legjobb, ha az Arany Hajnal Rendjének gyakorlatait követem?*

Ré: Ré vagyok. Egy beavatási tapasztalat reprodukálásához visszafelé kell menni, hogy úgy mondjuk. Azonban a mások szolgálatának eme formájú gyakorlata esetedben a munkatársaiddal együttműködve helyes. Pozitívan polarizált entitásnak nem jó egymagában dolgozni. Ennek okai nyilvánvalóak.

42.19 **Kérdező:** *Akkor ez az élmény egyfajta beavatás volt? Így van?*

Ré: Ré vagyok. Igen.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 26. TÖREDÉK

Negyvennegyedik ülés, 1981. március 28.

Jim: A 44. ülést kihagytuk a Második Könyvből, mivel ez csaknem teljes egészében egy karbantartó ülés volt. Jóllehet miközben arról kérdeztük Rét, hogyan lehetne a legjobban életet lehelni Carla fizikai hordozójába és segíteni általában a kontaktust, azért egy pár alapvető törvényszerűsége így is rábukkantunk, melyeknek jó hasznát vettük a későbbiekben.

Az első válaszban azt találtuk, hogy egy erős szolgálati vágy nem elegendő akkor, ha nem társul melléje bölcsesség. Carla, s úgyszintén a teljes csapatunk, a Ré kontaktus első hónapjaiban egy olyan túlfokozott vágytól szenvedett, hogy azon keresztül szolgáljon, hogy több ülést tartson Rével, mint amennyi hosszú távon hasznos lett volna. Ennyi sok ülést ilyen kis időperiódusra besűrítve megtartani túlságosan kimerítő volt Carla fizikai energiájára nézve, és azt kellett jelentse, hogy az inkarnációja során lehetséges összes ülések száma valószínűleg lecsökkent.

A második vezérelv, amit érdekesnek találtunk, az az elkötelezettség ereje. Ha Carla elkötelezte magát egy Rével való ülés megtartására, akkor elesett egy teljes napi munkával egyenértékű energiamennyiségtől – még ha az ülés meg sem valósult is. Ezért hát elsőrendű fontosságú volt, hogy az elkötelezettségéhez bölcsesség párosuljon, hogyha nem a sajátja, akkor a támogató csoportjáé. Következésképp, bármely személy esetében, az akarat az, ami az elkötelezettséget vezérli, és minden gondolat, szó és cselekedet ennek az alárendeltje. Amint az ember ráirányítja akaratát egy pontra, vágyai megnyilvánulnak. Ezért fontos, hogy odafigyeléssel használjuk az akaraterőnket.

***Carla:** A testem mindig törékeny volt. Születési rendellenességekkel jöttem világra, lenyomott a reumás láz 2 évesen és a vese elégtelenség 13 és 15 évesen, a azóta is egyre fokozódó rheumatoid arthriszes és más reumaszerű betegségekkel élek együtt. 1981-re, a Ré kontaktus kezde-*

tére már számos operáción voltam túl a csuklómon és az ujjizületeimen, és reumás elváltozásokat tapasztaltam gyakorlatilag a testem valamennyi ízületében: a nyakam és a hátam volt a két kezem után a legsúlyosabb. Azelőtt könyvtárosként dolgoztam, amit szerettem, majd kutatóként és íróként Donnak, de 1976 volt az utolsó év, mikor még el tudtam boldogulni az írógéppel, 1981-re pedig már társadalombiztosítási rokkantságin voltam, és súlyos testi problémák gyötörték, mind szerviek, mind reumásak. Folyamatos fájdalmaim voltak. Tűrtem ezt túl sok megjegyzés nélkül, s próbáltam jól megjelenni; valóban, egészségesnek éreztem magam. De a testem gyenge volt. És azt gondolom, hogy a transzállapot nehéz volt, mert mivel nem tudtam megmozgatni a testem, az szimplán egy fix pozícióban feküdt az ülések alatt. Ez azt jelentette, hogy a rossz ízületek hajlamosak voltak még inkább fájni, különösen azok a hát-, nyaki- és csuklóizületek, amik súlyosan tönkrementek. Egy fájdalomvilágra ébredtem mindig. Ezt úgy tűnt, sehogyan sem lehet kikerülni, és könnyen el tudott kedvetleníteni a tökéletlen fizikai hordozóm. Mikor Ré azt mondta, hogy le kell korlátozniuk az ülés hosszát, akkor úgy éreztem, mintha cserben hagynám ezzel a csapatot, és megpróbáltam mindent beleadni, hogy a transzban töltött időt a lehető leghosszabbá tegyem.

Donald és Jim soha egyszer sem tettek nekem szemrehányást, és végtelenül türelmesek voltak együtt dolgozni a korlátozásaimmal. Én azonban sokszor elsírtam magam frusztrációmban, mivel olyan nagyon kívántam, hogy képes legyenek folytatni ezt a Ré channelinget. Szerencsés volt a kontaktus szempontjából, hogy Jim és én szeretők voltunk, mivel láthatólag az összes fizikai energia, amit be kellett adnom, az első pár ülés után már a szeretkezés során kicserélt energia volt. Hogyan lehet egy „tisztának” mondott személynek szeretője? Tisztán, persze. Körülbelül két éven keresztül próbálkoztam a szüzességgel, mikor Don és én összejöttünk. Rendkívül nehéznek és nem kielégítőnek találtam mint életutat. Miután átbeszéltük ezt Donalddal, megegyeztünk abban, hogy szeretőt fogok tartani, ha akarok. Mivel Don a fele időben az Eastern Air Lines-nak repült és nem volt otthon, így teljesen diszkrét tudtam maradni. Don sosem látta a szere-

tőt, aki sosem látta Dont. Amikor Jim rendszeresen kezdett járni meditációkra, akkor már négy éve újra férfi nélkül voltam, nem lévén senki olyan, akinél azt éreztem volna, hogy jó lenne szeretőnek és barátoknak. A válasz egy hajadon imáira Jim volt, aki az idő nagy részében az egyedüllétet szerette, de csodálatos társ és elképesztő szerető is tudott lenni, ha olyan kedve volt. Ő semmit olyat nem akart tőlem, mint ami a köznapi értelemben egy állandó társ. Don meg csak ezt a társságot akarta. A két férfi úgy illett az életembe, mint a kirakós darabok, éppen úgy. Ez, amíg tartott, egy varratmentes és mesébe illő hármasa volt olyanoknak, akik igazán és teljesen szolgálni kívántak.

Egy ideig töprengtem Ré szavain a mártírságról, míg végül úgy döntöttem, hogy ideje szabadságot kivennem, mely 1971 óta az első volt, amit kivettem. Jim és én a tengerpartra mentünk, én pedig pihentem és nagy gyógyulást éreztem. Ezt látom az első lépésnek, amit a halál kényszerétől elmozdulva tettem, egy folytatódó élet igenlése felé. Bár csak Don is meg tudta volna tenni ezt, de benne nem volt meg.

Úgy gondolom, Ré arra vonatkozó megjegyzései, hogy hogyan kell kezelni egy pszichikai köszöntést, igen bölcsek. Bármilyen módon tekinteni ezekre a „támadás”-élményekre, mint létfontosságúakra, csak felhívást jelentett a meghosszabbodásukra. Ha szembenézünk velük és teljes szemügyre vétellel adózunk nekik, ha félelem nélkül csupán együtt vagyunk ezekkel az energiákkal és szeretjük őket, az én sötét oldalaként látva őket, a köszöntések szimpla tapasztalatokká szelídülnek, mint megéleendő és eltöprengni valók a teljes én elfogadására irányuló munkában. Jézus arra intett, hogy ne álljunk ellene a gonosznak, és én úgy gondolom, ez része annak, amire Ő gondolt, hogy ha a köszöntést úgy öleljük magunkhoz, mint az énből jövőt, s az én által szeretettet, azzal kihúzzuk a méregfogát és semlegesítjük a mérget.

Donaldot régóta fennálló érdeklődés fűzte a rituális mágiához, mely időben még az én megérkezésem előttre nyúlt vissza az életében. Megígérte őt az ötlet, hogy valahogyan segíthetne rajtam, ha a köszöntéseket felajánló negatív entitásokkal elbánik. Örökké nyugtalanító gon-

dolat, hogy esetleg ő, miként egyszer Jimmel is beszélte, megpróbálhattott paktumot kötni azzal az entitással, amelyik oly kitartóan üdvözölt engem, hogy magát adja oda én helyettem.

NEGYVENNEGYEDIK ÜLÉS, 1981. MÁRCIUS 28.

44.0 **Ré:** Ré vagyok. Köszöntelek benneteket az Egységes Végtelen Teremtő szeretetében és fényében. Most kommunikálunk.

44.1 **Kérdező:** *Az instrumentumnak a vitalitásával kapcsolatosan volna néhány kérdése. Most nagyon nehezen tudtuk felbecsülni azt. Lehetséges mondanod valamit róla?*

Ré: Ré vagyok. Átvizsgáljuk ezt az instrumentumot és azt találjuk, hogy megsértés nélkül is szolgálatokra lehetünk az instrumentum döntésének köszönhetően, hogy a legalaposabb felbecsüléshez tartsa magát semmint a legkívánatosabbhoz.

Meglepődtünk azon, hogy a negatív befolyású zavarok e legintenzívebb időszakában is rendszeresen fenn tudjuk tartani a kapcsolatot. Némelyik ülésnél a szexuális energiacserék adtak az instrumentumnak pótlólagos vitális erőforrást, amelyből meríthet. Ez azonban nem érvényes erre az ülésre és ennek következtében csupán az instrumentum akarata hajtja test komplexumát. Ez az instrumentum nem rendelkezik józan ítélőképességgel e szolgálatról. Az akarat ereje, noha elismerően a legközpontibb és legbecsesebb, ebben az alkalmazásban súlyos torzulásokat okozhat a közvetítő test komplexumán. Ha szabad megjegyeznünk, a mártíromság nem szükségszerűen segít. Arra kérjük az instrumentumot, hogy vizsgálja meg ezeket a gondolatokat, ítélje meg őket és lássa meg bennük a lehetséges igazságot, s ha igaznak véli őket, akkor mi javasoljuk, hogy az instrumentum hagyja rá a döntés jogát a támogató csoportra, amelynek érdekei sokkal kiegyensúlyozottabbak, mint ezé az instrumentumé. Hagyja, hogy a döntéseket elvárásokhoz vagy kimenetelhez való kötődés nélkül hozzák meg. A reményünk, ha szabad mondanunk, az ezen az instrumentumon keresztüli hosszú

távú kontaktusra, az ő érlelődő képességén áll vagy bukik, hogy más-énjeinek azáltal legyen szolgálatára, hogy elfogadja segítségüket s ekképp megmaradjon egy jó állapotú instrumentumnak.

Hadd köszönjük meg a kérdezőnek, hogy lehetővé tette, hogy szölkünk erről a dologról, mivel mi tudatában voltunk azon torzulásoknak, melyek egy olyan valakihez tartoznak, akinek szolgálatra irányuló szándékát nem rendszabályozza a test komplexum torzulások korlátozásairól való tudomás.

44.2 **Kérdező:** *Megtennéd, hogy mihelyst szükséges, beszűnteted a kontaktust, hiszen nekünk nincs rálátásunk az instrumentum életerejére jelen pillanatban.*

Ré: Ré vagyok. A ti kifejezésekkel élve a kezünk, bizonyos mértékig, meg van kötve. Az instrumentum belső tartalékait hívta elő, melyért nagy árat fizet. Ennek következtében a mi megtsztelte-tés/kötelességünk, hogy legjobb képességeink szerint felhasználjuk ezt az energiát. Mikor alacsonnyá válik, akkor mint mindig, most is egészen biztosan szólni fogunk, hogy be kellene fejezni a működést. A szolgálatnak e bármi áron történő megosztásától a tartózkodás egyetlen módja az ülés visszatartása. Ez egy dilemma.

44.3 **Kérdező:** *Elmondhatod nekem, mi volt az a hang, amit a bal fülemben hallottam akkor, amikor megkezdted a kommunikációdát?*

Ré: Ré vagyok. Ez egy negatív irányultságú jelzés volt.

44.4 **Kérdező:** *Elárulnád, hogyan hallhatnék pozitív irányultságú jelzést?*

Ré: Ré vagyok. Két fajtája van a pozitív jelzésnek. Először is a jobb fül környéki jelzés egy olyan jelre utal, hogy épp egy szavak nélküli üzenetet kapsz, mely azt mondja, hogy „Figyelj. Légy óvatos.” A másik pozitív jel egy fej fölötti hang, mely kiegyensúlyozott megerősítése egy gondolatnak.

44.5 **Kérdező:** *Kapok-e még más negatív irányultságú jelzéseket is?*

Ré: Ré vagyok. Ez így van. Képes vagy gondolatformákat, szó-formákat és látomásokat fogadni. Mindenesetre úgy tűnik, külön tudod választani őket.

44.6 **Kérdező:** *Van valami oka, hogy nyitott vagyok ezekre a negatív természetű jelzésekre?*

Ré: Ré vagyok. Nem te vagy minden dolog?

44.7 **Kérdező:** *Azt hiszem, hogy jó ötlet lenne most befejezni a kapcsolatot és megvárni, hogy az instrumentum több létfontos energiát visszanyerjen, mielőtt folytatnánk. Ez most az én döntésem. Nagyon szeretném folytatni a kontaktust, de úgy tűnik számomra – habár nem vagyok megmondhatója a közvetítő szintjének –, hogy az instrumentumnak nem szabadna több energiát elhasználnia.*

Ré: Ré vagyok. Egy nem feltett kérdésre válaszolunk. Ennek ellenére ez nagyon szembeötlő, és következésképpen bocsánatotokat kérjük ezért a megszegésért. Az energia már elveszett az instrumentum számára, kizárólag erre a célra lett szentelve. Tégy kívánságod szerint, de ilyen az instrumentum kapcsolatra való előkészületének jellege, és ez az egyedüli oka annak, hogy mi élünk vele.

44.8 **Kérdező:** *Nem vagyok biztos benne, hogy teljesen értelek. Kissé más módon is el tudnád ezt mondani?*

Ré: Ré vagyok. A most tapasztalható létezését ezen az ülésen valamennyiőtök tudatosan a mások szolgálatára ajánlotta fel. Ez az instrumentum tovább finomította e fölajánlást a hogy úgy mondjuk, konföderációs filozófia, miként nevezitek, médiumi közvetítésének régóta folytatott gyakorlata által. Vagyis mikor mi először kapcsolatba léptünk ezzel az instrumentummal, akkor felajánlotta lényét, nem pusztán más-ének szolgálatára, hanem az ilyen jellegű kommunikáció általi szolgálatra. Amint kibontakozott ez a kontaktus, lényének eme odaadása meglehetősen sajátságossá vált. Azaz mihelyst az instrumentum fölajánlja vitális energiáit kommunikációnk céljára, akkor még ha az ülés meg sem történik is, ez az energia elvész az instrumentum mindennapos tapasztalása elől. Ezért mutattunk rá annak fontosságá-

ra, hogy az instrumentum vonja ki akaratát a munkaülések időpontja meghatározásának folyamatából, mivel hogyha az instrumentum vágyik a kapcsolatra, akkor összegyűjti az energiát, mely ezzel elveszik a szokványos avagy világi célok szempontjából.

44.9 **Kérdező:** *Ebben az esetben, mivel az energia már úgyis elveszett, akár folytathatjuk is ezt az ülést, a jövőben pedig gondosan figyelemmel kísérjük a közvetítőt, és mi leszünk kizárólagos eldöntői annak, hogy mikor legyenek az ülések. Jól mondom?*

Ré: Ré vagyok. Ez mélységesen így van. Az instrumentum elhatározása, hogy folytassa a kontaktust ebben az időszakban, már így is hosszabbá tette az alacsony energiaszintű szakaszt.

44.10 **Kérdező:** *Ez nagyon feltáró volt számunkra. Köszönjük. Mindannyiunk kapja a jelzéseket és álmokat. Tudatában voltam clairaudient (tisztán halló) kommunikációnak legalább egy alkalommal, ébredéskor. Javasolnál egy módszert, amellyel sikerülhet hogy úgy mondjam, semlegesíteni annak a befolyásnak a hatását, amit egy negatív forrástól nem kívánunk?*

Ré: Ré vagyok. Különböző módszerek léteznek. A legkézenfekvőbbet avagy legegyszerűbbet kínáljuk fel. A bajos kontaktust megosztani az e munkaüléseken társuló más-énjeiddel, meditálni szeretetben e képek küldőiért és fényben az énért és más-énekért – ez a legkézenfekvőbb módja az efféle történések hatásai semlegesítésének. Eme tapasztalásoknak az intellektus használatával vagy az akarat fegyelmezésével történő leminősítése csak a hatások meghosszabbodását hívja ki. Sokkal jobb tehát bizalommal megosztani az ilyen tapasztalatokat és szívvel-lélekkel egyesülni szeretetben és fényben, könnyörülettel a küldő iránt s páncélt emelve az ének.

44.11 **Kérdező:** *Mondanál valamit az instrumentum ma reggeli álmának eredetéről, amelyet aminthogy felébredt, elmesélt nekem?*

Ré: Ré vagyok. Az álom érzete, hogy úgy mondjuk, Orion-befolyásolt volt. Az álom felöltöztetése többet elmond az instrumentum tudatlan társítású jelképi mintáiról.

44.12 **Kérdező:** *Pár évvel ezelőtt, meditációban, a karom fényleni kezdett, és gyorsan mozgott akaratomon kívül. Mi volt ez?*

Ré: Ré vagyok. A jelenség egy párhuzam volt, melyet felsőbb énedből tettek elérhetővé számodra. A párhuzam az volt, hogy a lény, amely te voltál, olyan módon élt, amit nem értenek a mondjuk úgy, fizikusok, tudósok vagy doktorok.

44.13 **Kérdező:** *Amihez próbálnék eljutni ezen az ülésen, az a legjobb olyan gyakorlat, amellyel újra tudnánk tölteni az instrumentumot, mivel mindent, amit csak lehet, meg kell majd ezért tennünk, hogy a kontaktusainkat fenntartsuk. Elmondanád, mi volna a legjobb teendőnk annak érdekében, hogy megnöveljük az instrumentum vitalitását ezekre a kontaktusokra?*

Ré: Ré vagyok. Tapasztalásokat az intelligens végtelennel való kapcsolatba lépési képességek függvénye volt. Ennélfogva ez nincs közvetlen összefüggésben a közvetítő életenergiáival.

Korábban már ejtettünk szót azokról a dolgokról, amelyek a vitális energiákban ezt az instrumentumot támogatják: érzékenység a szépségre, a szakrális daléneklésre, a meditációra és Istentiszteletre, az én megosztására a másik énnel önként nyújtott szeretetben akár társas, akár szexuális érintkezés révén. Ezek a dolgok meglehetősen közvetlenül hatnak az életerőre. Ez az instrumentum a tapasztalatok változatosága felé is rendelkezik torzulással. Ez – kevésbé közvetlen módon – szintén segíti a vitalitást.

44.14 **Kérdező:** *A mágikus praktikák fejlődésének ábráját nézegettem a Malkuth-tól kezdve egészen a Kether-ig. Azon tűnődtem, vajon ezek megegyeznek-e a színekkel vagy a denzitásokkal, ahol a Malkuth az egyes, Yesod a kettes, Hod és Netzach a hármas, Tiphareth a négyes és így tovább. Ez így van?*

Ré: Ré vagyok. Ez alapjaiban nem így van, ugyanakkor jó nyomon gondolkodsz. Ezen állomások mindegyikének komplex száma és árnyékolása van az energiaközpontok terén, és némi szerepe különböző egyensúlyokban: az alsó, a középső, a felső valamint a teljes egyen-

súlyban. Ekképp komplex színek vagy sugarak és komplex töltések vannak ha úgy tetszik, minden állomáson.

44.15 **Kérdező:** *Lássuk csak, ennek a bal oldali ösvénye jelenti jobbra az önmagát szolgáló ösvényt, a jobb oldali ösvénye pedig a másokat szolgáló ösvényt?*

Ré: Ré vagyok. Ez lesz ennek a munkának az utolsó teljes kérdése.

Ez téves. Ezek az állomások kapcsolatok. Mindkét ösvény számára felajánlódhatnak ezek a kapcsolatok. A munka irányulását a praktikát űző, ezen erőteljes fogalmakkal dolgozó személy szándéka határozza meg. Az eszközök azok eszközök.

44.16 **Kérdező:** *Befejező kérdésként csak annyit tennék még fel, hogy az ipsissimus-nak lehet-e akkor pozitív vagy negatív polaritása, vagy pedig egyik sem lehet?*

Ré: Ré vagyok. E kifejezésnek a speciális értelmében vett jelentésére reagálnánk. Az ipsissimus egy olyan valaki, aki mesteri szintet ért el az Élet Fájában és ezt a mesteri szintet negatív polarizációra használta fel.

Van-e még rövidke kérdés, amire felelhetünk, mielőtt búcsút veszünk ettől az instrumentumtól?

44.17 **Kérdező:** *Sajnálom, hogy ma kissé letértünk az útról. A legfontosabb dolog úgy hiszem az volt, hogy sikerült megtudnunk, miként szabályozhatók jobban az instrumentum ülései, és remélem, elnéző leszel velem, amiért időnként nem vagyok képes rendesen kiválasztani a kérdéseket, mivel néha történetesen bekukkantok területekre, csak hogy lássam, van-e ott számunkra lehetséges útirány, és amint belépünk, én...*

Ezen kívül csak azt szeretném megtudni, hogy van-e valami ez alkalommal, amit tehetnénk, hogy az instrumentum kellemesebben érezze magát vagy hogy a kapcsolatot javítsuk?

Ré: Ré vagyok. Nincsenek hibák. Legyetek nyugodtak, barátaim. Mindegyikötök a lehető legfigyelmesebb. Minden rendben van.

Távozom tőletek az Egységes Végtelen Teremtő szeretetében és fényében. Járjatok hát örvendezve az Egységes Végtelen Teremtő erejében és békéjében. Ré vagyok. Adonai.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 27. TÖREDÉK

Negyvenötödik ülés, 1981. április 6.

Jim: A 45. ülés szintén karbantartó ülés volt, pár más kisebb kutatási területet is érintve. Az ülések ekkortájt voltak a legrövidebbek, mialatt Carla visszanyerte vitális energiaszintjét. Az ülés végén Ré az ülés némi idő előtti befejezését találta szükségesnek. A munkások, akik hozták ki a vizet a ciszternánkba, pont akkor állítottak be, és nem olvasták el a kiírásunkat az ajtón, miszerint nem fogunk tudni beszélni velük, és hogy csendet kérünk a megkezdett kísérletünkhöz. Így aztán hangosan verték tovább az összes létező ajtót, amit csak találtak, ide értve a Ré ülések szobájához vezető ajtót is. Mondanom sem kell, az esemény után már eltorlaszoltuk a kocsifeljárónkat, nehogy újra látogatók zavarjanak meg, amikor Rével tartunk ülést.

Carla: Ez egy nagyon vicces szitu lehetett. Sajnálom, hogy lemaradtam róla. Olyan körülmények között voltunk a munkaterületünk előkészítésében, nagy gonddal és kegyelettel végezve el a különféle előkészületeket, majd aztán az elalvásom, mialatt Don és Jim bejárták az Egység körét. Ezt követően pedig következtek a kifinomult gonddal megválasztott kérdések, a figyelés Ré igen lágy, nagyon tömör szavaira – egy végképp leheletfinom műveletsor. Aztán egyszer csak hangos zajok és a sürgető érzelmek mögöttük – látom magam előtt a két embert, amint csendben a plafonig megy bennük a pumpa!

Nehéz a gyengülő energiáimról szóló állandó jelentéseket olvasni, még most is, mivel oly jól emlékszem a csalódott és dühös érzésekre, amiket akkor éreztem én szerencsétlen, mikor felajánlottam magam a kontaktusra. Belül egy olyan erőt és én-hatalmat éreztem, mely annyival más volt, mint a fizikai állapotom, hogy azon csodálkoztam, hogy miért választottam egy ilyen korlátolt fizikai testet. Miért nem adtam magamnak egy tökéletesen egészséges testet, hogy így egy jobb dolgozója lehessen a Fénynek? De közben tudtam, legalább intellektuálisan és tudatosan, hogy minden tökéletes, hogy ez volt a tudat, a test és az energiaegyensúly legjobb konfigurációja, s hogy pontosan ez volt az,

ahol lennem kellett. Ha nem lettem volna misztikával foglalkozó ember és hozzáférni képes azon részemhez, amely a szintizta hit, akkor kísértést éreztem volna arra, hogy feladjam.

A Don halála és a Ré kontaktus vége óta eltelt időben sikerült sokkal jobban kibékülnöm ezzel a dologgal, világosan látva már azt, miként tudtak kifinomítani engem a korlátozásaim, kiélesítve céltudatosságomat s még jelentősebbé téve azon szellemi örömeimet, melyek elérték a tudatosságomat. Ezeket még ma is működni látom, s ma már magamhoz tudom ölelni azt a gyengeséget, mely a tudatosság ilyen gyümölcseit adta nekem, s amely oly jól kimélyített engem. Az üres instrumentum az, mely a legtisztább tartalmat képes keresztülengedni magán, és a korlátozás és a veszteség az, ami kifinomított és üregessé mélyített engem, és megadta azt a szellemi átlátszóságot, mely átlép egyszerű örömbé. Így aztán oly nagy örömmel látok meg minden egyes új napot, hogy azt ki sem tudom mondani: ez egy olyan ajándék, ami a szenvedésen keresztül adatik meg. Amikor spirituális ajándékokat keresünk, nem ritkán ez az igazság: a megszerzésük látható tragédiát és fájdalmat tartalmaz. Ám amíg a bánat ezen mélységeit éljük meg, az alatt jobban képesnek találjuk magunkat arra is, hogy örömet leljünk a mindennapi dolgokban, melyek oly igazak és oly értékesek.

NEGYVENÖTÖDIK ÜLÉS, 1981. ÁPRILIS 6.

45.0 **Ré:** Ré vagyok. Köszöntelek titeket az Egységes Végtelen Teremtő szeretetében és fényében. Most kommunikálunk.

45.1 **Kérdező:** *Adnál nekünk felmérést a közvetítő kommunikációra vonatkozó fizikai állapotáról most, hogy kipihent?*

Ré: Ré vagyok. Az instrumentum kondíciója a testi komplexum tekintetében rendkívül gyenge. Ez a közvetítő nem kipihent. Hovatóvább az instrumentum erősen áhította a kontaktusunkat.

45.2 **Kérdező:** *A kontaktustól való megtartóztatási idő segített-e az instrumentum fizikai állapotán?*

Ré: Ré vagyok. Ez így van. Annak valószínűsége, hogy ez az instrumentum olyat fejlesszen ki, amit úgy hívtok, hogy betegség, akár a tüdővel kapcsolatosan, akár a vesével kapcsolatosan, elég jelentős volt az előző kontaktusunk idején. Elkerültetek egy lehetséges súlyos fizikális zavart e közvetítő test komplexumán. Meg kell jegyezni, hogy az imádságos támogatásokat segítséget jelentett csakúgy, mint eme instrumentum lankadatlan szándéka, hogy elfogadja azt, ami hosszú távon a legjobb, s így indokolatlan türelmetlenség nélkül is megtartsa a javasolt gyakorlatokat. Azt is meg kell jegyezni továbbá, hogy azok a dolgok, melyek ezt az instrumentumot segítik, némileg ellentmondásosak és egyensúlyt igényelnek. Vagyis tehát ezt az instrumentumot segíti a pihenés, de segítik aktív jellegű időtöltések is. Ez még nehezebbé teszi ennek az instrumentumnak a támogatását. Mindazonáltal ennek ismeretében talán könnyebb lesz megvalósítani a kiegyensúlyozást.

45.3 **Kérdező:** *Elmondhatod-e, hogy a most itt élő Vándoroknak egy nagy hányada Ré csoportjából való-e?*

Ré: Ré vagyok. Elmondhatom.

45.4 **Kérdező:** *Onnan valók?*

Ré: Ré vagyok. A hatodik denzitású Vándorok jelentős része a mi társas komplexumunkból való. Egy másik nagy százalékuk azokból áll, akik a dél-amerikaiakat segítették, egy újabb hányad azoké, akik Atlantiszt támogatták. Mind hatodik denzitású és mind testvér csoport azon egyesült érzés miatt, hogy mivel minket mind olyan formákkal segítettek, mint a gúla alak, így mi is segíthettük a ti népeiteket.

45.5 **Kérdező:** *Elárulnád, hogy hármunk közül valaki a Ré csoportjából vagy a többi csoportból való-e?*

Ré: Ré vagyok. Igen.

45.6 **Kérdező:** *Elmondanád, hogy melyikünk melyik csoportból való?*

Ré: Ré vagyok. Nem.

45.7 **Kérdező:** *Mindannyian ugyanabból az egyik általad említett csoportból származunk?*

Ré: Ré vagyok. Elmegyünk azon kísérleteink határáig, hogy elkerüljük a megszegést. Ketten hatodik denzitási eredetűek, (*tartálykocsi motorzaja a háttérben*) egy ötödik denzitású szüretelhető a hatodikba, de a visszatérést (*tartálykocsi dudál*) választotta Vándorként tanár és tanítvány közti szerető kötődés miatt. Vagyis ti hárman (*dudálás*) egy nagyon kohézív csoportot alkottok.

45.8 **Kérdező:** *Elmagyaráznád a jobb és bal fülcsengést és azt, amit én érintési kontaktusnak nevezek, melyeket folyamatosan kapok?*

Ré: Ré vagyok. (*ajtócsengő a háttérben*) Ezt korábban már átvettük. Kérünk, hogy konkrét további részleteket kérj. (*tartálykocsi motorját leállítják*)

45.9 **Kérdező:** *Olyasmit kapok, amit én csiklandozásnak érzek a jobb és a bal fülelmen más és más időkben. Van-e valami eltérés a jelentésben e között és a jobb- illetve baloldali fülcsengés között?*

Ré: Ré vagyok. Nincs.

45.10 **Kérdező:** *Miért a bal fülemé az önmagát szolgáló kontaktus és miért a jobbé a másokat szolgáló kontaktus?*

Ré: Ré vagyok. Fizikai hordozód természete olyan, hogy hordozód héjairól komplex mintákban egy pozitív és egy negatív mágneses mező van. A legtöbb entitásnál a fej tájék bal oldala, az idő/tér folytonosság szintjén, negatív polaritású.

45.11 **Kérdező:** *Mondanál valamit a pozitív (csapódás kintről) és negatív negyedik, ötödik illetve hatodik denzitású társas memória komplexumok képviselte célokról vagy filozófiákról? (hangos kopogás az ajtón)*

Ré: Ré vagyok. Egy társas memória komplexum alapvető célja (*hangos kopogás*) az evolúció. Bizonyos ponton túl a lélek evolúciója elég-

gé függ az ének és a másik-ének a Teremtőként való megértésétől. Ez képezi a társas komplexumok alapját. Amikor beérnek, társas memória komplexumokká válnak. A negyedik és a hatodik denzitás ezt meglehetősen szükségszerűnek találja. A pozitív ötödik is felhasználja a társas emlékezetet (*újabb kopogás*) a bölcsesség elérésére, noha ezt egyéni szinten teszi. A negatív ötödikben sok mindent mások segítségével hajtanak végre.

Ez volt (*ajtócsengő*) az utolsó kérdés, mivel az instrumentumot (*ajtócsengő*) védeni kell a kimerüléstől. Vannak-e rövidebb kérdések, mielőtt (*ajtócsengő*) lezárunk?

45.12 **Kérdő:** *Csak annyit szeretnék tudni, hogy tehetünk-e valamit az instrumentum kényelméért vagy a kapcsolat javításáért?*

Ré: Ré vagyok. (*hangos kopogás*) Minden rendben, barátaim. (*Hang kintről: „Lajtos kocsi.”*)

45.13 **Kérdő:** *Mit mondtál? Nem hallottalak.*

Ré: Ré vagyok. (*ajtócsengő*) Minden rendben, barátaim. Magatokra hagylak most benneteket az Egységes Végtelen Teremtő szeretetében és fényében. Járjatok hát örvendezve (*teherkocsi motorja újraindul*) az Egy Végtelen Teremtő erejében és békéjében. (*dudálás*) Adonai.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 28. TÖREDÉK

Negyvenhatodik ülés, 1981. április 15.

Jim: Miközben arról kérdeztünk, miként lehetne legjobban segíteni két macskánkon, mivel altatni akarták őket az állatorvosnál, és hogy hogyan csökkenthetők le a negatív befolyások, melyek esetleg megrohmozná a macskákat, mialatt operálják őket, azt fedeztük fel, hogy mikor egy másodikdenzitású lény felruházása sikerrel zárul, akkor ez a második denzitású lény magához vonzza a lélek komplexumot. A lélek komplexum jelenléte pedig sebezhetővé teszi ezt a lényt ugyanarra a fajta pszichikai köszöntési módra, amit bármely adott harmadik denzitású egyén a megfelelő körülmények között átélhet. Az említett szertartási mondatok az episzkopális egyház *Book of Common Prayer* nevű imakönyvéből valók.

Carla: Amikor fiatal, 17 éves nő voltam, úgy gondoltam, sok gyereket akarok majd és egy otthont. De az élet ezt sosem adta meg. Helyette egy jámbor élet követésére éreztem vonzódást, Donhoz és a Teremtőhöz. Gyerekek helyett ahhoz lett szerencsém, hogy barátja és tanácsadója legyek sok bátor és kereső léleknek. És cicának!! Rengeteg cicának! Nem tudnék olyan időszakot felidézni az életemből, amikor macska nélkül lettem volna. Elgyönyörködtetnek, s a társaságuk mindig örömmel tölt el. Úgy viszonyulunk hozzájuk, mint a gyerekekhez, és jó sokat felszívunk az anyai érzéseimből!

Gandalf egy kivételesen ragaszkodó macska volt. Szeretett az ölünkbe ülni, és Donnak vissza is hozott, elkapta a borsmentás cukorka papírokat, amiket Don eldobott neki, és visszahozta őket letétbe Don cipőjébe. Mikor öreg lett és sok esztendő, még ragaszkodóbbá vált, mint valaha, sőt még az után is, hogy nem tudott járni a lábán, ha elfelejtettem őt magammal vinni, akkor addig kúszott a padlón, míg újra a közelünkbe nem került. Mondanom sem kell, nem felejtettük el őt gyakran. És még mindig él a szerető emlékeinkben.

NEGYVENHATODIK ÜLÉS, 1981. ÁPRILIS 15.

46.2 **Kérdező:** *Ami kérdés most nyomaszt bennünket, melyet meditációban kaptam – lehet, hogy nem ideillő, de kötelességemnek érzem megkérdezni, mivel ez központi az instrumentum szellemi állapotára nézve, és a miénkre is. A két macskával kapcsolatos, melyeket ma el fogunk vinni, hogy a fogukat kitisztítsák, és hogy Gandalf lábából eltávolítsák a kis daganatot. Az a benyomásom támadt, hogy itt egy támadási pontja lehet az Orion csoportnak, és főként azon aggódom, hogy mit tehetnének e két macska védelmében. Lehet, hogy kilógok a sorból ezzel a kérdéssel, de kötelességemnek éreztem feltenni. Adnál felvilágosítást, bármilyen információt, amit csak tudsz ezzel a témával kapcsolatban?*

Ré: Ré vagyok. A Gandalf entitás, tudat/test/lélek komplexum, mely szüretelhető a harmadik denzitásba, nyitott ugyanarra a fajta pszichés támadásra, amelyben te magad is sebezhető vagy. Következésképpen, képek és álmok működésén keresztül elméletileg fennáll a lehetőség, hogy negatív képzeteket kínáljanak fel e tudat/test/lélek komplexumnak, s így ezzel káros következményeket. A Fairchild entitás, habár szüretelhető a felruházás révén, de híján a tudati hódolat elme komplexum aktivitási torzulásának, akkora mértékben nem rendelkezik ezzel a fajta sebezhetőséggel a támadásra.

Ezen entitások védelmére két lehetőséget ajánlhatunk. Először is a fénypáncél felöltését meditációban. Másodszor rövid rituális mondatok ismétlését, melyek ismertek e médium előtt is abból az alapállásból, mely a spirituális egységet eme instrumentum javára torzítja. A közvetítő tudása elegendő lesz. Ez segíteni fog azáltal, hogy riadóztat sok diszkarnált entitást, akik szintén ismerik ezeket a rituális mondatokat. A meditáció ezen entitások aktivitásának idején célszerű. A szertartás ettől az időponttól a biztonságos visszatérésig kényelmes időközönként hatásosan ismételtető.

46.3 **Kérdező:** *Én nem ismerem ezeket a rituális mondatokat. Ha a médium ismeri ezeket, akkor nem kell válaszolnod, de mely mondatokra gondolsz?*

(Csend. Ré nem felel.)

46.4 **Kérdező:** *Gondolom, az instrumentum ismeri őket.*

Ré: Ré vagyok. Ez így van.

46.5 **Kérdező:** *Mondanál valamit a kis daganatról Gandalf lábán, hogy mitől jött létre és hogy veszélyes-e rá nézve?*

Ré: Ré vagyok. Az efféle daganatok okát már tárgyaltuk. Csekély veszélye van a fizikai test komplexumra lévén, hogy nincs ismételt düh inger.

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 29. TÖREDÉK

Negyvennyolcadik ülés, 1981. április 22.

Jim: A spirituális energiacsere úgy látszik, hogy bármelyik szexuális energiacsereben lehetséges Carla számára. Ez az ő részéről bármely különösebb erőfeszítés nélkül történik és elsősorban az ő jelleméből kifolyólag, mint olyan, aki valamennyi tettét először annak fényében veszi fontolóra, hogy miként lehetne szolgálatára egy másik valakinek. Ehhez a fajta spirituális energiacserehez azonban bárki eljuthat a közös szexuális együttlétnek az ilyen csere elérésének szándékával való tudatos mentális felszentelésével. Ha ez a felajánlás tudatosan történik, akkor a férfi átad a fizikai energiájából, amely bőséggel a rendelkezésre áll, és felfrissíti a nőt, a nő pedig átad a mentális/emocionális és spirituális energiáiból, melyek bőséggel a rendelkezésre állnak, és inspirálja a férfit. Az egyes biológiai nemek által átadható energia milyenségét a csak rájuk jellemző jegyek határozzák meg. A biológiai férfi a férfi energiát hajlamos kifejezni a kinyújtózó minőségében. A biológiai nő a női energiát hajlamos kifejezni a kinyújtózásra várakozó minőségében. Az orgazmus azon a ponton történik, ahol a csere megvalósul, habár jól összeszokott partnereknek nem feltétlen szükséges az orgazmust átélni ahhoz, hogy elérjék a cserét.

Carla: *Amióta ezeket az üléseket rögzítettük, folyamatosan próbálok tanulmányozni a vörösszín tevékenység szexuális részét, abban a reményben, hogy módot találok rá, hogy a saját szexualitásomban fellelt gyönyörűséget és örömet megosszam más emberekkel is, akik a szakramentális szex élményeibe kívánnak lépni. Egyre inkább meggyőződöm róla, hogy valamennyiünknek megvan a képessége ebbe a vibrációs szintbe lépni, ahol az együttlét egy soha nem látott mélységben a vörösszín sugár Oltáriszentségévé válik. Azt hiszem, hogy ez az orgazmikus energia tiszta szeretet, s hogy mikor megízleljük ezt az extázist, akkor szimplán a Teremtő nyugalmi állapotú vibrációját ismerjük meg. Gyanítom, hogy az Univerzum egy orgazmikus állapotban leledzik, egy időtlen extázisban. Kultúránk neveltetésének oly sok*

része helyeződik a szenvedély erejének tompítására, hogy a társadalmi elvárások betartása érdekében elveszik magának az aktusnak a spontaneitása. A mindenféle reklámok és hirdetések szexuális ábrázolásmódjának állandó ostroma pedig kielezi a vágyat a többre és a nagyobbra: több partner, több nem megszokott élmény, nagyobb izgalom, több újszerűség.

Ezzel kontrasztban ott áll az én és az én természetes szükségleteinek vörös-sugár része, amely természetes, és helyes és minden más természetes funkcióhoz hasonlóan olyasmi, aminek egyedülként kell eleget tenni úgy, hogy közben szemünk legyen a kegyelemre és a forma tisztaságára a tettben. Mihelyt a férfi rátalált a bölcsességre, hogy vágyait rászégezte a Nőre, az Istennőre, aki társában öltött magára testet, s a nő pedig kinyitotta szívét a Férfinak, aki társában öltött magára testet, létrejön a színhely e dicső, természetes energiamegosztás egy még mélyebb gyakorlatához. Számomra ez mindenképp egy áldás, mivel én láthatóan pár éve kifogytam az energiából – de még élek és virulok! Köszönet nem kis részben egy bizonyos James McCarty nevű férfi igazán kifinomult természetes funkcióinak, aki a legszeretőbb érzékenységgel van a belső Istennőre.

NEGYVENNYOLCADIK ÜLÉS, 1981. ÁPRILIS 22.

48.2 **Kérdező:** *A közvetítőtől volna egy kérdésem, amelyet most felolvasok. „Számos helyen javasoltad, hogy a szexuális energiacserék segítik az instrumentum vitális energiáit és ezt a kontaktust. Úgy tűnik, ez nem minden emberre érvényes; hogy nem ugyanaz a szexuális áramkör és a spirituális áramkör. Ez az instrumentum csak egy anomália, vagy pedig a szexuális tevékenységnek a szellemi energiára gyakorolt pozitív hatása normális minden harmadik denzitású lény esetében?”*

Ré: Ré vagyok. Ez az instrumentum, bár nem abnormális, valamilyest kevésbé torzult az elme, a test és a szellem elkülönítése felé, mint megannyi harmadik denzitású egyénetek. A szexuális csere energiái, a fejletlen spirituális elektromos- vagy mágneses komplexumon keresz-

tülengedve, melyet te áramkörnek nevezel, gyakorlatilag kiégetné eme bizonyos áramkört. És viszont, a teljes spirituális energiák testi komplexum áramkörön való keresztülvezetése szintén károsan érintené a testi komplexum fejetlen áramköreit. Vannak néhányan, mint ez az instrumentum is, akik nem ebben az inkarnációban azt választották, hogy bármely időben a testi áramkörön keresztül juttassák kifejezésre a szexuális energiát. Így egy ilyen entitás élettapasztalata kezdetétől a test és a lélek együtt fejezik ki magukat minden szexuális tevékenységben. Következésképp a szexuális energiacsere e közvetítő esetében egyszerre jelent spirituális és fizikális cserét is. Az instrumentum mágneses mezeje – ha megvizsgálja egy arra érzékeny – ezeket a szokatlan konfigurációkat fogja mutatni. Ez nem egyetlen entitás jellemzője, hanem általános egy jelentős számú entitásnál, akik miután elveszítették vágyukat a narancs- és zöld színű* szexuális tapasztalatokra, megerősítették a lélek, az elme és a test kombinált áramköreit a totális lény minden tettben való önkifejezésére. Ez az oka annak is, amiért a társas kapcsolatok és érintkezés nagyon jól tesz ennek a közvetítőnek, lévén, hogy érzékeny a finomabb energiacserekre.

*Ré zöld színűt mondott, de feltehetően citromszínűt akart mondani

AZ EGYSÉG TÖRVÉNYE, V. KÖNYV, 30. TÖREDÉK

Negyvenkilencedik ülés, 1981. április 27.

Jim: Hármónk közül én voltam az egyik, aki kérdéseivel a saját tapasztalatai felől érdeklődött a leginkább. Mint egykor szintén lelkes híve az összeesküvéseknek, egy túlaktivált és túldramatizált kíváncsiság eredményeként ez talán érthető is lehet. A Carlát illető kérdések mindig rendelkeztek egy karbantartó jellemzővel, mialatt annak legjobb módszerére próbáltunk rájönni, amivel fizikai hordozója normális működésben tartható, vagy egyes esetekben legalább működésben tartható, Don pedig ritkán kérdezett magáról. Ré most következő megjegyzései kitágítják azt a szakramentális rendeltetést, amit a szexuális együttlét egy ember igazságkeresési útjában betölthet. A tudat és a test megfelelő egyensúlyával – mely egyedi módon dől el minden entitás esetében – az orgazmus egy kiváltó mechanizmusként szolgálhat, mely aktiválja a lélek komplexumot és egyfajta ingajáratul szolgál, s mely aztán lehetővé képes tenni az entitás számára, hogy kapcsolatba kerüljön azzal, amit Ré az intelligens végtelennek nevez.

Az agy homloklebenyi részét érintő „ide tartozó információ”, amelyről Ré beszél, arra a tényre utal, hogy senki nem tudja bizonyosan, hogy ez az agyi rész mire való. Mindazon jellemzők, amelyek emberi lényé tesznek bennünket, visszavezethetők a hüllő agy és az emlős agy hátulsó öt-nyolcadára. Ezt az agyi részt kutató úttörő gondolkodók előjöttek azzal a lehetőséggel, hogy a homloklebeny a legtöbb emberben szunnyadó, és az alacsonyabb energiacentrumok különböző torlaszainak eltávolításával aktiválható, amelyek gyerekkori élmények hatására kerültek oda, összhangban az inkarnációra érvényes születés előtti leckeválasztásokkal. Amikor ezek a blokádok eltávolításra kerülnek – vagyis amikor a leckéket megtanulták – akkor a homloklebenyt valamilyen mértékig aktiválni lehet, és kvantumugrás tapasztalható a tudatosságban különböző időtartamokra, rendszerint igen rövid időtartamokra, hiteles jógik, szentek és misztikusok eseteit leszámítva. Ez az

elmélet. Mindazonáltal Jim ennek azóta is „elébe néz”, hogy úgy mondjuk.

Carla: Jim elbűvöltetése, a korai időkben, lehetséges politikai, gazdasági és metafizikai jellegű összeesküvésekről, olyasmi volt, amelyben egy állásponton volt egy nagy számú emberrel, akik az ufók és az ufó üzenetek iránt érdeklődtek. Valamiféleképp az az elme, amelyik az ufók rejtélye körül forgott, azokkal a szenzációs és komplikált elméletekkel is megtámadható volt, melyek a titkos kormányzati és nemzetközi szervezeti erőkről szóltak. Amikor először kezdtem csatornázni 1974-ben, az ilyen kérdések nagyon gyakoriak voltak. Több év tapasztalata a közvetítéssel és annak megfigyelésével, hogy a csoport energiája milyennek érződött az én számomra, oda juttatott, hogy a saját megelégedésemre megállapítsam, hogy az efféle félelem-alapozta sajátosságos anyag iránti kérdések feltevése jelentősen káros hatású volt a kontaktus hangolása szempontjából, és ennél fogva a fogadott információk minősége, tisztasága szempontjából is. Az utóbbi években megengedek, sőt még üdvözlök is olyan kérdéseket, amelyek a kérdező esetében konkrét ügyeket érintenek – de figyelmeztetést is ajánlok mellé, hogy a válasz nem lesz konkrét. Nagyra értékelem a jó kontaktust, amit van szerencsénk továbbra is fenntartani, és gondosan őrzöm a hangolását.

Jim teljes tapasztalata a homloklebeny-kutatással egy életmegváltoztató dolog volt. Úgy tűnik, ez volt az a dolog, ami megnyitotta számára a gazdálkodó életstílust, mely kétségkívül egy szokatlanul visszavonult és mértékletes életmód, ám olyan, ami Jimnek egy időre megfelelt. Így anélkül, hogy túl sokat értenék a kutatáshoz, azt látom, hogy ez sokat segített neki. A kutatást létrehozó és közzé tévő ember azonban egy olyan személy volt, aki egyre elkötelezettebb lett a konkrét kérdések iránt, mikor a tanítványai channelingbe kezdtek. Úgy gondolom tehát, hogy Jim keményen megtanulta a leckét, hogy bármely csatorna beszennyeződhet, ha a kérdezésmód túl konkrétá válik, és világi dolgokra koncentrál örökkévaló értékek helyett.

NEGYVENKILENCEDIK ÜLÉS, 1981. ÁPRILIS 27.

49.2 **Kérdező:** *Először Jimtől van itt egy kérdésem. Azt mondja: „Az utóbbi kilenc évben olyasmit tapasztalok, amit én homloklebenyi élménynek nevezek, az alvásnak a tudatosság visszanyerése előtti szakaszában, épp mielőtt felébrednék reggel. Az öröm és a nyomás kombinációja, mely a homloklebenyben kezdődik és ütemesen szétterjed az egész agyban, és úgy érződik az agyamban, akárcsak egy orgazmus. Több mint 200-szor volt már ez az élményem, amit gyakran kísérnek látomások és hangok, melyekben legtöbbször semmi értelmet nem tudok felfedezni. Mi a forrása ezeknek a homloklebenyi élményeknek?”*

Ré: Ré vagyok. Átvizsgáljuk a kérdezőt és már hozzáférhetőnek találunk némi ide tartozó információt, melyek az agy eme konkrét területének fiziológiai beállítottságára vonatkoznak. A leírt és megtapasztalt élmények azok a párlatok, amik egy törekvési összpontosítás után tapasztalhatók a kapu avagy indigó tudat komplexum megnyitására, hogy így létrejöhessen egy szakramentális avagy ibolyaszín élmény. Ezek a tapasztalatok jelentik a kezdetét annak, mely azután, hogy a test, az elme és a lélek egységbe rendeződtek a kapu avagy indigó szinten, megadhatja nemcsak az öröm érzetét, hanem az intelligens végtelen felfogását is, mely ezt kíséri. Így a test komplexum orgazmus és a tudat komplexum orgazmus integrálódása aztán kitarthatja a megfelelő átjárót a lélek komplexum integrációjához s annak ingajáratként való használatához az Egységes Végtelen Teremtő teljességgel megtapasztalt jelenlétének szentségéhez. Vagyis sok az a minden, aminek a kérdező elébe nézhet.

...31.-56. TÖREDÉKEK A 3. ÉS 4. KÖNYV MEGJELENÉSE UTÁN...